

PLA DE PROTECCIÓ DEL MEDI NATURAL I DEL PAISATGE DEL PARC NATURAL DEL MONTSENY

AVANÇ DE PLA

ESBORRANY NORMES
(14/Maig/2025)

Contingut

TÍTOL PRELIMINAR. DISPOSICIONS GENERALS	1
Article 1. Marc legal i objecte	1
Article 2. Objecte.....	1
Article 3. Àmbit territorial.....	1
Article 4. Objectius del Pla	1
Article 5. Obligatorietat i interpretació.....	2
Article 6. Vigència i avaluació periòdica	3
Article 7. Avaluació ambiental	4
Article 8. Règim de gestió i òrgan gestor	4
TÍTOL 1. ESPAI NATURAL PROTEGIT	5
CAPÍTOL 1. Definició dels elements bàsics del territori	5
Article 9. Elements bàsics del territori	5
Article 10. Relleu	5
Article 11. Xarxa hidrogràfica	5
Article 12. Xarxa viària bàsica	6
Article 13. Espais agroforestals.....	7
Article 14. Edificacions i elements construïts	7
Article 15. Estructura de la propietat del sòl	7
CAPÍTOL 2. Determinacions de protecció de valors ambientals, atmosfèrics i culturals	9
<i>Secció 1a. Normes generals de protecció ambiental</i>	<i>9</i>
Article 16. Processos naturals.....	9
Article 17. Protecció de la biodiversitat.....	9
Article 18. Espècies exòtiques invasores o amb potencial invasor	10
Article 19. Gestió de la fauna.....	11
Article 20. “Hides” o punt d’observació de fauna	12
Article 21. Regulació del nuclis zoològics	12
Article 22. Reforçament poblacional i alliberament d’espècies.....	13
Article 23. Protecció de la gea	14
Article 24 . Protecció dels recursos hídrics, dels cursos d’aigua i de les riberes.	14

Article 25. Protecció del paisatge	19
<i>Secció 3a. Protecció de l'ambient atmosfèric</i>	19
Article 26. Prevenció de la contaminació lluminosa	19
Article 27. Protecció contra la contaminació acústica	20
<i>Secció 3a. Protecció del Patrimoni cultural</i>	21
Article 28. Objectius de protecció del Parc Natural del Montseny	21
Article 29. Protecció del patrimoni històric-cultural	21
Article 30. Protecció del patrimoni arquitectònic	22
Article 31. Protecció del patrimoni arqueològic	23
Article 32. Protecció del patrimoni paleontològic	25
Article 34. Patrimoni protegit o amb interès natural-ambiental-paisatgístic	27
Article 35. Patrimoni d'arbrat excepcional	27
Article 36. Relació del patrimoni cultural protegit o amb interès	28
Article 37. Regulació de les obres de restauració dels béns amb interès patrimonial	29
CAPÍTOL 3. Regulació general de les edificacions	30
Article 38. Disposicions generals	30
Article 39. Edificacions incloses en els catàleg de masies i cases rurals municipals	30
Article 40. Criteris generals per a la redacció de catàlegs de masies i cases rurals	30
Article 41. Criteris paisatgístics per a la redacció de catàlegs de masies i cases rurals	32
Article 42. Volumetria existent	33
Article 43. Noves edificacions	33
Article 44. Regulació de les construccions i dependències pròpies d'una activitat agrícola, ramadera o forestal.	34
Article 46. Regulació de les obres de reparació, conservació i millora de les edificacions	36
Article 47. Regulació de les obres d'ampliació de les edificacions	37
Article 48. Divisions Horitzontals en masies i cases rurals	39
Article 49. Unitats residencials en masies i cases rurals	39

Article 50. Regulació de les obres de reconstrucció i rehabilitació d'edificacions	39
Article 51. Criteris bàsics d'intervenció en les edificacions	40
Article 52. Criteris de disseny per a les noves construccions	41
Article 53. Espais exteriors vinculats a l'edificació	43
Article 54. Basses biològiques	45
Article 55. Regulació de les piscines existents	45
Article 56. Mesures d'estalvi d'aigua	46
Article 57. Condicions dels dipòsits d'aigua i basses	47
Article 58. Tanques	48
Article 59. Sanejament i abocaments	50
Article 60. Moviments de terres	50
Article 61. Energies renovables	51
Article 62. Parcs fotovoltaics	53
CAPÍTOL 4. Regulació dels usos i activitats	54
<i>Secció 1a. Disposicions generals.</i>	54
Article 63. Usos i activitats compatibles	54
Article 64. Usos i activitats incompatibles	54
Article 65. Usos i activitats principals i complementaries	55
<i>Secció 2a. Disposicions generals. Usos vinculats a les edificacions</i>	55
Article 66. Classificació i regulació dels usos	55
A) Habitatge:	56
B) Residencial:	57
C) Turisme rural:	57
D) Hotel:	58
E) Ús Restaurant:	58
F) Càmping:	58
H) Ús dotacional vinculat al Parc	61
I) Educatiu	62
J) Assistencial	62
N) Comercial	63

O) Industrial	64
Q) Activitat artística o professional	64
R) Producció artesanal.....	64
CAPÍTOL 5. Aprofitament dels recursos naturals.....	66
<i>Secció 1a. Ús forestal.....</i>	<i>66</i>
Article 67. Usos i activitats forestals	66
Article 68. Actuacions en terrenys forestals.....	69
Article 69. Condicions tècniques dels aprofitaments forestals	69
Article 70. Condicions tècniques per a l'obertura de camins o pistes vinculades a la gestió forestal.....	72
Article 71. Instruments d'ordenació forestal.....	73
Article 72. Gestió forestal de finques públiques	74
Article 73. Ajuts a la propietat forestal	75
<i>Secció 2a. Ús ramader</i>	<i>75</i>
Article 74. Usos i activitats ramaderes	75
Article 75. Activitat apícola	77
<i>Secció 3a. Ús agrícola</i>	<i>78</i>
Article 76. Usos i activitats agrícoles	78
Article 77. Tipus de conreu	78
Article 78. Prats de dall.....	79
Article 79. Ambientalització de les àrees de conreu	79
Article 80. Hivernacles	81
<i>Secció 4a. Recol·lecció d'elements naturals</i>	<i>81</i>
Article 81. Recol·lecció d'elements naturals	81
<i>Secció 5a. Activitat cinegètica i piscícola</i>	<i>82</i>
Article 82. Ordenació sostenible de la caça i la pesca	82
1. L'activitat cinegètica dins del Parc Natural està permesa amb la finalitat de contribuir en la regulació de les poblacions d'ungulats i d'altre fauna cinegètica, que no s'estiguin regulant de manera natural.....	82
<i>Secció 6a. Aprofitaments d'aigua</i>	<i>84</i>
Article 83. Aprofitaments d'aigua	84
Article 84. Activitats extractives i d'aprofitament de recursos minerals	85

CAPÍTOL 6. Infraestructures de serveis tècnics	88
Article 85. Contingut	88
Article 86. Disposicions generals per a la nova construcció, ampliació, manteniment i millora de les infraestructures requerides per la planificació urbanística, territorial o sectorial	88
Article 87. Sistemes de subministrament d'aigua, gas i sanejament	90
Article 88. Sistema de telecomunicació	91
Article 89. Sistema de subministrament d'energia elèctrica	91
Article 90. Tractament de residus	94
Article 91. Infraestructura hidràulica	94
Article 92. Altres instal·lacions ambientals	95
CAPÍTOL 6. Sistema viari i xarxa viària bàsica del Parc Natural.....	96
Article 93. Contingut.	96
Article 94. Xarxa viària bàsica del Parc	96
Article 95. Disposicions generals	97
TÍTOL 2. DETERMINACIONS ESPECÍFIQUES PER A LES ZONES	99
CAPÍTOL 1. Estructura general de l'ordenació	99
Article 96. Definició de l'ordenació	99
Article 97. Zones d'ordenació del Parc Natural.....	99
Article 98. Àrees específiques	100
CAPÍTOL 2. REGULACIÓ DE LA ZONA D'INTERÈS NATURAL (ZIN)	101
Article 99. Descripció	101
Article 100. Regulació dels usos en la ZIN	101
1. Regulació genèrica	101
2. Regulació específica	102
CAPÍTOL 3. REGULACIÓ DE LA ZONA D'ALT INTERÈS NATURAL (ZAIN)	103
Article 101. Descripció	103
Article 102. Regulació dels usos en la ZAIN.....	103
Regulació genèrica	103
Regulació específica	104
Article 103. Limitacions a la regulació genèrica	104

CAPÍTOL 4. REGULACIÓ DE LA ZONA D'INTERÈS NATURAL DE PROTECCIÓ PRIORITÀRIA (ZINPP)	107
Article 104. Descripció	107
Article 105. Regulació dels usos en la ZINPP	107
Regulació genèrica	107
Regulació específica	108
Limitacions a la regulació genèrica	109
Article 106. Titularitat i afectacions a la propietat del sòl dins la ZINPP	109
Article 107. Usos i activitats compatibles	109
Article 108. Usos i activitats incompatibles	110
CAPÍTOL 5. ÀREES DE TRACTAMENT ESPECÍFIC	112
Article 109. Definició i classificació de les àrees de tractament específic	112
Article 110. Regulació de les àrees de tractament específic	113
Article 111. Caracterització de les àrees de tractament específic	114
Article 112. Desenvolupament de les àrees de tractament específic	114
CAPÍTOL 6. REGULACIÓ MITJANÇANT PLANS DIRECTORS DE GESTIÓ	115
Article 113. Plans directors de gestió	115
CAPÍTOL 7. REGULACIÓ DE LES ÀREES D'INTERÈS PER A LA CONNECTIVITAT ECOLÒGICA	116
Article 114. AIC, Àrees d'interès per a la connectivitat ecològica	116

TÍTOL PRELIMINAR. DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Marc legal i objecte

1. El *Pla de protecció del medi natural i del paisatge del Parc Natural del Montseny* (d'ara endavant, Pla de protecció) es formula a l'empara del que disposa l'art. 5 de la *Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals*, i de l'art. 5 del *Decret 127/2021, d'1 de juny, sobre el Parc Natural del Montseny i sobre els espais del PEIN el Montseny i Cingles de Bertí*.

2. El present Pla de protecció es redacta també d'acord amb la legislació territorial i sectorial vigent per raó de la matèria que es tracta.

Article 2. Objecte

L'objecte del Pla de protecció del medi natural i del paisatge del Parc Natural del Montseny és la protecció, l'ordenació i la gestió de l'espai inclòs en el Pla d'espais d'interès natural, en la zona especial de conservació de la Regió mediterrània (Espais de muntanya interior) el Montseny (codi ES510003), i en la Xarxa Natura 2000.

Article 3. Àmbit territorial

1. L'àmbit d'aquest Pla comprèn els terrenys inclosos en el *Decret 127/2021, d'1 de juny, sobre el Parc Natural del Montseny i sobre els espais del PEIN el Montseny i Cingles de Bertí*.

2. Els límits del Parc Natural són els que es representen gràficament en els plànols d'ordenació.

3. L'àmbit territorial del Pla, descrit a l'apartat anterior, es situa a cavall de les províncies de Barcelona i Girona i abasta part del territori de les comarques del Vallès Oriental, d'Osona i La Selva. El seu perímetre engloba sòls que pertanyen als municipis d'Aiguafreda, Arbúcies, Breda, Campins, Cànoves i Samalús, El Brull, Figaró-Montmany, Fogars de Montclús, Gualba, La Garriga, Montseny, Riells i Viabrea, Sant Feliu de Buixalleu, Sant Esteve de Palautordera, Sant Pere de Vilamajor, Seva, Tagamanent i Viladrau.

La seva superfície total és de **30.927,96** hectàrees.

Article 4. Objectius del Pla

1. Objectiu general

D'acord amb el que estableix l'art. 3.1 del *Decret 127/2021* els objectius de protecció del Parc Natural del Montseny, **amb caràcter general**, són la **protecció, conservació i millora**

del patrimoni natural i cultural, i l'impuls del desenvolupament rural i l'ús públic d'acord amb el principi de l'ús sostenible dels recursos naturals, com a recurs ambiental estratègic en el sí del sistema d'espais naturals protegits.

2. Objectius específics

Amb **caràcter específic**, s'estableixen els objectius següents, de conformitat amb l'art. 3.2. del *Decret 127/2021*:

- a) Establir un règim d'ordenació i de gestió adreçat al desenvolupament sostenible, que faci compatible la protecció dels valors geològics, hidrològics, biològics, ecològics, paisatgístics, etnològics i culturals, amb l'aprofitament ordenat dels recursos i l'activitat dels seus habitants.
- b) Ordenar l'ús públic garantint-ne el gaudi equitatiu, fonamentat en l'estimació del patrimoni natural i cultural, i el respecte dels drets i titularitats de caràcter privat que existeixen dins el seu àmbit, evitant-ne els efectes negatius sobre la conservació de l'espai.
- c) Conservar i millorar la diversitat biològica, el patrimoni geològic i la viabilitat ecològica a llarg termini dels ecosistemes mitjançant la gestió activa i integral del conjunt dels seus recursos.
- d) Planificar i gestionar el Parc Natural com a peça integrant d'estratègies territorials a gran escala, en especial del sistema d'espais naturals protegits, per contribuir a l'establiment i consolidació de xarxes ecològiques, i a la millora de la connectivitat amb els espais de l'entorn i de la funcionalitat del conjunt de la matriu territorial i dels seus processos ecològics.
- e) Potenciar les activitats socioeconòmiques, en particular les activitats tradicionals com la gestió forestal, l'agricultura i la ramaderia extensiva, compatibles amb els objectius de conservació de l'espai, que contribueixin a perpetuar la qualitat ambiental i paisatgística del Parc Natural, així com la millora de la qualitat de vida dels seus habitants.
- f) Conservar i millorar el patrimoni arquitectònic, arqueològic, històric i etnològic.
- g) Fomentar la recerca científica i la transferència tecnològica dirigides a la gestió del patrimoni natural i cultural i a impulsar l'aprofitament sostenible dels recursos naturals i el desenvolupament rural i promoure el Montseny com a espai de coneixement.
- h) Promoure el coneixement dels valors patrimonials i la seva utilització social òptima com a bé comú, mitjançant la interpretació i l'educació ambiental.

Article 5. Obligatorietat i interpretació

1. Les normes d'aquest Pla obliguen les persones privades i les administracions públiques i, pel que fa al règim urbanístic del sòl, s'han d'interpretar d'acord amb les regles que estableix la legislació urbanística.

2. Conseqüentment, qualsevol actuació o intervenció sobre l'àmbit territorial del Pla de protecció susceptible d'alterar-ne la seva realitat física o l'ús, tingui caràcter definitiu o provisional, sigui d'iniciativa pública o privada, haurà d'ajustar-se a les disposicions contingudes en el present Pla de protecció.

3. L'obligatorietat esmentada en els punts anteriors no limita les facultats que corresponen als diferents ministeris i organismes de l'administració de l'estat, departaments i organismes de la Generalitat de Catalunya, i de les administracions locals per l'exercici, d'acord amb les previsions del Pla, de les seves competències segons la legislació específica aplicable en cada cas.

4. El Pla de protecció remet a normatives o legislacions vigents en el moment de la seva aprovació. En el cas que aquestes es modifiquin o complementin, serà d'aplicació la norma legal que les substitueixi.

Article 6. Vigència i avaluació periòdica

1. El Pla de protecció té vigència indefinida. Les seves normes són vigents mentre no es modifiquin o deroguin per l'aprovació d'un nou pla de protecció del medi natural i del paisatge o per la seva modificació.

2. L'efectivitat del Pla ha de ser avaluada per part de la unitat tècnica competent en matèria de planificació dels espais naturals protegits i de l'òrgan gestor de l'espai. Aquesta avaluació ha d'analitzar l'assoliment dels objectius de l'espai a partir dels resultats del programa de seguiment del Pla i ha de contenir, si escau, propostes de modificació. En el cas que de l'avaluació en resulti la manca d'efectivitat, adequació o necessitat d'alguna de les normes establertes, s'ha de procedir a la corresponent modificació del Pla.

3. Les directrius d'ordenació i de gestió i programa d'actuacions del Pla poden ser actualitzades mitjançant una resolució de la persona titular de la Direcció General o una altra entitat de dret públic de la Generalitat de Catalunya competent en planificació dels espais naturals protegits. Els annexos continguts en aquestes normes poden ser actualitzats mitjançant una resolució del conseller o consellera competent en planificació dels espais naturals protegits. Les esmentades resolucions requereixen els tràmits següents:

- a) Aprovació de la Junta Rectora, previ informe del Comitè Científic.
- b) Audiència al Consell Consultiu.
- c) Sol·licitud d'informes al Consell de Protecció de la Natura, als departaments interessats i als organismes afectats per raó de llurs competències sectorials.

Article 7. Avaluació ambiental

1. Per a totes aquelles actuacions que puguin comportar un impacte ambiental negatiu, implicar riscos pel medi ambient o d'altres perjudicis anàlegs, **i sempre que ho determini la legislació sectorial vigent**, serà necessari efectuar una avaluació de l'impacte ambiental que haurà d'acompanyar-se amb el pla, programa o projecte corresponent. Caldrà prestar especial atenció als potencials efectes sobre la connectivitat ecològica en tant que suposa un dels principals vectors ambientals del Pla.

2. Atès que tot l'àmbit del Parc Natural és XN2000, és d'aplicació el que determina la llei 21/2013, o norma legal que la substitueixi.

3. Amb l'objectiu d'aturar la pèrdua de biodiversitat associada a l'execució de plans, programes i projectes, en l'avaluació ambiental caldrà aplicar el **sistema jeràrquic de mitigació** que, en darrera instància, ha de neutralitzar el balanç negatiu pel que fa a impactes sobre la biodiversitat derivats de la seva execució. Amb això, caldrà identificar la possible existència d'impactes residuals, quantificar-los i preveure'n la seva compensació a través de projectes addicionals per a la millora de la conservació del Parc Natural del Montseny amb l'objectiu d'assolir la no pèrdua neta en biodiversitat.

Article 8. Règim de gestió i òrgan gestor

1. De conformitat a l'article 9, i concordants, del Decret 127/2021, la gestió del Parc Natural correspon a les diputacions de Barcelona i de Girona, sota les directrius de la Junta Rectora, que actuen com a òrgan gestor, mitjançant una direcció i un equip tècnic i administratiu.

TÍTOL 1. ESPAI NATURAL PROTEGIT

CAPÍTOL 1. Definició dels elements bàsics del territori

Article 9. Elements bàsics del territori

1. El Pla de protecció defineix els elements bàsics del territori del Parc Natural del Montseny. Aquests elements configuren la seva fesomia i esdevenen referencials de les actuacions permeses per tal d'assolir els objectius definits a l'article 4 de les presents normes, i més especialment per garantir la idoneïtat dels usos i de les instal·lacions i construccions, aconseguir la seva integració en el medi natural i reduir el seu impacte.

Aquests elements bàsics són els següents:

- a) Relleu
- b) Xarxa hidrogràfica
- c) Àrees forestals
- d) Xarxa viària bàsica
- e) Edificacions i elements construïts
- f) Estructura de la propietat del sòl

Article 10. Relleu

1. La forma, el pendent i els materials superficials dels quals està format el relleu són la base de la diversitat d'ambients del massís del Montseny i determinen els seus valors naturals, les seves potencialitats i les seves fragilitats. El present Pla assigna els usos i activitats a cada zona, de forma que es maximitzin les potencialitats dels sòls i es minimitzin els riscos.

2. Les roques, els fòssils i el paisatge són la memòria de la Terra. Dins l'àmbit del Pla hi ha afloraments i llocs d'interès geològic que testimonien l'evolució geològica del territori del Parc, que s'han de preservar com a patrimoni geològic. Les àrees d'interès geològic es regulen de conformitat a l'[article 23](#) d'aquestes normes.

3. D'acord amb el marc legislatiu vigent es consideren no edificables els terrenys de sòl no urbanitzable amb un pendent igual o superior al vint per cent (20%).

Article 11. Xarxa hidrogràfica

1. La xarxa hidrogràfica constitueix una retícula cabdal en l'estructura i dinàmica del conjunt de l'espai protegit, en tant que canalitza gran part dels fluxos materials i biològics,

regula el cicle hidrològic. D'altra banda, fora de l'àmbit del Parc Natural, juga un paper essencial en la connectivitat amb els espais naturals veïns.

La xarxa hidrogràfica genera per ella mateixa i al seu entorn sistemes naturals d'un alt valor ecològic en termes de diversitat biològica i per la presència d'espècies singulars de la flora i de la fauna, sovint objecte de protecció especial.

Atesa la importància de les funcions física, biològica i connectora de la xarxa hidrogràfica i del seu entorn proper (el bosc de ribera associat) afegides al paper que desenvolupen els terrenys forestals en les conques d'alimentació, de ralentització del desguàs i de protecció contra l'erosió, el Pla –a fi i efecte de preservar aquestes funcions—, hi estableix **àmbits de protecció amb la qualificació adient [clau ZONA ZINPP i Zona ZAIN]**. En conseqüència, cal considerar les **determinacions que regulen la xarxa hidrogràfica com a bàsiques per al desenvolupament del Pla**.

2. La delimitació exacta de les zones en que es subdivideix l'espai fluvial de les rieres i torrents que hi ha al Parc Natural del Montseny resta supeditada als instruments de planificació hidrològica que aprovi l'administració hidràulica competent.

3. Es considera que les aigües superficials i les aigües subterrànies formen part del mateix sistema i, en conseqüència, la seva protecció exigeix la regulació de tot aquest conjunt, de manera que les determinacions normatives afecten tant a les actuacions en els cursos d'aigua com en els aquífers.

4. El Pla de protecció, per altra banda, te cura de contenir l'increment de superfícies impermeables, ja que una menor retenció natural de l'aigua de pluja és un factor significatiu de pèrdua de recursos hídrics i d'agreujament en les inundacions en períodes de precipitació important. A tal fi, s'ocupa d'evitar la impermeabilització de noves zones i fomenta la utilització de tècniques que facilitin la infiltració i retenció de l'aigua de pluja.

Article 12. Xarxa viària bàsica

1. El Pla estableix com a xarxa viària bàsica el conjunt d'elements viaris que estructurin el territori del Parc.

La xarxa viària bàsica és el resultat de seleccionar, d'entre l'abundància de vials de tipologia diversa que recorren pel territori del Montseny, els camins d'**ús públic** i d'altres que es consideren **estratègics** per configurar l'estructura bàsica global del Parc, a fi i efecte de permetre l'accessibilitat general al territori i l'accés directe a edificis i dotacions i alhora, facilitar les tasques de vigilància i de prevenció i extinció d'incendis forestals. Per aquest motiu, les determinacions que la regulen s'han de considerar bàsiques per al desenvolupament del Pla.

2. Els elements de vialitat es complementen amb les àrees d'aparcament de vehicles disseminades estratègicament dins del territori del Parc.
3. Tots els elements que constitueixen la xarxa viària bàsica del Parc Natural del Montseny es grafien en els plànols d'ordenació del Pla, i es regulen de conformitat Capítol 6 d'aquestes normes.

Article 13. Espais agroforestals

1. Els espais agroforestals integren aquells sòls que prioritàriament estan destinats en l'actualitat a l'ús agrícola i/o pastures, que ho han estat fins a data recent o que presenten les característiques necessàries per a la recuperació del mosaic agroforestal dins l'àmbit del Parc Natural del Montseny.
2. Els espais agroforestals que el Pla reconeix dins l'àmbit del Parc Natural del Montseny s'assenyalen en el plànol d'ordenació O-1.03 *Zonificació i àrees agroforestals* (a escala 1:75.000).

Article 14. Edificacions i elements construïts

El patrimoni edificat del Parc del Montseny està constituït per les edificacions, instal·lacions i altres elements construïts existents, legalment implantats. Aquest patrimoni mostra l'evolució de l'ocupació i de l'ús del territori, és part del paisatge i alhora suport d'activitats que des de fa segles l'han modelat. Alguns dels seus components tenen especial interès i estan adscrits al Patrimoni historicoartístic, en algun dels nivells contemplats per la legislació vigent; en d'altres el seu interès radica en el seu paper dotacional.

El patrimoni construït es regula de conformitat el Capítol 3 d'aquestes normes.

Article 15. Estructura de la propietat del sòl

1. L'estructura de la propietat està íntimament relacionada amb els elements bàsics anteriors ja que aquests determinen, en gran part la seva forma. És també el reflex de l'evolució socioeconòmica del territori del Parc Natural del Montseny.

Els terrenys classificats com a sòl no urbanitzable tenen naturalesa rústica i els seus propietaris tenen dret del seu us i gaudi dins dels límits establerts pel marc legislatiu i els planejament vigents. L'ordenament urbanístic estableix els límits i deures que defineixen el contingut urbanístic de la propietat i d'acord amb l'establert en l'art. 6 del *Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme*, aquestes limitacions no donen dret a exigir indemnització, excepte en els supòsits expressament

establerts per l'esmentada Llei i per la legislació aplicable en matèria de règim de sòl i de valoracions.

2. D'acord amb allò que disposen els articles 47.2, 191.3 i 195.1 del TRLU es prohibeixen les parcel·lacions urbanístiques en sòls classificats com a no urbanitzable dins l'àmbit del Pla de protecció.

3. Les transferències de propietat, divisions i segregacions de terrenys rústics no poden efectuar-se en contra del que disposen la legislació agrària i forestal. Conseqüentment es consideren indivisibles les finques la dimensió de les quals sigui inferior al doble de les unitats mínimes de conreu o de producció forestal, determinades als decrets *169/1983 d'Unitats Mínimes de Conreu* o *35/1990 d'Unitats Mínimes Forestals*, segons sigui la naturalesa de la finca, en concordança amb el que disposa l'art. 196.1.e) del TRLU, amb els supòsits d'excepcionalitat que es preveuen al mateix article. No obstant això, en el cas que el planejament urbanístic municipal estableixi unitats mínimes de finques, superiors a les abans esmentades, seran d'aplicació les de major dimensió.

4. D'acord amb la legislació urbanística resten prohibides en l'àmbit del Pla de protecció les operacions per les quals s'adjudiquen en propietat o arrendament quotes indivises d'un terreny amb dret d'ús privatiu exclusiu.

5. Les finques segregades hauran de tenir accés directe i immediat, o bé mitjançant servitud de pas legalment constituïda, a la vialitat existent de domini públic d'acord amb els plànols cadastrals.

6. Podran autoritzar-se segregacions inferiors a la unitat mínima, quan aquestes s'agrupin a finques confrontants i la superfície resultant de l'agrupació o agregació, així com la superfície restant de la finca matriu de la qual s'hagi realitzat la segregació o divisió, resultin iguals o superiors a la mínima que en cada cas sigui d'aplicació. En aquests casos haurà d'acreditar-se la inscripció de l'agrupació en el Registre de la Propietat, i la superfície resultant de la finca matriu respecte a la qual s'ha realitzat la segregació o divisió.

7. Les divisions i les segregacions, així com les agrupacions i agregacions en sòl no urbanitzable estan subjectes a prèvia llicència municipal, sens perjudici de les autoritzacions d'altres administracions competents per raó de la matèria. Es considerarà infracció urbanística greu, el fraccionament de sòl que vulneri les determinacions d'aquest Pla. Els titulars de terrenys il·legalment segregats o dividits seran solidàriament responsables de les obligacions derivades de la infracció.

CAPÍTOL 2. Determinacions de protecció de valors ambientals, atmosfèrics i culturals

Secció 1a. Normes generals de protecció ambiental

Article 16. Processos naturals

Les administracions públiques han de vetllar, en el marc de les seves competències, pel manteniment, la recuperació i restauració, i l'espontaneïtat dels processos naturals en l'àmbit del Parc Natural del Montseny.

Article 17. Protecció de la biodiversitat

1. Les administracions públiques han de vetllar, en el marc de les seves competències, pel manteniment i la recuperació a l'àmbit del Parc Natural, del bon estat de conservació dels hàbitats naturals i semi naturals i de les poblacions de la flora i fauna silvestres pròpies d'aquests.

2. Els hàbitats i les espècies incloses a l'Annex 1 són elements de protecció específica de l'espai.

3. Pel que fa a les espècies que són elements de protecció específica, es prohibeix:

a) Si són plantes, fongs o algues: recollir-les, tallar-les, mutilar-les, arrencar-les o destruir-les intencionadament amb coneixement de causa.

b) Si són animals, incloses les seves larves, cries o ous: matar-los, capturar-los, perseguir-los o molestar-los, així com la destrucció o deteriorament dels nius, caus i àrees de reproducció, hivernada o repòs.

c) Per a plantes, fongs, algues o animals: posseir, naturalitzar, transportar, vendre, comerciar o intercanviar, oferir amb finalitats de venda o intercanvi, importar o exportar exemplars vius o morts, així com les seves llavors, espores o restes.

d) Les prohibicions establertes a les lletres anteriors s'apliquen a totes les fases del cicle biològic i per a qualsevol subespècie o població.

e) No es pot malmetre l'hàbitat del lloc on es localitzen aquestes espècies amb coneixement de causa.

4. No s'admet cap activitat ni actuació que perjudiqui el bon estat de conservació dels hàbitats i les espècies incloses a l'Annex 1.

No s'admet cap activitat al medi natural que interfereixi en el cicle biològic de la fauna i la flora. Per tant, no es poden dur a terme activitats forestals, esportives, multitudinàries, etc. no compatibles en els períodes de màxima vulnerabilitat per la natura, que en caràcter general és entre el 31 de març i 15 d'agost o de manera específica serà definit per l'òrgan gestor del parc, en els indrets on siguin presents espècies d'interès de conservació.

5. Els passos de camins i carreteres per sobre de torrents i cursos d'aigua han de respectar la llera fluvial i no ser un obstacle per la connectivitat ecològica de les espècies aquàtiques.

6. Per a espècies que comptin amb Plans de recuperació aprovats (com és el cas del tritó del Montseny (*Calotriton arnoldi*), o d'altres que es puguin aprovar amb posterioritat, seran d'aplicació les determinacions específiques que aquests continguin.

Article 18. Espècies exòtiques invasores o amb potencial invasor

1. Es prohibeix la utilització de les espècies, subespècies i poblacions exòtiques invasores indicades a l'EXOCAT o a la legislació catalana que catalogui les espècies exòtiques invasores i, de totes aquelles altres espècies exòtiques amb potencial invasor segons criteri de l'òrgan gestor del Parc. Per determinar la capacitat d'invasió i d'impacte d'una espècie exòtica que encara no ha estat detectada en el parc o d'introducció recent, caldrà fer una anàlisi de riscos segons els manuals vigents publicats per l'administració competent.

2. Totes les restes vegetals i les terres que continguin les espècies a què fa referència l'apartat 1 o parts d'aquestes (llavors, rabasses, esqueixos, etc.) han de ser transportades a un centre de gestió dels residus vegetals per a la seva correcta eliminació. Quan això no sigui possible, o quan no es pugui assegurar que durant el transport no es donarà lloc a una dispersió d'aquestes espècies, s'han d'eliminar *in situ* mitjançant un mètode d'erradicació que impliqui la mort total dels individus, així com dels seus propàguls o restes, anul·lant la seva capacitat de propagació.

3. És obligatori aplicar el Protocol de Bioseguretat definit per l'òrgan gestor del Parc, en totes les activitats que es consideri necessari per l'òrgan gestor del parc. Amb caràcter general aquest protocol ha d'aplicar-se en totes les prospeccions tècniques i científiques, activitats educatives i lúdiques i en totes les intervencions d'obres i manteniments, que afectin espais humits i d'aigua, i també espais oberts i de prats.

Aquet protocol cal aplicar-lo a tot el material individual (roba, calçat, eines, ...) així com la maquinària i vehicles que actuïn en el medi natural.

4. Els equips, la maquinària, els materials, els estris i les ferramentes que s'utilitzen per al desenvolupament d'obres, actuacions, activitats o treballs que siguin susceptibles d'estar

afectats per patògens o de contenir individus, propàguls o restes d'espècies a què fa referència l'apartat 1 s'han de desinfectar abans d'utilitzar-les de nou aplicant el Protocol de Bioseguretat. L'erradicació d'aquestes espècies ha d'implicar la mort del total dels individus i/o la destrucció completa dels seus propàguls o restes.

5. Les actuacions de control o erradicació de les espècies a què fa referència l'apartat 1 han de ser promogudes o fomentades per l'òrgan gestor, que ha de tenir coneixement de les zones i les espècies sobre les quals es vol actuar, així com els mètodes d'actuació, de destrucció i d'evacuació de les restes.

6. Les actuacions de prevenció, control o erradicació de les espècies a què fa referència l'apartat 1 han de ser promogudes o fomentades per l'òrgan gestor, que ha de tenir coneixement de les zones i les espècies sobre les quals es vol actuar, així com els mètodes d'actuació, de destrucció i d'evacuació de les restes. En les finques de propietat privada en presència d'espècies exòtiques invasores incloses en un pla de gestió i control per part de l'òrgan gestor, la propietat haurà de permetre de realitzar els treballs.

7. En cas d'activitats econòmiques que es dediquin a la producció de plantes i/o venda a l'engròs, per aquelles espècies exòtiques que es vulguin produir caldrà realitzar una anàlisi de riscos, i gestió les restes vegetals de manera correcta per mitjà d'un gestor autoritzat. En cas que a mig termini, es detecti que una de les espècies exòtiques té caràcter invasor, els individus s'hauran de sacrificar i substituir per una altra espècie que no tingui un perjudici per la vegetació autòctona.

Article 19. Gestió de la fauna

1. Està prohibit que els animals de companyia estiguin en llibertat de moviment. La presència de gats, gossos i altres animals de companyia està condicionada al seu control de moviment i per tant, a l'exterior, han d'anar sempre lligats i controlats per la persona propietària.

2. Està prohibit mantenir i promoure les colònies de gats o gossos dins del Parc Natural. Per tant, està prohibit aportar aliment i aigua als animals domèstics assilvestrats i a les poblacions o colònies d'animals domèstics.

3. No es permet l'aportació d'alimentació suplementària, abeuradors i altres mecanismes per atraure a la fauna silvestre, a excepció dels "hides" o punt d'observació de fauna regulats a l'[article 20](#).

4. En queden exclosos d'aquesta norma els animals d'activitat ramadera extensiva tradicional (ovelles, cabres, vaques, cavalls o gossos pastors). Excepcionalment es poden dur gossos deslligats quan es porten a terme activitats cinegètiques pel control de fauna

salvatge, per actuacions de recerca de persones perdudes i salvaments o per altres activitats concretes que hauran de ser autoritzades per l'òrgan gestor del parc.

Article 20. “Hides” o punt d’observació de fauna

1. S’admet la instal·lació de “hides” o punts d’observació d’aus i altres animals salvatges sempre i quan es gestionin de manera alineada amb els objectius de conservació del Parc Natural. Aquestes instal·lacions no poden afectar negativament la fauna ni l’entorn. Poden ser autoritzades com a complement d’activitats legalment implantades en masies i/o cases rurals (també habitatges?) en el marc de l’educació ambiental o l’ús de lleure.

2. S’hauran d’integrar paisatgísticament en el conjunt edificat i complir els requisits per als espais exteriors que estableix l’[article 53](#).

3. En cap cas podran tenir la consideració d’edificació i no s’hi podran fer pernoctacions. Una dimensió màxima de 20 m².

4. En cas d’afectació de fauna protegida, és d’aplicació el *Decret 148/1992, de 9 de juny, pel qual es regulen les activitats fotogràfiques, científiques i esportives que poden afectar les espècies de la fauna salvatge*.

Article 21. Regulació del nuclis zoològics

1. No s’admeten els nuclis zoològics, entesos com a les agrupacions zoològiques per a l’exhibició d’animals, les instal·lacions per al manteniment d’animals de companyia, els establiments de venda i els centres de cria d’animals, els centres de recollida d’animals, el domicili dels particulars on es fan vendes o altres transaccions amb animals i els de característiques similars que es determinin per via reglamentària.

2. Excepcionalment s’admeten amb els requisits que s’estableixen a la *Llei 7/2023 de protecció dels drets i el benestar dels animals* o normativa legal que la substitueixi o la complementi;

a) Les instal·lacions per al manteniment de gossos de caça, sempre i quan pertanyin a una associació de persones caçadores de l’àmbit del Parc Natural del Montseny.

b) Les instal·lacions amb finalitats d’educació ambiental que mantenen animals, que han de registrar-se com a nucli zoològic. Això inclou aquelles instal·lacions que ofereixen activitats educatives, com ara centres d’interpretació de la natura, parcs educatius, i altres espais similars. Aquestes instal·lacions han de garantir unes condicions adequades per al benestar dels animals i complir amb les inspeccions i controls establerts per les autoritats competents.

Article 22. Reforçament poblacional i alliberament d'espècies

1. No es permeten l'alliberament, repoblació de fauna o flora en tot l'àmbit del Parc Natural. Està estrictament prohibida la introducció o alliberament de qualsevol espècie o subespècie exòtica invasora o amb potencial invasor.

2. El reforçament poblacional i l'alliberament d'espècies silvestres, només es permet amb la finalitat de millorar o recuperar poblacions naturals i pròpies del Montseny, sempre que hi hagi un programa de conservació associat i que estigui autoritzats específicament per l'administració competent i l'òrgan gestor del parc, o bé per la recuperació de processos naturals.

3. Sempre que sigui possible s'han d'utilitzar genotips locals o els més propers possible.

4. Les actuacions o projectes a què fa referència l'apartat 2 han de complir les següents condicions:

a) Justificar la necessitat de la reintroducció o reforçament poblacional per causa de recuperació de processos naturals o espècies que són elements de protecció específica.

b) Justificar la idoneïtat dels hàbitats actuals per garantir la supervivència de l'espècie.

c) Valorar l'acceptació social de la reintroducció a efectuar, així com identificar els possibles danys econòmics que pot ocasionar l'espècie en qüestió.

d) Justificar l'estat actual de les causes que van motivar la davallada o l'extinció de l'espècie a la zona i que aquest estat pot permetre la supervivència de l'espècie.

e) Identificar les repercussions de la reintroducció sobre altres elements del medi natural, i en especial sobre els elements de protecció específica.

f) Justificar la idoneïtat genètica de la població donant i garantir que no queda afectada per l'extracció de part dels seus efectius.

g) Acreditar documentalment les garanties sanitàries dels individus utilitzats en la reintroducció.

h) Garantir el seguiment i l'avaluació de la reintroducció efectuada i dels resultats obtinguts periòdicament.

i) Tenir en compte els criteris establerts per la UICN en els seus manuals.

5. Les actuacions o projectes a què fa referència l'apartat 2 han de ser promogudes o fomentades per l'òrgan gestor del parc, que ho ha de posar en coneixement dels ajuntaments afectats i disposar de la conformitat dels propietaris o titulars del terrenys objecte de l'alliberament.

Article 23. Protecció de la gea

- 1.** Les administracions públiques han de vetllar, en el marc de les seves competències, pel manteniment del bon estat de conservació de les localitats i dels elements d'interès geològic (geomorfològic, mineralògic, hidrogeològic, petrològic, paleontològic, etc.)
- 2.** No s'admeten aquelles activitats susceptibles de provocar o accelerar els processos erosius, ni aquelles que puguin comportar de forma directa o indirecta l'alteració o deteriorament substancial de les localitats i dels elements geològics referits en el paràgraf anterior.
- 3.** Les obres de condicionament dels vials existents o d'obertura de nous, els moviments de terra i en general totes aquelles activitats susceptibles d'originar talussos i terraplens, han de contemplar mesures per a la protecció del sòl, la minimització de l'erosió i l'estabilitat dels marges i talussos, coherents amb la naturalesa geològica del substrat. Aquestes mesures s'han d'especificar en el projecte o sol·licitud d'autorització d'obres que correspongui.
- 4.** Els paratges inclosos en l'*Inventari d'espais d'interès geològic de Catalunya* que es troben dins l'àmbit del Parc Natural del Montseny, (Annex 5) seran objecte d'especial protecció. Qualsevol actuació susceptible d'afectar algun d'aquests elements geològics d'interès, està condicionada a l'obtenció de l'informe favorable de l'administració competent.
- 5.** El Pla de protecció també els atorga categoria de protecció especial als altres elements inclosos a l'Annex 5, no inclosos a l'IEIGC. Qualsevol actuació susceptible d'afectar algun d'aquests elements d'interès, està condicionada a l'obtenció de l'informe favorable de l'administració competent i de l'òrgan gestor.

Article 24 . Protecció dels recursos hídrics, dels cursos d'aigua i de les riberes

- 1.** Les rieres i torrents, tant permanents com discontinus, són considerats elements de protecció especial a la totalitat de l'àmbit del Pla de protecció, en concordança amb allò que disposa la legislació vigent en matèria d'aigües.

Bona part de les rieres i torrents, les més valuoses, formen part de la Zona d'Interès Natural Prioritari (ZINPP) i Zona d'Interès Natural Alt (ZAIN) sota la clau d'*Àmbits fluvials*, la qual cosa els atorga un grau de protecció addicional.

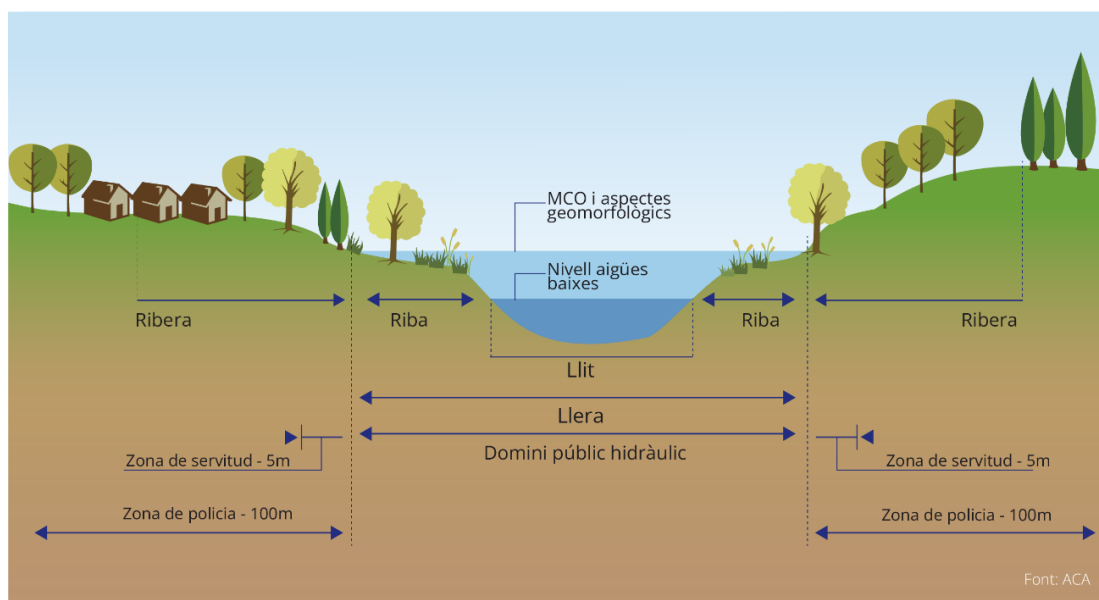
- 2.** En tant no s'aprovin els instruments de planificació hidrològica de les conques que formen part del Parc Natural del Montseny, el Pla de protecció estableix una franja de protecció a banda i banda de la llera dels principals cursos fluvials –tal i com s'indica en

els plànols d'ordenació O-1.04 *Zonificació i subzones fluvials* (escala 1:75.000) — i la qualifica de **ZINPP** o **ZAIN**, segons la seva ubicació.

Aquesta franja de protecció restarà sotmesa a les directrius, criteris o condicions tècniques de gestió que estableixi l'administració hidràulica competent i l'extracció de recursos naturals estarà condicionada a no malmetre ni posar en risc els valors naturals d'interès de conservació .

En l'esmentada franja de protecció, dins els àmbits morfològics vinculats al conjunt de l'espai fluvial (llera, riberes i hàbitats associats) només s'admeten aquells usos i activitats compatibles amb la preservació dels seus valors naturals, ecològics i paisatgístics.

Delimitació d'espais fluvials

3. A l'àmbit definit per la legislació d'aigües com a domini públic hidràulic, zona de servitud, i zona de policia hi són d'aplicació les normes següents:

- a) S'admeten exclusivament les obres i els moviments de terres destinats a la construcció d'aforaments i altres instal·lacions vinculades tant a la gestió pública com privada del domini públic hidràulic, que hagin estat autoritzats prèviament per l'administració hidràulica competent. També s'admeten aquelles intervencions destinades a la conservació i la restauració dels seus valors naturals, la conservació de les infraestructures i construccions ja existents o la construcció de guals o ponts per a la xarxa viària que travessa aquests àmbits.
- b) En l'hàbitat de ribera no es permet l'explotació forestal i només de manera excepcional, per raons de conservació del patrimoni natural, per eliminació d'espècies exòtiques o per la seguretat de persones o infraestructures, s'autoritzaran actuacions

puntuals que hauran de ser prèviament informades i condicionades per l'òrgan gestor del Parc. Ara bé, en cap cas, s'han de realitzar obres que alterin sensiblement el relleu natural i que modifiquin la morfologia natural de la zona de policia i tampoc cap tipus d'activitat que suposi l'eliminació de la vegetació autòctona de ribera existent.

c) No s'admeten obres de canalització i regularització dels cursos d'aigua, ni la construcció de suports d'infraestructures de subministrament elèctric o xarxes de comunicacions electròniques i els seus recursos associats, serveis telefònics o similars a excepció de les indicades en l'apartat a).

d) Excepcionalment, també s'admeten les afeccions vinculades a les infraestructures autoritzades d'acord amb el [capítol 6 del títol 2](#) d'aquestes normes, si es justifica la seva necessitat i adequació.

e) Les persones propietàries de la zona de servitud poden sembrar lliurement i plantar espècies no arbòries, prèvia autorització de l'Agència Catalana de l'Aigua, sempre que no deteriorin l'ecosistema fluvial o impedeixin el pas.

f) Els actes promoguts pels particulars en terrenys de domini públic estan subjectes també al règim d'intervenció preventiva aplicable de conformitat amb els articles 5, 6 i concordants del RPLU, sens perjudici de les autoritzacions o les concessions que sigui pertinent atorgar per part de l'ens titular del domini públic. La manca d'autorització o concessió, o la seva denegació, impedeix d'obtenir la llicència urbanística i a l'òrgan competent d'atorgar-la, així com d'efectuar la comunicació prèvia que en un altre cas correspondria (art. 11 del RPLU).

g) D'acord amb l'article 35 del TRLU si, d'acord amb els apartats 2 i 3 de l'article esmentat, el planejament urbanístic preveu la compatibilitat d'una qualificació urbanística d'aprofitament privat i la destinació a sistemes de titularitat pública del sòl, del vol o del subsol d'un terreny, es pot constituir el règim de propietat horitzontal més adequat d'entre els establerts per la legislació civil catalana, amb les limitacions i servituds que siguin procedents per a la protecció del domini públic. Així mateix, el règim de compatibilitat que regula aquest article no impedeix l'ús privatiu dels béns de domini públic que, d'acord amb la legislació sobre patrimoni de les administracions públiques, no comporta la transformació o la modificació d'aquest domini.

4. En la zona de policia de 100 metres d'amplada dels terrenys de domini públic hidràulic es podran realitzar, sempre que no es produeixin alteracions substancials del relleu natural i es respecti la zona de servitud, les següents activitats i usos presentant una declaració responsable:

- Talla i retirada d'arbres morts o que suposin un risc per a la seguretat de persones o béns, podes d'arbres, sembres d'espècies no llenyoses, retirada d'espècies

aquàtiques associades actuacions de gestió de la biomassa vegetal d'execució obligada en aplicació de la normativa de prevenció i defensa contra els incendis forestals o com a conseqüència de l'aplicació de mesures de prevenció davant de malalties i plagues establertes pels organismes competents en matèria de sanitat vegetal o política forestal, tot això sempre que no suposin una alteració del terreny.

- Aprofitaments de fusta o llenyosos de menor quantia fora de la zona de servitud.
- Retirada de runes, residus sòlids urbans, arrossegaments provocats pels corrents i en especial, aquells que es disposin a les proximitats de les obres de pas.
- Tasques de recuperació ambiental després d'incendis forestals, plantacions de cultius no llenyosos i reforestacions amb vegetació autòctona no destinades a l'aprofitament forestal.
- Cartells subjectes per pals i instal·lació de pastors elèctrics.

Per a la gestió d'episodis d'avingudes i inundacions, podran realitzar-se en cas d'urgència treballs de protecció de caràcter provisional, que hauran de ser posats en coneixement de l'ACA de forma immediata.

5. Amb caràcter general, l'atorgament d'autoritzacions per a la realització d'activitats en el **domini públic hidràulic, la zona de servitud i la zona de policia** del domini públic hidràulic ha de ser compatible amb la preservació del règim de corrents naturals, la no afecció als drets de terceres persones i el respecte als valors ambientals.

Les autoritzacions per a la realització d'obres, activitats i treballs en domini públic hidràulic o a les zones de servitud i policia han d'incloure les mesures necessàries per a que les persones titulars garanteixin el manteniment o la millora de la connectivitat fluvial, la minimització de l'afecció i el compliment de les condicions tècniques aprovades per l'ACA i publicades a la seva plana web.

No és necessària l'obtenció d'una autorització per realitzar tales a les zones de servitud i de policia quan aquestes es realitzin en aplicació del Pla Tècnic de Gestió Forestal aprovat per l'Administració forestal, amb l'informe previ de l'ACA, i aquestes tales respectin les prescripcions contingudes a l'esmentat informe.

De fet, l'article 187 ter segon del TRLU també determina que no estan subjectes a intervenció mitjançant llicència urbanística o comunicació prèvia els actes consistents en la tala de masses arbòries o de vegetació arbustiva que s'executi sota la intervenció d'una administració competent en matèria de protecció del domini públic i de l'administració competent en matèria de medi ambient.

6. No s'admeten les actuacions que puguin produir una alteració significativa de la qualitat i la quantitat dels recursos hídrics del Parc Natural del Montseny, o que puguin alterar el relleu natural. En qualsevol cas, l'aprofitament dels recursos hídrics s'ha de compatibilitzar amb la capacitat de recuperació del sistema hidrològic, amb el manteniment dels sistemes

naturals associats als cursos d'aigua i amb la preservació dels seus paisatges. No es permeten les derivacions d'aigua dels torrents.

7. Les fonts i surgències naturals existents en l'àmbit del Pla de protecció no poden ser modificades de cap forma que disminueixi la qualitat i quantitat de les seves aigües, s'alteri el seu aflorament a l'exterior o s'impedeixi el seu aprofitament tradicional. Tampoc és permès modificar les seves característiques quan això suposi la pèrdua d'hàbitats d'interès per a la flora i la fauna pròpies del Parc Natural del Montseny.

8. Es considera zona inundable els terrenys que puguin resultar inundats pels nivells teòrics que assolirien les aigües a les avingudes el període estadístic de retorn de les quals sigui de 500 anys, atenent estudis geomorfològics, hidrològics i hidràulics, així com de sèries d'avingudes històriques i documents o evidències històriques de les mateixes als llacs, llacunes, embassaments, rius o rierols.

La qualificació com a zones inundables no alterarà la qualificació jurídica i la titularitat dominical que aquests terrenys tingueren.

A les zones inundables incloses dins de la zona de policia, qualsevol obra o treball precisa l'autorització o declaració responsable de l'ACA.

L'ACA pot imposar a les persones titulars d'autoritzacions per a l'execució d'edificacions o d'activitats en zona de policia del domini públic hidràulic que es trobi dins d'una zona inundable i que tinguin una antiguitat de 15 o més anys, a comptar a partir del 7 de gener de 2017, la presentació d'un pla d'actuacions adreçades a la reordenació o reubicació de l'activitat i dels espais ocupats amb l'objecte de fer-los compatibles amb la vigent regulació dels usos admissibles en zones inundables. Aquest pla d'actuacions ha de fer-se efectiu en un termini màxim de cinc anys des del requeriment de l'Agència. Durant aquest període, la persona titular de l'autorització ha de disposar de la declaració responsable a què fa referència l'article 14 bis del Reglament del domini públic hidràulic, i quan s'escaigui, de conformitat amb la normativa vigent en matèria de protecció civil, del corresponent pla d'autoprotecció.

9. Correspon a l'administració hidràulica competent, d'acord amb els procediments administratius establerts en la legislació sectorial en matèria d'aigües i la *Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats*, l'atorgament de les autoritzacions i/o concessions administratives per l'ús de l'aigua, així com l'autorització o l'informe i la imposició dels límits dels abocaments d'aigües residuals i l'autorització o declaració responsable per les activitats que es desenvolupin en les franges de terreny de 100 metres d'amplada al costat de les lleres públiques que constitueix la zona de policia.

10. Els espais fluvials que defineixin les respectives planificacions aprovades per l'administració hidràulica competent restaran sotmesos a les directrius, criteris o condicions tècniques de gestió que estableixi l'esmentat organisme.

11. L'ocupació o construcció en terrenys que integren les zones inundables de les lleres – espai que pot ocupar l'aigua en episodis extraordinaris d'avinguda de període de retorn de 500 anys— s'adaptarà a les directrius de preservació front als riscos d'inundació que estableix el *Decret 305/2006, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme* i el TRLU.

12. En el marc de la planificació hidrològica, l'òrgan gestor del Parc Natural del Montseny podrà impulsar la redacció de projectes específics de protecció total o parcial de determinades rieres que tindran en consideració les seves característiques singulars.

Article 25. Protecció del paisatge

1. Qualsevol activitat o implantació d'usos que s'autoritzi haurà de realitzar-se de manera que es minimitzi el seu impacte negatiu sobre el paisatge, d'acord amb el que s'estableix a l'[article 4](#) de les presents normes en desenvolupament de les determinacions de la *Llei 12/1985, d'espais naturals*.

2. Per tal d'avaluar les conseqüències que té sobre el paisatge l'execució d'actuacions, projectes d'obres o activitats i d'establir els criteris que s'hauran d'adoptar per a la seva integració, caldrà elaborar un *estudi d'impacte i integració paisatgística* en aquells supòsits i amb el contingut que es determinen a l'art. 56 de les presents normes.

3. No s'admet la localització de qualsevol edifici o instal·lació en els punts culminants o entorns propers dels turons i carenes, –llevat dels punts d'aigua amb hidrant per a helicòpters, previstos al Pla de prevenció d'incendis forestals— així com a altres punts d'especial significació geogràfica.

4. A efectes de l'aplicació de l'art. 7.1 de la *Llei 12/1985 d'espai naturals*, la totalitat del Parc Natural del Montseny té la consideració de paisatge obert. En conseqüència, en tot l'àmbit del no és permesa la instal·lació de cartells de propaganda i d'altres elements similars que limitin el camp visual per a la contemplació de les bel·leses naturals, trenquin l'harmonia del paisatge o desfigurin les perspectives.

S'exceptuen del compliment d'aquesta norma els cartells instal·lats en els nuclis urbans de l'interior del Parc, sempre i quan l'àmbit de percepció no sobrepassi el del nucli urbà.

Secció 3a. Protecció de l'ambient atmosfèric

Article 26. Prevenció de la contaminació lluminosa

1. D'acord amb la *Llei 6/2001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn*, a l'àmbit del Parc Natural del Montseny li correspon la qualificació de *Zona E1*, per la qual cosa només s'admet enllumenat amb una brillantor

mínima i sense dispersió de la llum cap el cel. En conseqüència, l'enllumenat exterior –tant públic com privat– s'ajustarà a allò que disposa l'esmentada Llei, per tal assolir les següents finalitats:

- Mantenir al màxim possible les condicions naturals de les hores nocturnes, en benefici de la fauna, de la flora i dels ecosistemes en general.
- Promoure l'eficiència energètica dels enllumenats exterior i interiors mitjançant l'estalvi d'energia, sens minva de la seguretat.
- Evitar la intrusió lluminosa en l'entorn domèstic i, en tot cas, minimitzar-ne les molèsties i els perjudicis.
- Prevenir i corregir els efectes de la contaminació lluminosa en la visió del cel.

2. Qualsevol edificació i instal·lació existents o que hagin d'implantar-se de bell nou al Parc Natural del Montseny, hauran de limitar la generació de necessitats d'enllumenat exterior i evitar-ne els fluxos hemisferi superior, la intrusió lluminosa i l'impacte negatiu sobre el medi natural, en concordança amb els criteris que estableix l'apartat 1 d'aquest article.

Article 27. Protecció contra la contaminació acústica

1. Els espais qualificats de Zona d'Interès Natural de Protecció Prioritària (ZINPP) i de Zona d'Alt Interès Natural (ZAIN) per aquest Pla se'ls aplica el règim de les *zones d'especial protecció de la qualitat acústica*, als efectes que estableix la *Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica*. Conseqüentment no s'admetran activitats que impliquin superar un valor límit d'immissió de 50 dB(A) en hores diürnes (entre les 8h i les 21h), llevat d'activitats esporàdiques d'aprofitament dels recursos naturals compatibles amb el règim específic d'aquestes zones, i un valor límit d'immissió de 40 dB(A) en hores nocturnes (entre les 21h i les 8h). En aquestes zones el valor límit d'immissió es considera el valor del soroll de fons més 6 dB (A).

Als efectes d'aquesta Llei s'entenen per *valor límit d'immissió*, el nivell d'immissió màxim permès dins un període de temps determinat; i per *nivell d'immissió*, el nivell acústic mitjà existent durant un període de temps determinat, mesurat en un lloc concret.

2. Els espais qualificats de Zona d'Interès Natural ZIN pel present Pla de protecció, tenen la condició de **zona de sensibilitat acústica alta** als efectes que estableix l'esmentada Llei.

Secció 3a. Protecció del Patrimoni cultural

Article 28. Objectius de protecció del Parc Natural del Montseny

1. A continuació es regula el patrimoni cultural, material i immaterial, dins el Parc Natural del Montseny com a part integrant dels objectius, generals i específics, en transversalitat amb d'altres i contemplats en l'art. 3 del *Decret 127/2021, d'1 de juny, sobre el Parc Natural del Montseny i sobre els espais PEIN el Montseny i Cingles de Bertí*.

Així mateix, l'art. 4 de la *Llei 12/1985 d'Espais naturals*, esmenta dins els seus objectius, *Fomentar el respecte dels ciutadans a la natura, per aconseguir un coneixement més gran i la sensibilització col·lectiva pel que fa al patrimoni cultural de Catalunya*.

Article 29. Protecció del patrimoni històric-cultural

1. El patrimoni històric d'un poble constitueix una de les més significatives manifestacions de llur passat cultural. En una concepció àmplia del terme, englobaria totes les expressions artístiques i culturals fruit d'un grup humà, incloent els anomenats béns immaterials o patrimoni intangible, configurant-se com la carta d'identitat d'una comunitat.

El patrimoni històric, d'acord amb la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del Patrimoni cultural català, està integrat per tots els béns mobles o immobles relacionats amb la història i la cultura de Catalunya que, per llur valor històric, artístic, arquitectònic, arqueològic, paleontològic, etnològic, documental, bibliogràfic, científic o tècnic, mereixen una protecció i una defensa especials, de manera que puguin ésser gaudits pels ciutadans i puguin ésser transmesos en les millors condicions a les generacions futures. Així mateix, s'analitza a la Llei 2/1993 de Foment i protecció de la cultura popular i tradicional i de l'associacionisme cultural, a nivell nacional, i la Convenció per a la Salvaguarda del Patrimoni Cultural Immaterial (UNESCO 2003), a nivell internacional.

2. Les administracions públiques, i especialment l'òrgan gestor del Parc, han de vetllar per la protecció, conservació, millora i difusió del patrimoni material i immaterial d'interès cultural de l'espai natural protegit inclòs en els Catàlegs de protecció del patrimoni cultural, així com els elements catalogats pel planejament urbanístic municipal, en els termes que estableix la Llei 9/1993 del Patrimoni cultural català.

3. El desenvolupament d'aquest articulat té l'objectiu d'establir vinculacions en les tasques de gestió, protecció i difusió del patrimoni cultural existent al medi natural. Amb la finalitat d'aconseguir una gestió i protecció més eficient del patrimoni cultural en el medi natural, informar i crear una sensibilització vers la ciutadania, i exercir una funció didàctica d'aquest. Tanmateix, optimitzant recursos de l'administració pública.

Article 30. Protecció del patrimoni arquitectònic

1. Els diferents tipus de patrimoni estan íntimament relacionats. Usualment, també formen part dels elements arquitectònics, el patrimoni arqueològic o el paleontològic, en relació directa amb el geològic, o l'ambiental, en relació amb el medi de l'entorn, o el patrimoni immaterial.

L'objectiu principal, és vetllar perquè les intervencions en els edificis, entorns de protecció, àmbits d'expectativa arqueològica o paleontològica i, en definitiva, actuacions que tinguin o puguin tenir, de forma directe o indirecte, incidència sobre els béns inclosos a la relació de l'Annex 2, adjunt a aquestes normes, en respectin els valors que els són reconeguts.

2. Els elements declarats com a Bé Cultural d'Interès Nacional, es regulen d'acord amb les normes de protecció que estableix la seva declaració, així com per la *Llei 9/1993 del Patrimoni cultural català*. La realització d'intervencions i canvis d'ús d'aquests elements requereix l'autorització prèvia del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, segons el *Decret 276/2005, de 27 de desembre, de les Comissions territorials del patrimoni cultural*, i l'informe preceptiu de l'òrgan gestor del Parc Natural del Montseny.

En la categoria de BCIN hi ha dins l'àmbit del Parc Natural:

- Castell de Montsoriu o Torre de les Bruixes (Arbúcies / Sant Feliu de Buixalleu)
- Torre de Vilarmau (Arbúcies)
- Castell de Cànoves (Cànoves i Samalús)
- Masia la Sala (El Brull)
- Murallès de Montgrós (El Brull)
- Casa de Palau o Castell de Fluvià. (Sant Esteve de Palautordera)
- Castell de Montclús (Sant Esteve de Palautordera)
- Castell de Tagamanent (Tagamanent)
- Masia de Vallforners (Tagamanent)
- Masia la Sala (Viladrau).

A continuació es relacionen elements BCIN ubicats fora del Parc Natural, al seu límit, els quals caldrà preservar el seu entorn immediat que li dona suport ambiental:

- Castell de Cruïlles (Aiguafreda)
- Castell de Samalús o Mas de Can Bori. (Cànoves i Samalús)
- Torre d'en Pega (Riells i Viabrea)
- Masia de La Pedralba (Tagamanent)

Aquests elements BCIN també es relacionen a l'Annex 2 adjunt a aquestes normes.

3. Pel que fa als elements catalogats com a Bé Cultural d'Interès Local, les intervencions i canvis d'ús que es portin a terme no podran suposar una pèrdua dels valors que van suposar la seva catalogació. La descatalogació d'aquests elements requereix l'autorització

prèvia del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, segons el *Decret 275/2005 de les Comissions territorials del patrimoni cultural*, i l'informe preceptiu de l'òrgan gestor del Parc Natural del Montseny.

Els elements BCIL ubicats dins del Parc Natural es relacionen a l'Annex 2 adjunt a aquestes normes.

També es llisten la resta d'elements amb interès patrimonial, en els que s'inclouen els elements amb notable interès cultural i etnogràfic molt lligats a l'història del massís del Montseny.

4. En absència de regulacions específiques en els corresponents Catàlegs de béns protegits, la intervenció o canvi d'ús en els elements del patrimoni històric-arquitectònic-cultural han de seguir els criteris dels art. 35 i 36 de la *Llei 9/1993 del Patrimoni cultural català*, i amb tot els següents:

a) S'ha de mantenir l'estructura arquitectònica del conjunt i les característiques generals de l'entorn relacionat amb l'element.

b) La instal·lació de conduccions elèctriques, telefòniques o similars, aèries o adossades als murs, així com d'antenes, de pantalles de recepció d'ones o altres dispositius similars s'han de situar en llocs on no perjudiquin la percepció paisatgística del conjunt.

5. En la documentació planimètrica, estan identificats i delimitats els diferents béns protegits i amb interès.

Article 31. Protecció del patrimoni arqueològic

1. D'acord amb la *Llei 9/1993 del Patrimoni cultural català* i el *Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic de Catalunya*, la realització d'intervencions arqueològiques requereix l'autorització prèvia del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, i l'informe preceptiu de l'òrgan gestor del Parc Natural del Montseny.

2. D'acord amb l'esmentada Llei, es consideren intervencions arqueològiques i paleontològiques els estudis directes d'art rupestre i les prospeccions, els sondeigs, les excavacions, els controls i qualsevol altre intervenció, amb remoció de terrenys o sense, que tinguin com a finalitat descobrir, documentar o investigar restes arqueològiques o paleontològiques.

3. En l'informe preceptiu de l'òrgan gestor s'han d'indicar les mesures a adoptar per tal que les intervencions arqueològiques siguin compatibles amb la conservació dels valors naturals i paisatgístics de l'espai natural protegit. En especial, si són necessaris moviments

de terres, s'ha d'indicar la forma d'abocament o evacuació amb l'objecte de minimitzar el seu impacte.

4. Cal comunicar qualsevol descobriment de restes amb valor arqueològic, fet per atzar i com a conseqüència d'una intervenció, al Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya en la forma i en els terminis que estableix la *Llei 9/1993 del Patrimoni cultural català* i la normativa que la desenvolupa. Així mateix, també s'ha de notificar a l'òrgan gestor del Parc Natural del Montseny.

5. L'autorització de qualsevol obra o moviment de terres susceptible d'afectar els béns arqueològics situats dins de l'àmbit del Pla de Protecció inclosos en l'Annex 2 adjunt a aquestes normes, està condicionat a l'obtenció de l'informe favorable del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, i l'informe preceptiu de l'òrgan gestor del Parc Natural del Montseny.

Dins l'àmbit del Parc Natural hi ha els BCIN següents:

- Castell de Montsoriu o Turó de Montsoriu (Arbúcies / Sant Feliu de Buixalleu)
- Turó del Montgrós (El Brull)
- Estela de la Calma o Estela de la Sitja del Llop (Montseny)
- Castell de Montclús o Castell dels Moros (Sant Esteve de Palautordera)
- Església de Santa Maria de Tagamanent (Tagamanent)

6. Actualment, no hi consten Espais de Protecció Arqueològica dins l'àmbit del Parc Natural.

Es consideren EPA els llocs que no han estat declarats BCIN on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques (art. 49 de la *Llei 9/1993 del Patrimoni cultural català*). Per a la concessió d'una llicència d'obres en un EPA caldrà l'informe favorable del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, i l'informe preceptiu de l'òrgan gestor del Parc Natural del Montseny.

7. Pel que fa als jaciments arqueològics catalogats com a BCIL, les intervencions que es portin a terme no podran suposar una pèrdua dels valors que van suposar la seva catalogació. La descatalogació d'aquests elements requereix l'autorització prèvia del Departament de Cultura, segons el *Decret 275/2005 de les Comissions territorials del patrimoni cultural*, i l'informe preceptiu de l'òrgan gestor del Parc Natural del Montseny.

Els elements BCIL ubicats dins del Parc Natural es relacionen a l'Annex 2 adjunt a aquestes normes.

8. En la documentació planimètrica, estan identificats i delimitats els diferents béns protegits i amb interès.

Article 32. Protecció del patrimoni paleontològic

1. D'acord amb la *Llei 9/1993 del Patrimoni cultural català* i el *Decret 78/2002 del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic de Catalunya*, la realització d'intervencions paleontològiques requereix l'autorització prèvia del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, i l'informe preceptiu de l'òrgan gestor del Parc Natural del Montseny.

2. D'acord amb l'esmentada Llei, es consideren intervencions arqueològiques i paleontològiques els estudis directes d'art rupestre i les prospeccions, els sondeigs, les excavacions, els controls i qualsevol altre intervenció, amb remoció de terrenys o sense, que tinguin com a finalitat descobrir, documentar o investigar restes arqueològiques o paleontològiques. Les restes paleontològiques són els elements fòssils no relacionats amb l'ésser humà ni amb els seus orígens o antecedents, així com el seu context geològic, que estiguin situats o procedents del sòl, del subsol o d'aigües del mar territorial o de la plataforma continental corresponent a la seva franja litoral, i també aquells que formin part dels fons de museus o de col·leccions de Catalunya.

3. En l'informe preceptiu de l'òrgan gestor s'han d'indicar les mesures a adoptar per tal que les intervencions paleontològiques siguin compatibles amb la conservació dels valors naturals i paisatgístics de l'espai natural protegit. En especial, si són necessaris moviments de terres, s'ha d'indicar la forma d'abocament o evacuació amb l'objecte de minimitzar el seu impacte.

4. Cal comunicar qualsevol descobriment de restes amb valor paleontològic, fet per atzar i com a conseqüència d'una intervenció, al Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya en la forma i en els terminis que estableix la *Llei 9/1993 del Patrimoni cultural català* i la normativa que la desenvolupa. Així mateix, també s'ha de notificar a l'òrgan gestor del Parc Natural del Montseny.

5. Els principals afloraments del Parc Natural coneguts se situen en els termes municipals de Tagamanent, Aiguafreda i El Brull, tot i que la presència de nous nivells fossilífers són susceptibles també a Seva i Figaró-Montmany. Les fàcies Buntsandstein també s'observen al Brull.

Així doncs, l'interès paleontològic del Montseny es centra en les fàcies triàsiques del Buntsandstein i Muschelkalk ubicades en el sector oest del Montseny, on s'han recuperat al llarg del temps restes de vertebrats triàsics, sent-ne molt destacable la presència de tetràpodes continentals, tan sols coneguts abundantment en aquesta àrea. A més en aquest sector oest del massís, es coneixen alguns afloraments provinents de fàcies

Muschelkalk amb restes de vertebrats marins, fet interessant perquè aquest tipus d'ecosistemes marins tan sols són coneguts a Catalunya en el Montseny i en el jaciment del Triàsic Marí de Montral-Alcover, de Tarragona.

L'autorització de qualsevol obra o moviment de terres susceptible d'afectar els béns paleontològics situats dins de l'àmbit del Pla de Protecció inclosos en l'Annex 2 adjunt a aquestes normes, està condicionat a l'obtenció de l'informe favorable del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, i l'informe preceptiu de l'òrgan gestor del Parc Natural del Montseny.

Dins l'àmbit del Parc Natural hi ha els jaciments paleontològics següents:

- De la Riera d'Avencó (Aiguafreda)
- De Cànoves (Cànoves i Samalús)
- Prop la Móra / La Móra (Tagamanent)
- Prop Vedruna / La Caseta (Tagamanent)
- Corral d'en Perera (Tagamanent)
- El Bellit / Jaça del Bellit (Tagamanent)
- Pla de les Brugues / La Figuera / Turó de la Perera (Tagamanent)
- C-17 Tagamanent (Tagamanent)

6. Els jaciments paleontològics ubicats dins del Parc Natural es relacionen a l'Annex 2 adjunt a aquestes normes. Actualment, no hi consten BCIN, ni BCIL.

7. En la documentació planimètrica, estan identificats i delimitats els diferents béns protegits i amb interès.

Article 33. Patrimoni amb interès sociocultural-etnològic

1. El concepte de patrimoni sociocultural-etnològic inclou tot el que fa referència a l'evolució de la cultura. És a dir, tots aquells components de la vida d'una societat, que són els elements que amb el temps van conformant una cultura, on pren amb una rellevància especial l'anàlisi de la interrelació entre la societat i el medi que l'envolta.

2. Els elements inventariats ubicats dins del Parc Natural es relacionen a l'Annex 2 adjunt a aquestes normes.

Així mateix, s'inclou l'Inventari del Patrimoni Etnològic del Montseny: *El Montseny: un exemple de relació permanent entre l'home i el medi*. Realitzat pel MEMGA (Museu Etnològic del Montseny, La Gabella), com a projecte de l'Inventari del Patrimoni Etnològic de Catalunya, en tant que promogut pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

3. En la documentació planimètrica, estan identificats i delimitats els diferents béns protegits i amb interès.

Article 34. Patrimoni protegit o amb interès natural-ambiental-paisatgístic

1. El patrimoni protegit o amb interès natural, ambiental i paisatgístic, es defineix com el conjunt de béns i recursos de la natura com a font de diversitat biològica i geològica, que tenen un valor rellevant mediambiental, paisatgístic, científic o cultural.

2. Els principals valors del paisatge del Parc Natural del Montseny són:

- Les fites del Turó de l'Home, les Agudes i el Matagalls.
- La vall de Santa Fe del Montseny.
- Els crestalls rocallosos a les zones culminals (Agudes-Turó de l'Home).
- L'avetosa del Montseny.
- Els boscos de faigs i castanyers a la tardor.
- L'arbre monumental del castanyer d'en Cuc.
- Els castells de Montsoriu, Tagamanent i Montclús.
- La muralla ibèrica de Montgròs.
- Les ermites de muntanya (Sant Martí del Montseny, Sant Bernat, Sant Marçal, Tagamanent, Sant Cristòfol de la Castanya, Sant Pere de Vallcàrquera, etc.)
- Les grans masies (el Bellit, la Castanya, el Cortès, can Cuc, l'Agustí, etc.) disperses per la muntanya.

3. Els elements catalogats i inventariats ubicats dins del Parc Natural es relacionen a l'Annex 2 adjunt a aquestes normes.

4. En la documentació planimètrica, estan identificats i delimitats els diferents béns protegits i amb interès.

Article 35. Patrimoni d'arbrat excepcional

1. La protecció d'arbres i arbredes singulars a Catalunya es regulen pels següents: Decret 214/1987, de 9 de juny, sobre *Declaració d'arbres monumentals*. Declara i regula els arbres i arbredes amb valor monumental, històric o científic de determinats exemplars d'espècies arbòries que formen part del patrimoni cultural de Catalunya.

Decret 47/1988, d'1 de febrer, sobre *Declaració d'arbres d'interès comarcal i local*. Declara i regula la protecció i conservació d'altres arbres amb característiques i popularitat dins el municipi i comarca, tot i que no assoleixen el grau de notorietat dels anteriors. Inventaria els arbres i arbredes d'interès local i els arbres i arbredes d'interès comarcal.

Decret 120/1989, de 17 d'abril, sobre *Declaració d'arbredes monumentals, d'interès comarcal i d'interès local*. Estableix la conveniència i necessitat d'establir declaracions i mesures de protecció per conjunts o arbredes.

Així mateix, la Llei 6/2020, del 18 de juny, de *Protecció, conservació i posada en valor de les oliveres i els oliverars monumentals*, és orientada a la protecció de les oliveres i oliverars de dimensions excepcionals situats sobretot en conreus i el seu entorn.

Així mateix, es poden protegir arbres singulars mitjançant la legislació urbanística o la cultural, com a béns d'interès cultural, jardí artístic.

2. Els elements catalogats ubicats dins del Parc Natural es relacionen a l'Annex 2 adjunt a aquestes normes.

3. En la documentació planimètrica, estan identificats i delimitats els diferents béns protegits i amb interès.

Article 36. Relació del patrimoni cultural protegit o amb interès

1. L'Annex 2 adjunt a aquestes normes relaciona, de manera no exhaustiva, els elements patrimonials dels quals es tenen notícies documentals o evidències físiques, i que donats els antecedents és ben possible que l'àmbit d'aquest Pla de protecció que afecta el sòl no urbanitzable sigui susceptible d'albergar jaciments arqueològics o paleontològics, béns del patrimoni etnològic o vestigis dels que fins ara no es té constància. Per tant, caldrà que s'aporti un informe i/o estudi al Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i a l'òrgan gestor del Parc Natural del Montseny, per a les intervencions o usos que s'hagin d'executar en qualsevol d'aquests elements llistats en l'Annex 2, prèviament a la concessió de la llicència municipal corresponent.

2. Aquesta és la relació del patrimoni cultural protegit o amb interès, sens perjudici d'incloure noves declaracions realitzades per la corresponent administració competent, i d'incorporar d'altres elements amb interès integrants de l'ampli concepte del patrimoni cultural.

3. Relació de béns amb interès inclosos en l'Annex 2 i identificats a la planimetria on s'inclouen a més: els Pous de neus i glaç, les Fonts, el Memorial Democràtic, les Vies històriques, les Carboneres, la memòria oral dels Masos, i la Pedra seca.

La Tècnica de la pedra seca és reconeguda com a patrimoni cultural immaterial per part de la UNESCO, sent inclosa a la Llista Representativa del Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat el 28/11/2018.

Article 37. Regulació de les obres de restauració dels béns amb interès patrimonial

1. S'admeten les obres necessàries de restauració, conservació, recuperació i millora dels béns d'interès que gaudeixen d'alguna menció en termes del patrimoni cultural i que estiguin inclosos en alguna de les tres categories de protecció, comunes a béns mobles, immobles i immaterials: BCIN, BCIL i la resta de béns integrants de l'ampli concepte de patrimoni cultural definit a l'art. 1 de la *Llei 9/1993, del Patrimoni cultural català*.

En la darrera classificació, s'enquibeixen els béns inclosos en els Catàlegs de béns protegits definits per la legislació urbanística, on la regulació s'aplicarà subsidiàriament a la normativa corresponent a la classificació específica al que estan subjectes.

2. La intervenció o canvi d'ús en els elements del patrimoni cultural han de seguir els criteris regulats en els corresponents Catàlegs de béns protegits, i dels art. 35 i 36 de la *Llei 9/1993 del Patrimoni cultural català*.

3. Les obres a l'entorn dels elements d'interès patrimonial hauran de garantir, mitjançant els estudis i documents justificatius corresponents, que no produiran impacte negatiu sobre els valors de l'indret, l'edifici, o el bé, amb la previsió de les mesures correctores adients:

a) En els entorns dels béns amb protecció de patrimoni cultural o urbanístic, preval la regulació d'aplicació corresponent al règim específic al que estan subjectes. Tanmateix, s'aplicarà subsidiàriament l'[article 53. Espais exteriors vinculats a l'edificació d'aquestes normes](#).

b) Aquestes mateixes limitacions de article 53, s'aplicaran a la resta d'edificacions per a les intervencions a l'exterior.

4. En aquests supòsits d'intervenció, la iniciativa privada podrà sol·licitar la col·laboració tècnica i econòmica de l'òrgan gestor del Parc Natural del Montseny.

CAPÍTOL 3. Regulació general de les edificacions

Article 38. Disposicions generals

En l'àmbit del Pla és d'aplicació el règim del sòl no urbanitzable establert en el present Pla de protecció, de conformitat amb l'article 6 del Decret 127/2021.

En els terrenys inclosos en l'àmbit del Parc Natural que el planejament urbanístic hagi qualificat com a sistemes en sòl no urbanitzable, s'hi podran admetre els usos propis de la seva qualificació quan siguin compatibles amb els objectius de protecció i d'acord amb la regulació establerta per aquest Pla de protecció.

Pel que fa a les condicions de l'entorn on s'emplacen i als seus valors ecològics, paisatgístics, històrics i culturals, caldrà atènyer-se al principi de l'ús sostenible dels recursos naturals, com a recurs ambiental estratègic en el si del sistema d'espais naturals protegits, d'acord amb el que determina l'art. 3 i concordants del *Decret 127/2021* i dintre dels límits establerts per aquestes normes.

Les noves activitats agràries –agrícoles, ramaderes o forestals— que es vulguin implantar al Parc Natural del Montseny, així com els habitatges familiars associats, hauran de vincular-se a les masies o cases rurals existents.

Article 39. Edificacions incloses en els catàleg de masies i cases rurals municipals

Les intervencions en masies i cases rurals catalogades pel planejament municipal es regulen d'acord amb allò que s'estableixi en cadascun d'aquests.

En cas de produir-se contradiccions en la regulació del Pla entre els diferents documents o disposicions del mateix rang normatiu, es considera vàlida la determinació que impliqui nivells de protecció més alts dels valors arquitectònics, històrics, ambientals, paisatgístics, mediambientals i socials i que representi un millor assoliment dels objectius establerts en aquest Pla de Protecció i que suposin una menor ocupació de sòl.

Així mateix, en cas que continuïn subsistint les contradiccions o discrepàncies, caldrà atènyer-se a les regles d'interpretació del planejament urbanístic regulades a l'article 10 del TRLU.

Article 40. Criteris generals per a la redacció de catàlegs de masies i cases rurals

1. El planejament urbanístic de cadascun dels municipis del Parc Natural del Montseny, ha d'identificar en un catàleg específic les masies i les cases rurals susceptibles de reconstrucció o de rehabilitació i justificar les raons que en determinen la preservació i la recuperació, d'acord amb el que estableix l'article 47.3 del TRLU.

2. En l'àmbit del Parc Natural, els catàlegs municipals de masies i de cases rurals s'han d'ajustar a les condicions descrites a l'[article 41](#) *Criteris paisatgístics per a la redacció de catàlegs de masies i cases rurals*.

Es considerarà, tant per les catalogacions futures com per a les intervencions en edificacions existents, els conceptes següents:

- Volum principal

Inclou la volumetria original de la masia i aquells volums que per la seva entitat i antiguitat constitueixen el cos principal de la masia.

El seu estat de conservació o la manca de residents en el moment d'elaboració del catàleg no impedeix la seva classificació com a edificació principal.

- Volum secundari

Dins d'aquest grup hi ha gran diversitat de construccions, que van des de construccions amb valor arquitectònic fins a edificacions força modernes que s'han addicionat als volums originals o petits volums que per la seva integració al volum original es considera adequat mantenir, però als quals cal introduir canvis per afavorir el conjunt.

Inclou volums exempts/aïllats. Edificacions complementàries destinades a usos diferents de l'habitatge però amb qualitat constructiva, arquitectònica i grau de conservació similar a l'edificació principal, i que poden incloure volums adossats o aïllats imprescindibles per a la comprensió dels conjunts i de l'entorn immediat de l'edificació principal.

Aquests volums poden ser utilitzats d'acord amb els usos continguts en l'article 47.3, 3 bis, 3 ter i 3 quarter del TRLU.

- Volum auxiliar

Es tracta de volums que per la seva posició o per les seves característiques (materials utilitzats, tipus de construcció, estat de conservació) no poden allotjar els usos principals previstos per la normativa del catàleg i, per tant, hauran de ser enderrocats o destinar-se a usos previstos per al sòl no urbanitzable en el planejament vigent.

Totes aquelles edificacions, legalment implantades, que han estat destinades a usos agropecuaris només es poden destinar a usos complementaris als del volum principal.

Article 41. Criteris paisatgístics per a la redacció de catàlegs de masies i cases rurals

1. Amb caràcter general per a la totalitat de l'àmbit territorial del Parc Natural del Montseny, els criteris paisatgístics que han de determinar la inclusió de les masies i cases rurals en el catàleg esmentat en el paràgraf anterior, s'establiran a partir de l'avaluació dels valors següents:

Valors paisatgístics positius

- la correcta integració de la masia o casa rural –considerant la implantació, volumetria,
- materials i colors—, de manera que l'edificació formi un conjunt harmònic amb el territori que l'envolta, amb absència d'elements discordants.
- que l'edificació constitueixi un element identificador i indissociable del paratge on s'ubica: per esdevenir una fita, per donar-li nom o per estar arrelat al patrimoni cultural intangible.
- edificació directament relacionada amb les activitats i processos que incideixen o han incidit de manera més notòria en la configuració actual del paisatge.
- fidelitat a la representació arquetípica del paisatge del massís del Montseny.

Valors paisatgístics neutres

- l'edificació queda oculta per la vegetació o el relleu circumdant i no incideix per tant en el paisatge.
- les infraestructures, les instal·lacions i els serveis associats a l'edificació no tenen un impacte negatiu important sobre el paisatge.

Valors paisatgístics negatius

- no gaudir de bona accessibilitat –adequada a l'ús al que està adscrita o a les activitats que s'hi desenvolupin— ja que pressuposarà una alteració substancial de la infraestructura viària que li dona accés, i el consegüent impacte paisatgístic desavinent.
- el grau de dificultat de la posada en servei d'una edificació en desús o arruïnada, ateses les implicacions desavinentes sobre el paisatge circumdant que provocaria la provisió i instal·lació dels serveis necessaris per l'ús al que està adscrita o a les activitats que s'hi desenvolupin.
- la incidència visual d'una edificació en el paisatge amb un alt nivell de visibilitat: perquè limita els camps visuals generals, perquè altera l'harmonia del paisatge o perquè en desfigura les perspectives tradicionals.

2. Per a la catalogació d'una masia o casa rural, s'hauran d'avaluar els *valors paisatgístics negatius* que hi poden concórrer, els quals actuaran com a demèrits per a la seva catalogació i a l'hora d'establir els usos als que es pot destinar.

Article 42. Volumetria existent

1. Als efectes del que determina el present Pla de Protecció, s'entén com a **volum existent** l'edificat amb anterioritat al juliol de 1977, en allò que fa referència a l'àmbit del Parc Natural del Montseny corresponent a la província de Barcelona, amb anterioritat a gener de 1978 per al sector corresponent a la província de Girona i amb anterioritat a la data d'aprovació inicial del present Pla de Protecció per a la resta.

Article 43. Noves edificacions

1. Dins l'àmbit del Parc Natural del Montseny, es poden admetre les noves edificacions que s'enumeren a continuació, de conformitat amb les limitacions que estableix l'article 4.5 del Decret 127/2021 i respectant sempre les incompatibilitats i les determinacions de la normativa urbanística i sectorial aplicable:

a) Les noves construccions o reutilització de les existents per destinar-les a l'ús d'habitatge familiar o allotjament de persones treballadores temporeres que estiguin directament i justificadament associades a una explotació rústica d'acord amb els condicionants que estableix la legislació urbanística vigent (article 47.6bis del TRLU o normativa que el substitueixi):

- Que l'habitatge estigui situat en un municipi rural amb població inferior a 5.000 habitants.
- Que la persona promotora de l'habitatge familiar sigui un descendent de la persona titular d'una explotació rústica familiar situada al municipi.
- Que la persona promotora treballi en l'explotació o n'obtingui rendiments.
- Que aquesta presumpció no s'hagi aplicat anteriorment amb relació a la mateixa explotació.

En aquest sentit, també s'estableixen les següents limitacions addicionals:

- Que en la mateixa finca no hi hagi una edificació susceptible de reconstrucció/rehabilitació d'acord amb el que determina l'article 4 del Decret 127/2021.
- Que es constitueixi com una sola finca registral. S'admeten sempre i quan la masia es pugui constituir en propietat vertical, fins un màxim de 4 unitats residencials, amb una superfície mínima construïda de 250 m² per a habitatge principal i una superfície mínima construïda de 150 m², per als de nova creació.

- Que la dimensió física o econòmica de l'explotació justifiqui la seva implantació.
- Que s'acrediti, en el cas d'habitatge familiar, la necessitat amb relació a les funcions de vigilància, assistència, gestió o control exigides per la naturalesa de l'explotació.

b) Les que resultin de la reconstrucció de masies i cases rurals.

c) Les construccions i dependències pròpies d'una activitat agrícola, ramadera o forestal.

d) Les que derivin del desenvolupament de sistemes urbanístics.

e) Les construccions i les instal·lacions vinculades a l'execució, el manteniment i el funcionament de les obres públiques.

f) Les construccions destinades a l'ampliació dels usos de turisme rural o hotelers autoritzats en les masies i cases rurals incloses en catàleg, que exigeixen la tramitació prèvia d'un pla especial urbanístic.

g) Les construccions destinades a usos auxiliars als autoritzats en les masies i cases rurals incloses en catàlegs.

No s'admeten expressament:

- Les construccions destinades a l'activitat de càmping, els aparcaments d'autocaravanes, caravanes i remolcs, ni les àrees de pernoctació d'autocaravanes.
- Les noves construccions pròpies d'una explotació de recursos naturals.
- La instal·lació provisional o permanent de cases prefabricades o d'instal·lacions similars en sòl no urbanitzable, a excepció de casetes d'obra durant el desenvolupament de les obres, que una vegada finalitzada l'obra s'hauran de retirar.
- Les estacions de subministrament de carburants i de prestació d'altres serveis de la xarxa viària.

Article 44. Regulació de les construccions i dependències pròpies d'una activitat agrícola, ramadera o forestal.

1. De conformitat amb la legislació urbanística vigent, es poden admetre com a **noves construccions**, respectant sempre les incompatibilitats i les determinacions de la normativa urbanística i sectorial aplicable, les construccions i les dependències pròpies d'una activitat agrícola, ramadera, forestal, o en general, rústica.

2. A tal efecte, es consideren construccions pròpies d'una activitat agrícola, ramadera o forestal:

- Les construccions o instal·lacions destinades específicament a la cria d'animals o bé al conreu d'espècies vegetals.
- Les construccions destinades a la guarda de la maquinària i altres estris al servei de les activitats forestals, de cria d'animals o de conreu d'espècies vegetals.
- Les construccions destinades a l'emmagatzematge, conservació, manipulació, envasat i transformació de productes, així com les destinades a la prestació de serveis, sempre que els esmentats productes i serveis s'hagin originat o tinguin com a destinació, respectivament i exclusivament, una unitat d'explotació agrícola o ramadera o un conjunt d'unitats d'explotació, integrades sota una direcció empresarial comuna i sempre que els terrenys objecte de la construcció formin part de l'esmentada unitat d'explotació o de l'esmentat conjunt.

La primera transformació de productes es desenvoluparà en els volums secundaris o auxiliars.

- Les construccions destinades a l'emmagatzematge, conservació i prestació de serveis propis dels centres de jardineria, sempre que en la finca es desenvolupin les activitats de conreu o viver d'espècies vegetals.

3. L·lindars de les construccions agràries:

a) Sens perjudici de limitacions més restrictives que puguin establir els planejaments municipals, i dels l·lindars màxims que estableix la legislació urbanística vigent, el sostre de les construccions agràries es determinarà en base a:

- La cartografia SIGPAC, o el que determinem en la cartografia de les àrees agroforestals.
- La capacitat de càrrega ramadera de la pròpia finca.

b) La tipologia constructiva serà adequada a la naturalesa de la finca, tenint en compte la justificació dels criteris tècnics següents per garantir la qualitat i la integració paisatgística del conjunt:

- Localització i visibilitat, inserció en el lloc, ordenació del conjunt, volumetria, acabats exteriors, elements auxiliars, tanques, camins i accessos, vegetació i possibilitat d'utilització d'elements prefabricats o industrialitzats.

c) S'estableixen les limitacions següents:

- Superfície màxima de sostre construït: 500 m².
- Llargada màxima: 50 m.
- Alçada màxima: 4 m.

d) En cas de cessament de l'activitat serà obligatori, a càrrec de la persona interessada, procedir al desmantellament de les construccions i la restitució del sòl al seu estat originari, en un termini màxim a definir.

Per tal garantir adequadament el compliment d'aquestes mesures correctores serà necessari prestar fiança per la quantia que s'estableixi en l'acord d'atorgament de la llicència, que no podrà excedir del pressupost estimat per a l'adopció de les mesures, d'acord amb l'article 59.4 del Reglament de la Llei d'urbanisme.

Article 45. Obres i intervencions en masies i cases rurals

1. D'acord amb el que estableix l'article 4.5 del *Decret 127/2021*, es prioritza la reutilització dels edificis existents sobre la nova construcció i, com a conseqüència, la rehabilitació o restauració prevalen respecte a la reconstrucció.

S'admeten les obres de conservació i/o manteniment, reparació, millora, ampliació, rehabilitació i reconstrucció de les edificacions i les instal·lacions existents en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Decret, sempre que tinguin els títols habilitants corresponents i siguin destinades al desenvolupament dels usos i les activitats previstos pel planejament urbanístic i admesos per aquest Pla.

Qualsevol intervenció de reconstrucció, reforma, rehabilitació i gran rehabilitació ha de comportar la millora de les seves condicions estètiques i d'integració paisatgística dels volums principals i del complementaris.

2. La definició de les diferents tipologies d'obres es recull en el Glossari de termes del present Pla de protecció.

Article 46. Regulació de les obres de reparació, conservació i millora de les edificacions

1. Les obres de reparació, de conservació i de millora no hauran de comportar cap mena d'intervenció en els fonaments ni en els elements estructurals de l'edifici i, en general, no hauran de suposar cap alteració significativa de la seva configuració arquitectònica o volumètrica.

2. S'admeten les obres de reparació, conservació i millora de les edificacions existents autoritzades a l'empara del planejament urbanístic en el moment de la seva construcció.

3. Per tal de garantir l'accessibilitat de les persones amb mobilitat reduïda, quan sigui indispensable la implantació d'un ascensor en l'exterior de l'edificació per tal de no malmetre els valors de l'edifici, s'admetrà l'addició d'un nou volum per acollir l'ascensor o altres construccions destinades a garantir l'accessibilitat (per exemple una rampa), amb

una superfície construïda inferior de 5 m² per planta. L'addició es farà de tal manera que no malmeti els valors arquitectònics, històrics i paisatgístics de l'edificació.

4. Els projectes que només comportin obres de reparació, d'adequació, de millora o de manteniment d'un ús existent admès pel Pla de Protecció requeriran l'informe previ de l'ens gestor de l'espai natural del Montseny.

5. Amb caràcter general les obres de reparació, conservació i millora de les edificacions s'adequaran als criteris que estableixen els [articles 51](#), [52](#) i [53](#) de les presents normes.

Article 47. Regulació de les obres d'ampliació de les edificacions

1. Es prioritza la reutilització i reconstrucció de les edificacions existents complementàries al conjunt principal per sobre de l'ampliació. Així, es permet l'ampliació quan no sigui possible recuperar, adequar o transformar volums existents o quan la superfície d'aquests sigui insuficient, sempre i quan es justifiqui la seva necessitat per raons d'accessibilitat, habitabilitat, per permetre el desenvolupament d'una activitat o ús col·lectiu o pel programa familiar de l'habitatge.

2. Només es poden ampliar aquelles edificacions existents -d'acord amb les precisions que es defineixen a l'apartat següent-, implantades legalment i destinades a usos admissibles en sòl no urbanitzable, en concordança amb les determinacions de l'article 47 i concordants del TRLU i 55 del RLU i sense perjudici d'altres restriccions que estableixi les presents normes.

3. Quan ho requereixin motius d'ordre arquitectònic, funcional o de millor adaptació topogràfica o paisatgística, degudament justificats, es permet resoldre l'ampliació en forma d'edificació exempta, amb una tipologia adequada al medi rural i a la resta de construccions del conjunt. En tot cas, el nou volum haurà d'implantar-se el més a prop possible de l'edificació primigènia i mai a una distància superior a 50 metres. El volum edificat separat de l'original només pots ser destinat a usos auxiliars als que es destini l'edificació principal, llevat que aquest ús sigui el de turisme rural o hotelier.

4. La finca on es situa l'edificació objecte d'ampliació en cap cas podrà ser objecte de segregacions ni divisions. A tal efecte, l'atorgament de la llicència d'ampliació estarà condicionada a la inscripció de la indivisibilitat de la finca en el Registre de la Propietat.

5. A tots els efectes, l'ampliació d'un edifici d'acord amb les determinacions fixades en aquestes normes esgotarà la capacitat edificatòria de la finca. S'exceptuen aquells supòsits de finques en les quals puguin identificar-se més d'una edificació o conjunts d'elles, clarament individualitzades, en els quals aquest criteri d'esgotament de la capacitat edificatòria operarà de forma independent per a cadascuna d'aquelles unitats. L'òrgan gestor de l'espai natural condicionarà l'emissió de l'informe preceptiu a l'acreditació que les condicions limitatives a que és refereix el paràgraf anterior han estat

objecte d'anotació al Registre de la Propietat. La pràctica de la nota marginal es durà a terme d'acord amb el que estableix la normativa reguladora de la inscripció al Registre de la Propietat d'actes de naturalesa urbanística.

6. L'ampliació màxima admissible dels edificis existents, degudament justificada per necessitats derivades del desenvolupament dels usos admesos, és la següent:

a) Increment del 10% del sostre i del volum existent de l'edificació principal (volum principal), amb un màxim de 50 m², en el cas d'edificacions d'ús d'habitatge no vinculat a explotacions agràries.

b) Increment del 10% del sostre i del volum existent de l'edificació principal per a la resta d'usos admesos al Pla de protecció segons les respectives zones.

Aquests límits cal entendre'ls com a màxims i es reduiran quan l'increment de volum afecti els valors arquitectònics de l'edificació principal o generi impactes paisatgístics desavinents.

Els porxos i elements coberts computen dins del percentatge màxim d'ampliació.

7. La possibilitat d'ampliació queda supeditada a la demostració documental fefaent dels usos vinculats i al fet que a la finca corresponent no s'hagi produït amb anterioritat l'esgotament de la capacitat edificatòria establerta en el present article.

8. En el cas de les edificacions objecte de reconstrucció i rehabilitació reglades a l'[article 50](#) només s'admet la seva ampliació si aquesta s'ajusta a les condicions determinades pel present Pla de protecció, pel catàleg específic de masies i cases rurals o pel de béns protegits definits pel planejament urbanístic del municipi corresponent o altre instrument de protecció que les afecti.

9. Amb caràcter general, les ampliacions de les edificacions s'adequaran als criteris que estableixen els articles [articles 51](#), [52](#) i [53](#) d'aquestes normes.

10. Qualsevol intervenció en l'edificació principal portarà implícita la millora de les condicions d'integració paisatgística dels volums auxiliars o el seu enderroc en el cas que això no sigui possible. Les condicions d'integració paisatgística inclouen, entre altres, la substitució de les cobertes i façanes plàstiques o de fibrociment, i l'arrebossat i pintat de façanes de maons, totxanes o altres materials no propis de les construccions tradicionals.

11. No es pot efectuar cap ampliació en terrenys amb pendents superiors al 20%.

12. No s'admeten obres d'ampliació que suposin una alçada superior a la del volum principal o que distorsionin la volumetria aparent de la masia, casa rural o altra edificació.

Article 48. Divisions Horitzontals en masies i cases rurals

En general, per tal de preservar les característiques dels edificis, no es permetran les divisions horitzontals. Excepcionalment es poden permetre si el corresponent catàleg de masies i cases rurals ho contempla, amb les condicions addicionals següents:

- No es podran alterar les característiques originals de l'edificació, s'hauran de respectar els elements històrics principals i el compliment de la normativa reguladora de les condicions objectives d'habitabilitat.
- En tots els casos caldrà garantir la indivisibilitat de la finca sobre la que s'emplacen les edificacions.
- L'aplicació d'aquest punt és incompatible amb l'anterior (ampliacions).
- Caldrà mantenir el caràcter unitari del conjunt i l'accés a un edifici serà comú per als diversos habitatges que inclogui.
- Les edificacions auxiliars o complementàries han de ser destinades a usos comuns. No s'admetrà la compartimentació dels espais exteriors, ni la instal·lació a l'interior de la finca de tanques ni de cap altre element divisorí destinats a independitzar espais d'ús exclusiu.

Article 49. Unitats residencials en masies i cases rurals

1. S'admet la distribució de l'habitatge en més d'una unitat residencial amb un màxim de quatre unitats. L'habitatge principal haurà de tenir una superfície construïda mínima de 250 m² i els restants 150 m² de superfície mínima. S'hauran de complir les condicions addicionals següents:

- No es podran alterar les característiques originals de l'edificació, s'hauran de respectar els elements històrics principals i el compliment de la normativa reguladora de les condicions objectives d'habitabilitat.
- En tots els casos caldrà garantir la indivisibilitat de la finca sobre la que s'emplacen les edificacions.
- Les edificacions auxiliars o complementàries han de ser destinades a usos comuns. No s'admetrà la compartimentació dels espais exteriors, ni la instal·lació a l'interior de la finca de tanques ni de cap altre element divisorí destinats a independitzar espais d'ús exclusiu.

Article 50. Regulació de les obres de reconstrucció i rehabilitació d'edificacions

1. És permès reconstruir o rehabilitar:

- a) les masies i les cases rurals incloses pel planejament urbanístic del municipi corresponent, en el catàleg a que es refereix l'article 50.2 del TRLU.
 - b) els elements d'interès patrimonial, definits al Glossari del present Pla de protecció.
 - c) Rehabilitar les construccions rurals en desús per a corregir-ne l'impacte ambiental o paisatgístic negatiu.
 - d) Reconstruir i rehabilitar aquelles edificacions pròpies d'explotacions agràries que siguin de l'any 1956 o anteriors per a la seva reutilització i posada en funcionament al servei d'una explotació agrària activa.
 - e) les construccions adscrites a serveis propis del Parc del Montseny definits al Glossari del present Pla de protecció.
- 2.** Els projectes de reconstrucció o rehabilitació de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable s'han de subjectar al procediment previst en l'article 50 i concordants del TRLU, com també segons el que determina l'article 55 del RLU i la resta de legislació aplicable.
- 3.** Es prioritza la reutilització d'edificis per damunt de la nova construcció i, en conseqüència, la rehabilitació per damunt de la reconstrucció, la qual només s'admetrà excepcionalment, sempre i quan estigui degudament justificada en base als instruments relacionats a l'apartat 1 d'aquest article.
- 4.** La gran rehabilitació o reconstrucció de masies i cases rurals que es trobin situades en finques de superfície inferior a la unitat mínima de conreu o unitat mínima forestal, segons correspongui a la seva naturalesa, està condicionada a la demostració de que la finca hagi estat constituïda com independent abans de l'aprovació dels corresponents decrets d'establiment d'aquelles unitats mínimes, és a dir, abans del 12 d'abril de 1983 (data d'aprovació del Decret 169/1983) i abans de 23 de gener de 1990 (data d'aprovació del Decret 35/1990), respectivament.
- 5.** Amb caràcter general la reconstrucció i rehabilitació de les edificacions s'adequaran als criteris que estableixen els [articles 51](#), [52](#) i [53](#) d'aquestes normes.
- 6.** La reconstrucció i rehabilitació dels elements d'interès patrimonial requerirà l'adequada justificació prèvia. El projecte de rehabilitació es realitzarà amb criteris de rigor històric i etnogràfic i estarà subjecte al tràmit d'informe preceptiu de l'òrgan gestor del Parc.

Article 51. Criteris bàsics d'intervenció en les edificacions

- 1.** En les actuacions sobre edificis operarà com a criteri bàsic d'intervenció, amb caràcter general, la millor adaptació al lloc, al context paisatgístic i a les condicions arquitectòniques i tipològiques característiques d'aquest àmbit geogràfic, així com a les determinacions d'aquestes normes.

2. Amb caràcter general, i amb l'objectiu de minimitzar l'impacte de les obres sobre el paisatge a l'entorn de l'edificació, s'utilitzaran aquells sistemes constructius i s'adoptaran les mesures cautelars suficients per tal d'afectar el mínim possible –i durant el menor temps –el medi natural. Sigui quin sigui l'abast de la intervenció, es procurarà la provisió dels mitjans i elements de protecció necessaris amb la finalitat de no malmetre l'arbrat existent al voltant de l'edificació durant el procés d'execució de les obres.

3. Les actuacions de reconstrucció i rehabilitació han de prestar una cura especial al tractament i valorització dels elements arquitectònics i del patrimoni històric més significatius, així com d'aquells aspectes singulars que justifiquen la inclusió al catàleg –a que es refereix l'article 50.2 del TRLU– de la construcció en la qual s'intervé.

4. En tot cas, les intervencions esmentades han de respectar necessàriament el volum edificat preexistent i la composició volumètrica original prèviament determinats en l'esmentat catàleg. Es consideren components fonamentals a respectar en les intervencions de reconstrucció i rehabilitació la composició originària de les seves façanes i la configuració de les teulades que, en cap cas, no podran ser objecte de modificacions substancials.

5. Resta absolutament prohibit l'aixecament de les teulades o la modificació dels seus pendents per incrementar el volum que contenen.

Excepcionalment, en les obres de rehabilitació i quan la proporció de l'edifici ho permeti i no es malmeti la imatge del conjunt, es permetrà la pujada de la coberta de l'edifici principal per raons de seguretat estructural (necessitat de cercol perimetral o riostra en la coronació dels murs) o compliment del codi tècnic de l'edificació (HE estalvi energètic) per l'aïllament de la coberta.

6. Amb caràcter general, resta prohibit l'enderroc sistemàtic de la totalitat o d'una part substancial de la construcció de referència, per tal de procedir a la seva reconstrucció posterior, en tant que aquest tipus d'actuació pot afectar irreparablement alguns dels valors – elements del patrimoni construït – que hagin motivat la catalogació de l'edifici.

7. L'ordenació i disseny dels espais exteriors a l'entorn immediat a l'edificació s'ajustaran als criteris establerts en els [articles 51, 52 i 53](#) de les presents normes.

8. Les obres de restauració dels béns amb interès patrimonial es regulen de conformitat amb l'[article 37](#) de la Secció 3ra d'aquestes normes (*Protecció del patrimoni cultural*).

Article 52. Criteris de disseny per a les noves construccions

1. Les noves construccions que es basteixin al Parc Natural, ja siguin edificacions de nova implantació o per ampliació d'edificis preexistents, han d'integrar els criteris de disseny que tot seguit es descriuen:

a) Les edificacions s'han de situar preferentment fora de les masses arbòries i sobre sòls d'escàs valor agrícola, sense sobresortir per damunt de la cota de les carenes i d'altres inflexions convexes del terreny ni ocupar punts culminants.

- b) Els criteris compositius són la simplicitat i la coherència amb les construccions rurals aïllades tradicionals del Montseny. No s'admeten les tipologies pròpies de l'entorn urbà.
- c) La volumetria ha de ser compacta, amb poca superfície de tancament en relació al volum que conté, desenvolupada de manera preferent en una única unitat. No s'admeten les configuracions de tipus palafític, és a dir, configuracions obertes en planta baixa que mitjançant suports verticals sostenen una edificació o part d'ella.
- d) No són admissibles les tribunes volades i els balcons, quan per llurs nombre, dimensions o ritme esdevinguin elements fonamentals de la composició de la façana.
- e) Les façanes han de rebre un tractament unitari i es consideren alternatives preferents per al tractament dels paraments exteriors, l'arrebossat, els materials de textura i aparença pètria o la maçoneria de pedra natural, de característiques i aparell similars als emprats en l'arquitectura tradicional de l'indret.
- f) Les cobertes s'han de resoldre mitjançant configuracions molt simples, de preferència amb dos vessants i carener central. Resten absolutament prohibides les llucanes. El material per a la realització de les cobertes serà sempre la teula àrab comuna. Es consideren excepcions a aquesta norma les actuacions en construccions preexistents, que presentin configuracions de coberta diferents a les indicades i que es consideri d'interès conservar, així com aquelles opcions de cobertes de terra, (o cobertes verdes) aconsellades per una millor ocultació de determinats volums de nova planta.
- g) Cal respectar les proporcions de les obertures i les relacions entre el ple i el buit, característiques de l'arquitectura d'aquest sector geogràfic, sense que un excés en una de les façanes pugui ésser compensat en la resta de paraments de l'edifici. Es recomana l'ús de fusteries tradicionals, preferentment de fusta.
- h) Les obertures, finestres i proteccions solars seran preferentment amb fusta i sistemes de caire tradicional. En qualsevol cas, es poden admetre fusteries metàl·liques en colors foscos i mates sempre i quan no suposin un contrast violent amb la resta de l'edificació i l'entorn immediat. En cap cas s'admetran persianes ni porticons de pvc ni d'alumini.
- i) El color exterior ha de ser uniforme en la gamma de colors terrosos; es prohibeixen aquelles alternatives el color o la textura de les quals signifiquin un contrast violent amb l'entorn.
- j) L'alçada dels edificis no pot superar la corresponent a planta baixa i pis, admetent-se l'habilitació dels espais sota coberta. En cas d'ampliacions, l'alçada de les construccions no pot ser superior a la de l'edifici existent.
- 2.** Les noves construccions contigües a masies o cases rurals tindran la implantació topogràfica més adequada per garantir la qualitat paisatgística del conjunt i de no interferir en les perspectives dominants sobre els edificis. S'ha de respectar l'estructuració tradicional d'aquests conjunts d'edificacions mantenint lliures de construccions les eres i altres espais similars.

3. Els projectes de les noves construccions, grans rehabilitacions, reconstruccions i canvi d'ús de la totalitat o part d'un edifici, han de minimitzar el seu impacte ambiental mitjançant el disseny de tancaments i solucions constructives adients, que contemplin:

- a) El condicionament passiu de l'edificació aprofitant les condicions del lloc.
- b) L'aprofitament de la il·luminació natural i de la radiació solar.
- c) L'augment de l'hermeticitat dels elements de tancament de les obertures que comuniquen amb l'exterior.
- d) La millora de l'aïllament evitant els ponts tèrmics en la superfície envoltant de l'edifici, la utilització de materials i solucions constructives que comportin una major inèrcia tèrmica de l'envoltant de l'edifici.
- e) La utilització de l'ombra estacional mitjançant elements vegetals frondosos de fulla caduca.
- f) L'aprofitament de les aigües pluvials.
- g) La reutilització de les aigües grises, segons els nivells de qualitat exigibles als diversos usos, adoptant els criteris sanitaris que fixi la legislació sectorial vigent.
- h) La separació de la xarxa de recollida d'aigües pluvials de la d'aigües residuals.
- i) La implementació de sistemes de producció d'energia a partir de fonts renovables.

4. La construcció, l'ampliació i la reforma dels espais, instal·lacions o serveis propis de les edificacions –de titularitat pública o privada– destinades a l'ús públic, s'ha d'efectuar de manera que resultin adaptats per a les persones amb mobilitat reduïda –o qualsevol altra limitació– i s'han d'ajustar als paràmetres i normes d'accessibilitat que estableix el Codi d'accessibilitat de Catalunya, aprovat a través del Decret 209/2023, de 28 de novembre.

5. Es considera excepció a aquestes condicions arquitectòniques el tractament d'aquelles instal·lacions tècniques en les quals –per raó de la seva dimensió, característiques tècniques o implantació sobre el territori– la seva aplicació podria esdevenir inadequada o contraproduent.

En aquest supòsit, el criteri de disseny serà la millor ocultació o emmascarament de la instal·lació tècnica al paisatge del seu entorn.

Article 53. Espais exteriors vinculats a l'edificació

1. El tractament d'aquests espais alterarà el mínim possible l'orografia i la vegetació preexistents, en el cas d'espècies autòctones, de manera que en cap cas podran significar la transformació de la seva naturalesa primigènia.

2. L'ordenació de l'enjardinament i la vegetació facilitarà la integració de les construccions i d'altres elements artificials en el seu entorn natural. A tal efecte, els projectes corresponents hauran de contenir les previsions tècniques i econòmiques necessàries.

3. Amb caràcter general, l'enjardinament es limitarà a l'entorn immediat de l'edificació, amb els següents condicionants i d'acord amb els requisits de l'[article 18](#). Espècies exòtiques invasores o amb potencial invasor:

- Mantenir un elevat grau de naturalitat de l'entorn immediat de les edificacions, afavorint la permeabilitat del sòl i potenciant la vegetació de jardí i forestal present al Parc Natural, amb la finalitat de maximitzar els serveis ecosistèmics de regulació (infiltració i retenció de l'aigua de pluja, absorció de contaminants i refredament) i la permeabilitat ecològica d'aquests teixits.
- Incentivar el tractament vegetal i forestal dels espais no edificats i de les cobertes de les edificacions, assegurant que les espècies vegetals que es plantin siguin adequades a les condicions ambientals del lloc (per tal d'afavorir la continuïtat dels hàbitats, la permeabilitat i minimitzar els costos de manteniment i del consum d'aigua de reg) mitjançant espècies autòctones, no invasores (veure Llista blanca del LIFE medCLIFFS), i de baix requeriment hídric (Xerojardineria).

4. La superfície màxima admissible per al conjunt d'espais transformats impermeables al voltant d'una edificació destinada a l'ús d'habitatge, o a altres usos admesos, no ultrapassarà el doble de la superfície ocupada per l'edificació (volumetria principal i secundària legalment implantades) i no comportarà modificació de la topografia del terreny. Aquesta àrea serà d'aprofitament d'acord amb l'establert a l'[article 56](#). *Mesures d'estalvi d'aigua.*

5. Podrà autoritzar-se la construcció de basses biològiques, pistes de tennis i similars, la transformació de les piscines existents, la instal·lació de pèrgoles, plaques solars fotovoltaïques, dipòsits, sistemes de depuració autònoma, en qualitat de serveis a l'aire lliure complementaris de l'habitatge o altres usos admesos. En qualsevol cas, la superfície ocupada pel conjunt d'aquestes construccions/instal·lacions no superarà la superfície transformada màxima admissible establerta al paràgraf anterior. Aquestes construccions o instal·lacions es situaran a una distància màxima de 50 m del perímetre de l'edificació (volumetria principal i secundària legalment implantades).

6. La instal·lació d'estructures efímeres per a usos de caràcter temporal o esporàdic - esdeveniments singulars o activitats de temporada (que no siguin periòdics ni repetitius)- estarà subjecta a l'autorització expressa de l'òrgan gestor del Parc Natural, sens perjudici de la sol·licitud del corresponent títol habilitant. En l'esmentada autorització es faran constar les condicions d'implantació de l'estructura, l'ús i el termini per al seu desmantellament, i es requerirà dels promotors de l'activitat el prestar una fiança per la quantia que s'estableixi en l'acord d'atorgament de la llicència, que es retornarà un cop comprovat el compliment de les condicions establertes en l'autorització.

7. L'enllumenat i usos dels espais exteriors de l'edificació s'ajustarà al que estableixen els [articles 26 i 27](#) de les presents normes en relació amb la protecció sobre la contaminació lumínica i acústica.

8. En els espais exteriors vinculats a edificis de pública concurrència, així com en els seus accessos, s'adequaran les barreres arquitectòniques d'acord amb la normativa sectorial aplicable.

Així mateix, l'òrgan gestor del Parc Natural promourà l'adaptació dels espais exteriors dels edificis de pública concurrència de titularitat privada.

Article 54. Basses biològiques

1. Les basses biològiques són la proposta alternativa i permesa a la construcció de noves piscines.

2. Aquestes hauran de disposar d'elements que permetin la sortida de la fauna, per tal d'evitar ofegaments.

3. La biofiltració serà emprada per l'aigua de bany, l'ornamental i en la regeneració d'aigües utilitzades.

4. La funció de depuració es realitzarà d'acord amb les limitacions establertes a l'article 18. Espècies exòtiques invasores o amb potencial invasor.

5. El manteniment del nivell d'aigua es reomplirà, preferentment, amb les aigües pluvials emmagatzemades. Així mateix, és optatiu mantenir la part de bany coberta en l'època que no s'utilitzi.

Article 55. Regulació de les piscines existents

1. Totes les piscines existents vinculades a edificacions hauran d'adoptar solucions per tal d'estalviar aigua.

S'hauran de tenir en compte en tot moment les possibles limitacions que es puguin establir en aplicació de les disposicions que pugui dictar el Govern de la Generalitat de Catalunya en situació de sequera.

Les mesures aplicables són:

- Mantenir-les cobertes quan no s'utilitzin, per reduir l'evaporació
- Netejar-les sovint, per no haver de canviar l'aigua durant anys
- Reutilitzar l'aigua sobrant.

2. El sistema o l'estructura utilitzada per a la cobertura de les piscines situades a l'aire lliure, no ultrapassarà l'alçada de 0,90 m.
3. L'aigua sobrant de les piscines, prèviament filtrada, pretractada i emmagatzemada, pot emprar-se per al reg de zones verdes, neteja d'interiors i exteriors, i qualsevol altre ús exceptuant el consum humà.
4. Per tal de minimitzar els costos i aprofitar eficientment l'espai, es permet l'emmagatzematge conjunt de les aigües de pluja i les sobrants de piscines en un mateix dipòsit sempre que es garanteixi el tractament d'aquesta aigua mitjançant filtres i l'eliminació del clor residual o d'altres productes.
5. En concordança amb el que estableix l'[article 59](#) de les presents normes, resta prohibit l'abocament resultant de la neteja i/o buidat de les piscines a una llera pública.
6. S'admeten piscines desmuntables d'un volum màxim de 5 m³ d'aigua. Preferentment, l'aigua per omplir-la cal que provingui de la recollida d'aigües pluvials.

Article 56. Mesures d'estalvi d'aigua

1. En les noves construccions, grans rehabilitacions, reconstruccions, ampliacions i canvi d'ús de la totalitat o part d'un edifici, serà necessari incorporar els següents sistemes per garantir-la gestió eficient de l'aigua:

a) Establiment de dispositius d'estalvi a l'habitatge, o ús similar:

- Instal·lació d'airejadors, economitadors o mecanismes reductors de cabal per a aixetes i dutxes.
- Reguladors de pressió.
- Cisternes d'inodors amb mecanismes que dosifiquen el consum d'aigua limitant-ne les descàrregues (volum de descàrrega màxima de 6 litres i doble descàrrega o descàrrega interrompuda).
- Instal·lar un aparell de mesura dels consums de l'habitatge, o ús similar.

b) Minimitzar el consum a l'hort:

- Reg amb gota a gota.
- Temporitzador.

c) Recollida, emmagatzematge, tractament i reutilització de les aigües pluvials de les cobertes en dipòsits o bases (com a reservori d'aigua).

En aquest sentit, els dipòsits es situaran preferentment soterrats, superficials o, si escau, dins de l'edificació existent. Els externs computaran a efectes d'ocupació, i hauran d'incorporar mesures d'integració paisatgística amb l'entorn, visuals i estètiques.

Els dipòsits han de disposar d'un sistema de control, on el subministrament d'aigua estarà garantit en canviar automàticament entre la reserva d'aigua de pluja i la xarxa de distribució.

d) Recollida, emmagatzematge, tractament i reutilització de les aigües d'escorrentia en dipòsits, d'acord amb les determinacions del paràgraf anterior.

Se li afegeixen filtres per eliminar els contaminants del sòl que han recollit com pesticides, fertilitzants, hidrocarburs, etc.

e) Reaprofitament de l'aigua sobrant de la piscina existent, mitjançant emmagatzematge, tractament i reutilització, d'acord amb l'[article 55](#). *Regulació de les piscines existents*.

f) Sistema de reutilització de les aigües grises que es generen a la finca. Es basa en la reutilització de l'aigua sobrant de banys, regadores, lavabos i rentadores, amb l'objectiu de tractar-les per a omplir els dipòsits dels inodors, per al reg agrícola i d'altres. Les aigües grises hauran de depurar-se i acumular-se prèvia, no podran connectar-se directament al sistema de depuració i sanejament autònoms.

Es prohibeix la reutilització d'aigües grises de tots els centres en què, a causa de les seves característiques, les aigües grises puguin contenir agents que requereixin un tractament específic (centres sanitaris, etc.).

g) Estalvi d'aigua en jardins, a l'entorn immediat d'edificacions, i permeabilitat del sòl:

- Respectar l'estructura natural del terreny.
- Disminuir la superfície de gespa i augmentar la d'arbres, arbusts, etc.
- Seleccionar espècies amb requeriments d'aigua modestos o sense necessitat de reg una vegada han arrelat bé.
- Incorporar recobriments del sòl que redueixin les pèrdues d'aigua per evaporació (pedra, grava, escorça, etc.).
- Crear zones d'ombra.
- Utilitzar sistemes de reg adequats a la vegetació i que minimitzen el consum d'aigua (microirrigació, degoteig, etc.).

S'hauran de tenir en compte en tot moment les possibles limitacions que es puguin establir en aplicació de les disposicions que pugui dictar el Govern de la Generalitat de Catalunya en situació de sequera.

Article 57. Condicions dels dipòsits d'aigua i basses

1. Els dipòsits d'aigua han de complir les condicions següents:

a) Preferentment han de ser soterrats. Si no són soterrats, els suports o recobriments exteriors s'han de desenvolupar d'acord amb els requisits indicats a l'[article 52.e](#) pel que fa als tancaments exteriors de les edificacions.

b) Preferentment han de ser coberts, a excepció dels dipòsits per a l'extinció d'incendis forestals. Si no es cobreixen, han de disposar de sistemes per permetre la sortida de la fauna aquàtica i terrestre de l'interior del dipòsit i, en el cas de basses sense interès faunístic, han de tenir un tancament eficaç per evitar el seu pas.

2. Els dipòsits i basses dedicats a l'extinció d'incendis forestals han d'estar previstos en el pla de prevenció d'incendis forestals de l'espai aprovat d'acord amb la normativa vigent en aquesta matèria.

3. Les instal·lacions o infraestructures de regadius i altres instal·lacions de canalització d'aigües han de preveure sistemes per evitar la caiguda d'animals al seu interior, així com disposar de rampes aptes per permetre la sortida de la fauna que hi pugui caure o que s'instal·li a l'aigua.

4. Els moviments de terres al voltant de la instal·lació s'hauran de cobrir amb fibres o restes vegetals amb l'objectiu de minimitzar l'erosió i afavorir la revegetació natural.

Article 58. Tanques

1. S'admeten el tipus de tanques següents:

- De tipus vegetal amb espècies autòctones i de varietats pròpies del Montseny (d'acord amb l'[article 18](#). *Espècies exòtiques invasores o amb potencial invasor*)
- Les parets de pedra seca, amb pedra de la zona
- De fusta, amb estakes i travesses, mantenint el cromatisme original o el dels tractaments utilitzats per a la seva conservació.
- Les modalitats utilitzades tradicionalment per a la ramaderia, formades per esteses rígides de fusta o metàl·liques amb elements verticals i longitudinals flexibles entre aquestes, electrificats o no, i que són compatibles amb la circulació de la fauna silvestre. En aquest supòsit, s'admeten els passos canadencs.

2. No s'admeten els següents tipus de tanques:

- Les opaques, com les de totxo, totxana, bloc de formigó, fusta, etc. ni les pròpies d'ambients urbans.
- El filat espinós i la malla metàl·lica no ramadera.

3. Les condicions de les tanques són:

- Tindran una alçada màxima de 1,50 m. Excepte les de pedra amb una alçada màxima d'1,00 m, arribant fins el màxim permès amb superposició dels altres elements del present punt 1, si escau.
- Els materials, disseny i cromatisme (gama dels marrons i verds) s'han de integrar paisatgísticament amb l'entorn.
- Han de permetre la circulació de la fauna salvatge.
- És permès l'ús d'instal·lacions no fixes amb fil pastor, electrificat o no, per a controlar el bestiar de pastura extensiva.

4. Tanmateix, amb caràcter puntual i localitzat, s'admet la construcció de tanques amb condicions diferents a les indicades anteriorment quan sigui necessari pels òrgans competents i per motius de protecció o seguretat de determinats elements funcionals, equipaments, edificacions, instal·lacions, reforestacions o plantacions que així ho requereixin, o per al foment de la fauna cinegètica pròpia del Parc Natural, prèvia conformitat dels serveis tècnics de l'administració.

5. Qualsevol tanca que, per ella mateixa o conjuntament amb altres, no sigui per protecció de cultius haurà de preveure cada 50 metres lineals de tanca una obertura per al pas lliure de la fauna, a ran de terra, d'un mínim d'1,40 m² de superfície lliure i amb forat mínim de 70 cm.

6. Sempre que trobi un camí d'ús públic, la tanca haurà de deixar el pas lliure, fraccionant el terreny, o disposar d'un sistema de porta-tanca que permeti l'obertura lliure.

La tanca s'ha de situar un mínim de 2 m des de l'eix del camí públic, i alhora a mínim d'1 m dels marges del camí, per a garantir les franges de seguretat d'incendis.

7. Sempre que trobi un camí de servitud, és necessari l'acord dels titulars per a realitzar el tancament. Aquesta haurà de disposar d'un sistema de porta-tanca que permeti l'obertura amb els mitjans habituals dels bombers, serveis d'emergència i vigilància del Parc Natural.

8. Sempre que trobi un camí privat, haurà de disposar d'un sistema de porta-tanca d'acord amb l'apartat anterior.

9. En el cas de zones de domini públic hidràulic, han de respectar els marges de la llera amb un mínim de 5 m per cada banda, que es correspon amb la zona de servitud. I en el cas de domini privat, les tanques s'ha de situar un mínim d'1 m dels marges del curs fluvial, no podent-lo alterar, ni disminuir la qualitat de les aigües.

10. En cas d'abandonament o extinció de l'activitat ramadera, agrícola o de l'àrea privada de caça, el titular de l'explotació ha de retirar les tanques, en un termini màxim a definir.

11. Les tanques vinculades a edificacions d'habitatge o altres usos permesos, han de situar-se a un màxim de 50 m de l'edificació (volumetria principal i secundària legalment implantades), d'acord amb l'[article 53](#). *Espais exteriors vinculats a l'edificació.*

Article 59. Sanejament i abocaments

1. L'evacuació d'aigües residuals de totes les edificacions, es realitzarà mitjançant connexió a la xarxa general de clavegueram o bé mitjançant sistemes individualitzats adequats a l'ús previst, que garanteixin efluentes no contaminants d'acord amb els paràmetres exigits per la legislació sectorial vigent en aquesta matèria.
2. Els sistemes de sanejament individualitzats han de recollir, tamisar, depurar i infiltrar o abocar, les aigües residuals no connectades a la xarxa general, d'acord amb la Instrucció tècnica aplicable al sanejament domèstic autònom, aprovada el 20 de novembre de 2008 pel Consell d'Administració de l'ACA.
3. No s'atorgarà llicència de cap tipus que no inclogui la realització d'una instal·lació de tractament d'aigües residuals, a menys que no estigui ja realitzada i en condicions correctes de funcionament, que s'haurà d'acreditar en el tràmit d'autorització de l'autorització escaient.
4. Les aigües residuals depurades i recuperades per al reg (fertirrigació) han de complir amb els criteris sanitaris que estableix la legislació sectorial vigent. En conseqüència, i amb l'objectiu de prevenir riscos sanitaris per a la població, la reutilització d'aigües residuals depurades per al reg està subjecte a autorització administrativa per part de l'ACA.
5. Resta prohibit, amb caràcter general, l'abocament directe o indirecte d'aigües i de productes residuals susceptibles de contaminar les aigües continentals o qualsevol altre element del domini públic hidràulic, llevat que compti amb la preceptiva autorització administrativa per part de l'ACA.

Quan l'abocament pugui donar lloc a la infiltració o emmagatzematge de substàncies susceptibles de contaminar els aqüífers o les aigües subterrànies, només podrà autoritzar-se si l'estudi hidrogeològic previ demostra la seva innocuïtat.

Article 60. Moviments de terres

1. S'admeten els moviments de terres destinats a la conservació, restauració i millora dels sistemes naturals; els relacionats amb la modificació de feixes de conreu amb l'objecte de millorar la viabilitat tècnica de les explotacions agrícoles; els vinculats a la construcció i el manteniment d'infraestructures; els estrictament necessaris per a l'execució de les obres admeses per aquest Pla; i en casos molt justificats, els necessaris per la millora de les condicions tècniques de la xarxa viària.

Els moviments de terres i els rebliments s'hauran d'adaptar a les dimensions i la geometria pròpia de la zona, i hauran de respectar els elements de la xarxa hidrogràfica, així com els elements d'interès natural i cultural. Els marges, vores i desnivells que es generin hauran de tenir el pendent adequat per permetre la seva revegetació natural.

En cap cas s'admetran murs de contenció de formigó, més alts d'1,50 metres. Per alçades superiors caldrà dissenyar solucions que permetin la seva integració amb l'entorn mitjançant els tractaments adequats.

2. També s'admeten els treballs d'excavació, a petita escala, relacionats amb el procés de construcció d'edificacions, els destinats a la construcció de piscines, dipòsits, cisternes, pous i mines d'aigua, així com els necessaris per a construccions i instal·lacions pròpies d'explotacions agrícoles o ramaderes.

3. Amb caràcter general, no s'admetran rebliments ni buidats per a augmentar l'esplanada d'implantació de les edificacions.

4. Tan sols s'admetrà la utilització de runes –conjunt de materials provinents d'una demolició o enderroc— triades i de fangs procedents de la depuració d'aigües residuals per al rebliment de les àrees malmeses per activitats extractives i d'altres àrees degradades, en concordança amb el preceptiu programa de restauració que tinguin aprovat, si s'efectua simultàniament la restauració vegetal prevista a la legislació vigent i s'adopten criteris d'integració paisatgística. En tot cas la deposició d'aquests materials haurà de comptar amb l'autorització de l'administració competent en matèria de residus.

5. Per a reomplir galeries o cambres mineres només s'admetrà la utilització de materials que no puguin donar lloc a la acumulació de substàncies susceptibles de contaminar sòls i aigües subterrànies, per la qual cosa només podrà autoritzar-se el rebliment amb un determinat material, si sengles estudis hidrogeològic i fisicoquímic previs demostren la seva innocuïtat.

6. Resta prohibida qualsevol actuació que pugui suposar, de forma directa o indirecta, el deteriorament o la destrucció de qualsevol pleta, barraca, paret de marge i altres construccions o estructures edificades. S'hauran de conservar, mantenir i protegir els marges i murs de pedra seca, exclusivament amb pedra i sense fer servir cap material d'unió com ciment o morter, i les canalitzacions de reg.

Article 61. Energies renovables

1. Tots els edificis de nova construcció, així com els procedents de reconversió d'antiga edificació i els resultants d'obres de gran rehabilitació –de titularitat pública i privada— hauran de complir amb les prescripcions i els paràmetres d'ecoeficiència que estableix el Decret 21/2006, de 14 de febrer, pel qual es regula l'adopció de criteris ambientals i d'ecoeficiència en els edificis.

2. Els sistemes de producció d'energia a partir de *fonts renovables* admesos dins l'àmbit del Parc Natural del Montseny són els que es relacionen i desenvolupen a continuació:

- l'energia eòlica,
- l'energia solar fotovoltaica,
- l'energia solar tèrmica,

- l'energia geotèrmica i
- la biomassa llenyosa.

Altres sistemes de producció d'energia a partir de fonts renovables, no contemplades en aquest article, requeriran d'un anàlisi del seu impacte ambiental i del beneficis que pugui reportar i d'una autorització especial.

3. La implantació d'instal·lacions de producció o emmagatzematge d'energia a petita escala a partir de fonts renovables –amb l'objectiu de satisfer les necessitats energètiques d'una edificació— seran admissibles sempre que no desvirtuin ni el paisatge que les envolta ni l'edificació a la que donen servei.

4. S'admeten les instal·lacions de petit abast per a la producció d'energia elèctrica –és a dir exclusivament per a l'autoconsum d'una edificació— amb petits generadors eòlics d'eix horitzontal amb cua o d'eix vertical, fins a una potència màxima instal·lada de 4 kilowatts.

5. S'admeten les instal·lacions per a la producció d'energia elèctrica amb captadors solars fotovoltaics fins a una potència màxima instal·lada de 15 kilowatts i els col·lectors solars tèrmics per obtenció d'aigua calenta sanitària i/o climatització. Les instal·lacions s'han de situar preferentment a la cara exterior de les cobertes, amb els panells adossats en paral·lel. En cas que per raons d'índole tècnica, que caldrà justificar, o d'impacte paisatgístic, es desaconselli la instal·lació sobre els edificis, es podrà admetre la instal·lació en el terreny. Aquesta s'haurà de situar en un radi de cinquanta metres al voltant de la construcció.

6. Excepcionalment, en les edificacions isolades que optin per una instal·lació de producció d'energia autònoma mitjançant captadors solars fotovoltaics, es pot sobrepassar la potència màxima de 15 kilowatts si ho requereixen les necessitats derivades dels usos admesos a l'edificació en el *Catàleg de masies i cases rurals* del municipi i es compleixin les següents condicions:

- l'ús i l'activitat siguin compatibles amb el present Pla de protecció.
- Es justifiqui la potència a instal·lar per tal d'atendre els usos admesos
- La implantació de les instal·lacions tècniques necessàries per assolir l'esmentada potència no generi impactes paisatgístics desavinents en el Parc.
- Una instal·lació per unitat inventariada.

7. Són admissibles els sistemes d'aprofitament geotèrmic – bombes de calor geotèrmic- per a la climatització i obtenció d'aigua calenta sanitària a les edificacions.

8. S'admet la utilització de biomassa llenyosa -residus forestals i agrícoles- per a la producció d'aigua calenta sanitària i/o calefacció.

Article 62. Parcs fotovoltaics

Com a criteri general, no s'admeten les instal·lacions de producció industrial d'energia solar fotovoltaica o eòlica amb connexió a la xarxa elèctrica instal·lades directament al terra amb la única finalitat de generar energia elèctrica.

CAPÍTOL 4. Regulació dels usos i activitats

Secció 1a. Disposicions generals.

Article 63. Usos i activitats compatibles

1. Dins de l'àmbit territorial del Pla de protecció s'admeten els usos especificats a l'[article 66](#) i les construccions vinculades, sempre que s'ajustin als requisits establerts per aquest Pla, pel planejament urbanístic municipal, plurimunicipal, així com pel planejament territorial en l'àmbit del Parc, per les normatives sectorials específiques i en els procediments d'autorització corresponents.
2. Els usos i activitats compatibles estan subjectes a limitacions en funció de la zona del Pla de protecció on es localitzin i/o desenvolupin. Aquestes limitacions queden definides a les disposicions específiques per a cadascuna de les zones del Pla, les quals es recullen al Títol 4 de les presents normes.
3. La nova implantació d'un ús estarà subjecte al tràmit d'audiència de les persones propietàries veïnes afectades pel nou ús, per tal que tinguin l'oportunitat de formular alegacions en defensa dels seus drets, prèviament als procediments d'autorització de les administracions competents.

Article 64. Usos i activitats incompatibles

1. Amb caràcter general i d'acord amb el TRLU, el RLU i el RPLU, el sòl no urbanitzable no pot ser dedicat a usos que, atenent els valors que el Pla de protecció protegeix o preserva i les finalitats que persegueix, en transformin la destinació o la naturalesa o bé lesionin o impedeixin la realització dels dits valors i l'assoliment de les dites finalitats.
2. Es consideren incompatibles i, per tant, no són admesos tots els usos no especificats en les presents normes. Tanmateix, dels usos i activitats no assenyalats en aquestes normes, només podran ser admesos aquells dels quals es justifiqui que la seva permissibilitat no és contrària als objectius i determinacions del present Pla de protecció i la seva implantació no suposarà cap situació conflictiva respecte dels altres usos i activitats permeses en la zona i en el conjunt del Parc Natural.
3. En cap cas, l'ús de l'edificació no podrà comportar afectacions visuals, ambientals, paisatgístiques o una ocupació de l'entorn que resultin incompatibles amb les determinacions d'aquest Pla de protecció, com també del planejament urbanístic i territorial que li sigui d'aplicació.
4. En tot cas, sempre s'entenen com a incompatibles i, per tant, no admeses en tot l'àmbit del Pla de protecció les activitats d'abocament, abandonament o emmagatzematge de qualsevol tipus de residu o deixalla, llevat que tinguin relació amb la naturalesa, el destí o la producció agrícola, ramadera i forestal de la finca on es localitzen, o es facin en els indrets expressament assenyalats per l'òrgan gestor del Parc.

Article 65. Usos i activitats principals i complementaries

1. Als efectes d'aplicació d'aquest article s'entén com a *activitat principal* la primera en importància -per la quantia dels rendiments expressats a la declaració de renda anual del seu titular- en una finca o explotació.

2. Amb l'objectiu de vitalitzar el sector primari dins del Parc, el Pla de protecció admet per a les explotacions agràries -agrícola, ramadera o forestal- situades totalment o parcialment dins l'àmbit del Pla de protecció la possibilitat de desenvolupar usos o activitats complementàries a l'activitat agrària principal de la finca o explotació.

Als efectes d'aplicació d'aquest article s'entén com a **explotació agrària**, el conjunt de béns i drets organitzats empresarialment per la persona titular en l'exercici de l'activitat agrària, primordialment, amb finalitats de mercat i que constitueixi en si mateixa una unitat tècnica o econòmica.

3. Són admissibles les activitats complementàries següents:

- la venda de productes agropecuaris o forestals produïts a la finca,
- els serveis a les persones usuàries del Parc, com poden ser el lloguer de bicicletes, el lloguer o
- pupilatge de cavalls amb finalitats recreatives, el guiatge d'excursions, etc.
- les visites i tallers per a escolars i
- les activitats industrials estrictament vinculades a la primera transformació dels productes agraris produïts a la finca, sempre i quan les obres necessàries per a la implantació d'aquests usos o activitats i el conjunt dels espais transformats al voltant de l'edificació no sobrepassin els límits definits a l'[article 53](#) de les presents normes.

Secció 2a. Disposicions generals. Usos vinculats a les edificacions

Article 66. Classificació i regulació dels usos

1. El Pla de protecció admet els usos que recull l'article 47.3bis del TRLU per a les edificacions incloses en els catàlegs a què es refereix l'art. 50.2 del TRLU. El pla especifica i concreta aquests usos tenint en compte les activitats existents i les predominants en l'àmbit del parc.

2. Tots els usos admesos en edificació han de ser compatibles amb les activitats agràries implantades en l'entorn immediat respectiu.

3. Per a la seva autorització cal justificar l'accessibilitat rodada a través de la xarxa viària, l'espai lliure en la parcel·la destinat a aparcament (proporcionat segons la seva capacitat i integrat en el conjunt) i la disponibilitat dels serveis bàsics necessaris per desenvolupar l'activitat.

4. En referència a la posada en marxa o l'ampliació dels usos de turisme rural, de restauració o educatiu que requereixin de la construcció de noves edificacions auxiliars i/o l'ocupació o transformació de l'entorn de l'edificació principal, així com per a la implantació i ampliació de l'ús hotel·ler o assistencial i de les activitats de duu associades, es requerirà la tramitació prèvia d'un pla especial urbanístic, d'acord amb el contingut i el procediment establerts en els articles XX i XX de les presents normes. Aquest pla especial establirà l'ordenació i les condicions d'implantació de les indicades actuacions, és a dir, haurà de regular la superfície de l'actuació, i l'emplaçament, ocupació, alçades i la resta de paràmetres de les edificacions i serveis, d'acord amb l'estudi d'impacte i integració paisatgística que haurà d'incorporar.

En tot cas, la modificació de les característiques d'aquests usos requerirà l'informe previ de l'òrgan gestor del Parc.

En concordança amb l'article 51.2 del RLU, les noves construccions a què es refereix l'apartat anterior requereixen que aquestes actuacions estiguin admeses pel pla d'ordenació urbanística municipal i que, amb caràcter previ a l'obtenció de la llicència urbanística municipal, s'aprovi l'esmentat pla especial urbanístic.

5. La definició dels diferents usos es recull en el glossari de termes inclòs en la Memòria del present Pla de protecció.

A continuació s'especifiquen els usos admesos i la seva regulació:

A) Habitatge:

A1. Aquest ús s'admet:

a) En les construccions destinades a habitatge familiar o a l'allotjament de persones treballadores temporeres que estiguin directament i justificadament associades a les activitats agràries, condicionant la seva admissibilitat a l'acreditació fefaent de l'exercici de l'activitat agrària per part del seu l'usuari.

Les noves construccions només s'admetran en el cas que a la finca no es disposi de cap altra construcció que pugui ser objecte de rehabilitació.

b) En les dotacions del Parc quan sigui necessari per al funcionament de la dotació i vinculat únicament i exclusivament a la seva gestió directa.

A2. En les edificacions ja existents en sòl no urbanitzable –adequades a la legalitat vigent abans de l'entrada en vigor de la *Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme* i no incloses en cap dels supòsits contemplats als apartats 1 i 2 d'aquest article, l'ús d'habitatge es regirà per allò que disposa el TRLU i el RLU.

Per tornar a emprendre l'ús d'habitatge en aquestes edificacions, caldrà l'informe previ preceptiu de l'òrgan gestor del Parc del Montseny.

A3. S'admet l'habitatge plurifamiliar només en aquelles edificacions que –d'acord amb les condicions que fixa l'article 50bis.4 del TRLU— se'ls admeti la divisió horitzontal.

A4. S'admet la distribució de l'habitatge en més d'una unitat residencial amb un màxim de quatre unitats. L'habitatge principal haurà de tenir una superfície construïda mínima de 250m² i els restants 150m² de superfície mínima. Aquesta distribució no podrà comportar la desvirtualització del conjunt.

A5. S'admet l'habitatge amb activitat econòmica d'ús turístic en masies i cases rurals que compleixin amb els requisits que estableix el TRLU i la normativa sectorial turística reguladora (Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya i Decret 75/2020, de 4 d'agost, de turisme de Catalunya o la que les substitueixi). Així mateix, caldrà atènyer-se al que determina el Decret Llei 3/2023, de 7 de novembre, de mesures urgents sobre el règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic, o la norma jurídica que el convalidi, per aquells municipis que els sigui d'aplicació.

A6. Les edificacions destinades a l'ús d'habitatge que per raó de planejament urbanístic posterior queden subjectes a expropiació, cessió obligatòria i gratuïta, enderrocament o cessament, queden subjectes al règim de fora d'ordenació regulat en el TRLU i el RLU.

B) Residencial:

B1. No s'admet la implantació de nous usos residencials dins l'àmbit de Parc Natural del Montseny.

B2. S'admeten les edificacions adscrites a l'ús residencial –d'acord amb la definició esmentada— existents en la data d'aprovació inicial del present Pla de protecció, que hagin estat autoritzades a l'empara del planejament urbanístic vigent abans de l'entrada en vigor de la Llei 2/2002, d'urbanisme i s'adeqüin a la legislació sectorial vigent.

C) Turisme rural:

C1. S'admet l'ús de turisme rural en les masies i cases rurals construïdes abans de l'any 1957 (o data que s'estableixi per la legislació sectorial).

Per a poder implantar aquest ús serà necessari que concorrin els requisits específics que estableix la legislació sectorial vigent per a cadascun dels grups d'establiments de turisme rural. Es requerirà l'informe previ de l'òrgan gestor del Parc.

C2. L'admissió de l'ús de turisme rural està vinculat a l'obligatorietat de mantenir els boscos, conreus i/o pastures de la finca. El compliment d'aquest requisit haurà de ser acreditat de manera fefaent per la persona titular de l'activitat.

C3. S'admeten els establiments de turisme rural existents en la data d'aprovació inicial del present Pla de protecció, que hagin estat autoritzats a l'empara del planejament urbanístic vigent abans de l'entrada en vigor de la Llei 2/2002, d'urbanisme i s'adeqüin als requisits i limitacions de la legislació sectorial vigent.

C4. Amb caràcter general, l'autorització com a establiment de turisme rural és incompatible amb l'explotació, en el mateix edifici, de qualsevol altre tipus d'allotjament i

d'establiments de restauració. L'activitat és compatible amb l'exercici d'altres activitats de prestació de serveis desenvolupades dins la mateixa finca, sens compliment de la normativa urbanística i sectorial que sigui d'aplicació a aquestes activitats.

D) Hotel:

D1. S'exclou la modalitat d'hotel-apartament, d'acord amb la legislació urbanística.

D2. Són admesos els establiments hotelers existents en la data d'aprovació inicial del present Pla de protecció, que hagin estat autoritzats a l'empara del planejament urbanístic vigent abans de l'entrada en vigor de la *Llei 2/2002* i s'adeqüin a la legislació sectorial vigent.

D3. En tot cas, la modificació de les característiques dels establiments hotelers requerirà l'informe previ de l'òrgan gestor del Parc i si la modificació que es planteja comporta la construcció de noves edificacions auxiliars i/o l'ocupació o transformació de l'entorn de l'edificació principal, haurà de sotmetre's, a més, a la tramitació prèvia d'un pla especial.

D4. S'admetrà únicament en els edificis i/o conjunts edificats amb una superfície construïda del volum principal més els volums secundaris superior a 800m².

E) Ús Restaurant:

E1. S'admeten els establiments de restauració existents en la data d'aprovació inicial del present Pla de protecció, que hagin estat autoritzats a l'empara del planejament urbanístic vigent abans de l'entrada en vigor de la *Llei 2/2002* i s'adeqüin a la legislació sectorial vigent.

F) Càmping

F1. No s'admet la implantació de noves activitats de càmping dins de l'àmbit del Parc Natural del Montseny.

F2. En aquells municipis (Montseny) en que la totalitat dels espais oberts es troben protegits sectorialment s'hi podran emplaçar activitats de càmping, sempre que ho informi favorablement l'òrgan ambiental.

F3. En els espais adjacents situats a una distància de fins a 500 metres del límit de l'espai natural protegit es prendran les cauteles necessàries per evitar que s'alterin els valors que van fomentar la protecció de l'espai, cosa que caldrà justificar expressament en els estudis ambientals.

F4. S'admeten els càmpings existents en la data d'aprovació inicial del present Pla de protecció, que hagin estat autoritzats a l'empara del planejament urbanístic vigent abans de l'entrada en vigor de la *Llei 2/2002* i s'adeqüin a la legislació sectorial vigent.

Per a poder mantenir l'activitat dels càmpings legalment implantats que, d'acord amb la legislació sectorial, es trobin en zones de risc d'inundació que poden produir danys greus a les persones o els béns, els titulars han d'elaborar un pla de gestió del risc i costejar i, si s'escau, executar les mesures correctores que siguin necessàries per a prevenir els danys, de conformitat amb el pla especial urbanístic tramitat amb aquesta finalitat.

F5. Les activitats de càmping existents legalment implantades podran dur a terme les actuacions següents (d'acord amb el PDU de les activitats de càmping o normativa que el substitueixi):

- S'admeten les ampliacions de les edificacions existents d'acord amb l'article XX de les presents normes referent a les ampliacions.
- Es podrà admetre l'activitat de restauració en instal·lacions existents i la construcció d'una única instal·lació de lleure com una piscina, pista esportiva o un parc infantil, en aquells establiments de càmping que no disposin d'aquestes instal·lacions.
- En aquelles activitats de càmping existents que es situen en sòl inundable s'hi podran autoritzar també totes les actuacions de minoració del risc, inclòs el trasllat d'unitats d'acampada ampliant l'àmbit de l'activitat.
- En tot cas, s'haurà de donar compliment al que determinen les disposicions transitòries segona, tercera i quarta del PDUAC i redactar un document d'adaptació que acompanyi el pla especial urbanístic i l'estudi d'impacte i integració paisatgística, en funció del cas. Es requerirà de l'informe previ de l'òrgan gestor del parc.

F6. S'admeten les construccions fixes destinades a allotjament sempre que es tracti d'edificacions aïllades, de fusta o materials i formes d'instal·lació lleugeres, fàcilment desmuntables, d'una sola planta, tipus bungalou. Aquestes construccions seran només per a donar alberg a persones i no podran aixoplugar vehicles a motor. En cap cas podran esdevenir habitatges. La volumetria serà compacta, amb poca superfície de tancament en relació al volum que conté, desenvolupada de manera preferent en una única unitat. L'altura màxima permesa en qualsevol punt és de 4,5 m. sobre la rasant natural del terreny. Els bungalows tindran una superfície màxima construïda de 40 m² i una capacitat màxima de 6 persones. La superfície màxima ocupada per aquests tipus d'allotjament no podrà ultrapassar el 40% de la superfície destinada a unitats d'acampada. La densitat màxima de bungalows, dins l'esmentat percentatge de la superfície, serà de 25 bungalows per hectàrea. La implantació de bungalows estarà subjecta a les condicions següents:

- a) agrupar les construccions per tal de minimitzar l'estesa de les infraestructures,
- b) no utilitzar tipologies d'agregació com blocs lineals, edificacions adossades o similars
- c) col·locar-los a recer del bosc, o de vegetació arbòria de nova plantació, per mitigar l'impacte visual. Els bungalows hauran de ser de propietat del titular de l'activitat de càmping i en cap cas no podran ser objecte de transmissió per qualsevol títol

admès en dret, ni com a entitat registral independent, ni en concepte de quota de participació.

d) la distància entre bungalows serà com a mínim igual a la seva alçada.

e) no podran disposar d'elements fixes assimilables a edificacions auxiliars a una ciutat-jardí, com per exemple tanques, piscines, casetes d'eines, etc.

F7. No seran admissibles les construccions de mòduls mòbils del tipus "mobile-home" (habitatges mòbils o qualsevol altre tipus d'alberg amb rodes que necessiti un transport especial per circular per carretera). Als efectes d'aquestes normes, qualsevol construcció de mòduls destinada a allotjament amb connexió a les xarxes de serveis es considera un bungalow.

F8. S'admeten els bungalows i els *mobile-home* existents en la data d'aprovació inicial del present Pla de protecció, que hagin estat autoritzades a l'empara del planejament urbanístic vigent abans de l'entrada en vigor de la *Llei 2/2002* i que siguin de propietat del titular de l'activitat de càmping.

F9. Amb caràcter general tots els càmpings del Parc Natural del Montseny hauran de disposar del Distintiu de garantia de qualitat ambiental atorgat per l'administració competent i s'ajustaran als estàndards de qualitat turística en espais naturals protegits, específics del sector.

Àrea acollida d'autocaravanes

- Les àrees d'acollida d'autocaravanes només s'admeten dins d'un recinte d'un establiment de càmping existent.
- En aquestes àrees no es poden instal·lar tendes de campanya, albergs mòbils ni albergs fixos, semimòbils o assimilats de cap classe per a allotjament de les persones usuàries.
- Durant la seva estada, les autocaravanes poden desplegar tendals i utilitzar elements portàtils, com ara taules i seients, per usar-los dins la parcel·la on estacionin. Restà prohibida la instal·lació de qualsevol element fix.
- El temps màxim d'estada no pot ser superior a 48 hores.

Aparcament de caravanes, autocaravanes i remolcs-tenda

- No s'admet la seva implantació dins de l'espai natural protegit.

Àrees d'acampada controlada

- No es permet l'acampada lliure. Únicament s'admet l'acampada en Àrees d'acampada controlada.

- Només s'admetran àrees d'acampada controlada en terrenys vinculats a dotacions del Parc, a edificis inclosos en Àrees de tractament específic o a edificacions destinades a allotjament que preveu la normativa en matèria de joventut (albergs de joventut, cases de colònies, granges escola o aules de natura). Els serveis higiènics i de neteja dels estris de cuina hauran d'ubicar-se obligatòriament a l'interior de les edificacions existents, que hauran de disposar de sistemes d'evacuació d'aigües residuals amb connexió a la xarxa general de clavegueram o bé mitjançant sistemes individualitzats adequats a l'ús previst, d'acord amb l'article 59, sanejament i abocaments, d'aquestes normes.
- Per a la seva implantació s'ha d'acreditar que no es disposa de suficients places en àrees similars ja existents i/o establiments de càmping propers a l'espai natural protegit que puguin oferir aquest servei d'allotjament per als visitants i els practicants dels esports de muntanya.
- S'estableix una superfície màxima d'acampada de 0,5 ha, un aforament màxim de 50 campistes simultanis i un màxim de 5 pernoctacions consecutives per persona usuària.
- En el cas de les acampades infantils i juvenils, regulades d'acord amb la normativa sectorial vigent, no s'estableix cap limitació de nits consecutives de permanència.
- Per a les àrees d'acampada situades en Zona d'interès natural de protecció prioritària es limita l'aforament a 25 campistes simultanis i a un màxim de 2 pernoctacions consecutives per persona usuària.
- Les àrees d'acampada no podran disposar de punts de servei per autocaravanes.
- Aquestes àrees es regiran per la resta de condicionants que preveu el PDU de les activitats de càmping, o normativa sectorial que el substitueixi.
- L'òrgan gestor pot establir mesures més restrictives en funció de circumstàncies meteorològiques adverses, situacions d'emergència o altres condicionants.

H) Ús dotacional vinculat al Parc

H1. L'ús dotacional vinculat al Parc definit en el present article, només podrà implantar-se en edificacions situades sobre sòls qualificats d'equipament pel planejament urbanístic municipal. S'exceptuen d'aquesta condició els serveis propis del Parc.

H2. La titularitat de les edificacions destinades a dotacions del Parc ha de ser, en general, pública. Els equipaments comunitaris de titularitat privada que vulguin adscriure's al conjunt de dotacions del Parc han de complir les condicions següents:

- que el destí de la dotació sigui per a activitats culturals, educatives, científiques i en general les relacionades amb la informació i atenció als visitants del Parc del Montseny,
- que sobre els terrenys objecte de la implantació no estigui prevista l'actuació pública per a la mateixa finalitat,

- que es justifiqui la coherència de la dotació amb les directrius i previsions del Pla d'ús públic així com la seva necessitat en l'àmbit territorial on s'inscriu, i
- que es justifiqui la viabilitat econòmica del projecte mitjançant un estudi econòmic-financer acreditatiu de les possibilitats reals d'execució i gestió de la dotació proposada.

Per adscriure un equipament existent a les dotacions del Parc o per endegar, en una edificació, un ús dotacional vinculat al Parc s'han de complir les condicions particulars que s'estableixen en les presents normes.

Els conjunt de dotacions existents al Parc es recullen a l'Annex 4 "Dotacions del Parc" del present Pla de protecció.

I) Educatiu

I1. S'admeten les activitats d'educació ambiental i d'educació en el lleure existents en la data d'aprovació inicial del present Pla de protecció que hagin estat autoritzades a l'empara del planejament urbanístic vigent abans de l'entrada en vigor de la Llei 2/2002 i s'adeqüin a la legislació sectorial vigent.

S'inclouen les escoles de natura i els centres que desenvolupin programes d'educació ambiental i descoberta de la natura, així com les cases de colònies que organitzen activitats de vacances, acampades, camps de treball i altres activitats d'educació en el lleure. Totes aquestes activitats poden comportar l'allotjament dels usuaris.

I2. Les activitats educatives –excepte les d'educació ambiental i d'educació en el lleure— s'hauran de desenvolupar sobre sòls qualificats d'equipament.

I3. Les activitats de teràpia assistida amb animals es consideren activitats ramaderes, les quals es regularan pels apartats C i D de l'annex 7 referent a l'ordenació de les explotacions equines del Decret 40/2014, de 25 de març, d'ordenació de les explotacions ramaderes, i la resta de legislació sectorial que li sigui d'aplicació

J) Assistencial

J1. Amb caràcter general, no s'admeten dins del Parc del Montseny, a excepció feta dels cementiris municipals.

J2. Es poden admetre en casos particulars – per exemple els centres de teràpia educacional i/o ocupacional o els centres d'acollida—sempre i quan es justifiqui la conveniència de la seva localització dins del Parc, siguin compatibles amb els objectius del Pla de protecció i es desenvolupen preferiblement sobre sòls qualificats d'equipament. S'admetrà la implantació en altres edificacions -incloses en catàleg- si és estrictament necessari donada la naturalesa de l'activitat a desenvolupar.

L'edificació haurà de tenir les dimensions suficients per permetre desenvolupar correctament l'activitat.

K) Cultural

K1. Són admeses les activitats culturals que no requereixin instal·lacions fixes de caràcter permanent i el desenvolupament de les quals no provoqui impactes negatius en els ecosistemes del Parc.

K2. Tanmateix, podrà admetre's l'ús cultural que requereixi d'instal·lacions fixes –per exemple museus— si es desenvolupa preferiblement sobre sòls qualificats d'equipament o en elements d'interès patrimonial.

M) Científic

M1. S'admeten les activitats científiques que no requereixin instal·lacions fixes de caràcter permanent i el desenvolupament de les quals no provoqui impactes negatius en els ecosistemes del Parc.

M2. Tanmateix podran admetre's activitats científiques que requereixin instal·lacions fixes, quan siguin promogudes per instàncies universitàries o científiques que hagin acordat amb l'òrgan gestor del Parc un protocol de col·laboració. Si les esmentades instal·lacions fixes requereixen d'una edificació o han d'esdevenir instal·lacions permanents s'hauran de desenvolupar preferiblement sobre sòls qualificats d'equipament. S'admetrà la implantació en altres edificacions -incloses en catàleg- si és estrictament necessari donada la naturalesa de l'activitat a desenvolupar.

N) Comercial

N1. L'ús comercial admissible dins de l'àmbit del Parc es circumscriu als locals oberts al públic destinats a la venda de productes derivats de les activitats agràries que es desenvolupin al Parc Natural del Montseny –sigui agrícola, ramadera o forestal— i a la prestació de serveis a les persones usuàries del Parc, com poden ser el lloguer de bicicletes, el lloguer o pupillatge de cavalls amb finalitats recreatives, el guiatge d'excursions, etc.

N2. La implantació d'aquest ús resta condicionada a les edificacions que tenen front a la xarxa rodada principal o a camins d'ús públic, sempre i quan l'accés i les necessitats d'aparcament ho permetin. La distància màxima de l'edificació al vial d'accés no serà superior a 100 metres.

N3. Les edificacions hauran de disposar dels serveis bàsics necessaris per desenvolupar l'activitat.

N4. Amb caràcter general, no s'admet la venda ambulat dins l'àmbit del Parc Natural. Tanmateix, els ajuntaments poden autoritzar els agricultors a fer la venda dels seus propis productes als indrets fixats prèviament d'acord amb l'òrgan gestor del Parc.

N5. Per poder dur a terme l'activitat serà necessari acreditar que està directament associada a una explotació agrària.

N6. Les obres necessàries per a la implantació d'aquests usos i el conjunt dels espais transformats al voltant de l'edificació no podran sobrepassar els l·lindars d'ampliació permesos regulats en les presents normes.

O) Industrial

O1. Únicament s'admeten les activitats industrials estrictament vinculades a la primera transformació dels productes agraris del Parc Natural del Montseny, quan la naturalesa de l'activitat n'exigeixi l'emplaçament en el medi rural a peu d'explotació.

O2. Només es podran desenvolupar aquestes activitats si són complementàries a l'activitat agrària principal. Serà necessari acreditar que les activitats estan directament associades a una explotació agrària.

O3. Resta expressament prohibida la implantació dins del Parc Natural del Montseny de totes les altres activitats industrials encara que puguin ser susceptibles, per raó de la seva naturalesa, de ser localitzades en el sòl no urbanitzable, com seria el cas de les indústries a emplaçar a prop de la matèria prima (bòvils, tractament de pedres naturals, plantes embotelladores d'aigua mineral, etc.) o les indústries no compatibles amb els usos urbans.

P) Usos vinculats a la xarxa viària

P1. Només s'admeten les estacions de servei i de subministrament de carburant existents els quals hagin estat autoritzats a l'empara del planejament urbanístic vigent abans de l'entrada en vigor de la Llei 2/2002 i estiguin d'acord amb la legislació sectorial vigent.

P2. En les zones adjacents a la xarxa rodada principal del Parc Natural del Montseny són admissibles les parades de transport col·lectiu, amb les obres i instal·lacions mínimes que garanteixin la protecció i l'aixopluc d'una àrea d'espera, i les àrees d'aparcament.

P3. Pel que fa a la resta d'usos i activitats vinculades a la xarxa viària, en concordança amb les directrius del Pla d'ús públic del Parc Natural del Montseny, s'admeten els estrictament necessaris per a la seguretat i comoditat dels usuaris de les carreteres així com per a la seguretat, informació i atenció dels usuaris del Parc.

Q) Activitat artística o professional

Q1. L'activitat haurà d'anar vinculada a l'ús d'habitatge o activitat agrària que es desenvolupi a la finca.

Q2. S'estableix l'obligatorietat de mantenir els boscos, conreus i/o pastures de la finca.

Q3. L'admissió d'aquest ús ha de garantir la preservació del caràcter rural de l'entorn amb reduïda afluència de clients.

R) Producció artesanal

R1. En el cas que la producció artesanal també impliqui un ús comercial, la implantació d'aquest ús resta condicionada a les edificacions que tinguin front a la xarxa rodada principal o a camins d'ús públic, sempre i quan l'accés i les necessitats d'aparcament ho permetin. La distància màxima de l'edificació al vial d'accés no serà superior a 100 metres.

R2. Amb caràcter general, no s'admet la venda ambulat dins l'àmbit del Parc Natural. Tanmateix els ajuntaments poden autoritzar els agricultors a fer la venda dels seus propis productes als indrets fixats prèviament d'acord amb l'òrgan gestor del Parc.

R3. Per poder dur a terme l'activitat serà necessari acreditar que està directament associada a una explotació agrària.

R4. Les obres necessàries per a la implantació d'aquests usos i el conjunt dels espais transformats al voltant de l'edificació no podran sobrepassar els llindars permesos regulats en les presents normes.

CAPÍTOL 5. Aprofitament dels recursos naturals

Secció 1a. Ús forestal

Article 67. Usos i activitats forestals

1. La potenciació de la gestió forestal com a activitat socioeconòmica tradicional, compatible amb els objectius de conservació de l'espai, que contribueixi a perpetuar la qualitat ambiental i paisatgística del Parc i a millorar la qualitat de vida dels seus habitants és un dels objectius del Parc Natural del Montseny, d'acord amb l'article 3.2. del Decret 127/2021, d'1 de juny, sobre el Parc Natural del Montseny.

2. Els usos i les activitats forestals s'han de desenvolupar amb criteris de gestió sostenible dels terrenys forestals, i de forma que sigui compatible l'aprofitament dels recursos forestals amb la conservació dels valors naturals de l'espai. Així mateix, els usos i les activitats forestals hauran de tenir en compte les premisses de la multifuncionalitat del bosc, la conservació de la diversitat biològica, la protecció enfront de pertorbacions i la preservació de les espècies i hàbitats de major interès.

La planificació forestal dels boscos del Montseny haurà de tenir present les prediccions del canvi global. *A priori*, promoure una estructura heterogènia i una major diversitat d'espècies arbòries autòctones, així com millorar les característiques de maduresa, són per se atributs funcionals que donaran més opcions d'adaptació i per tant, hauran de ser incorporats en els plans d'ordenació forestal.

3. Els aprofitaments forestals es portaran a terme d'acord amb les disposicions legals i normatives vigents en matèria forestal a Catalunya i les determinacions de les presents normes i les seves condicions tècniques, que recull l'Annex 7 *Recomanacions tècniques de gestió forestal per a la protecció patrimoni natural*.

4. Amb caràcter general, dins de l'àmbit del Parc Natural del Montseny amb independència de la zona, són admissibles:

- Els tractaments silvícoles per a l'aprofitament, prevenció d'incendis forestals i altres pertorbacions, gestió i millora del bosc, per a la seva conservació o pel seu aprofitament forestal, sempre i quan es mantingui o millori l'estat favorable de conservació dels processos ecològics, dels hàbitats i les seves espècies.
- Les repoblacions i els treballs complementaris que tinguin per objecte la restauració hidrològic-forestal i la millora dels terrenys afectats per incendis, els erms i els degradats per altres causes, sempre que presentin característiques adients per a la seva reforestació i tinguin en compte l'adaptació al canvi climàtic.

Tot això, sens perjudici de les determinacions que amb caràcter més restrictiu estableix les presents normes per a cadascuna de les zones, sempre i quan es mantingui o millori l'estat favorable conservació dels processos ecològics afectats, dels hàbitats i les seves espècies, d'acord amb les condicions tècniques que recull l'Annex 7 *Recomanacions tècniques de gestió forestal per a la protecció patrimoni natural*.

5. Amb caràcter general, excepte en Zona d'Interès Natural de Protecció Prioritària (ZINPP), són admissibles els aprofitaments forestals, els tractaments silvícoles i els treballs complementaris relacionats directament amb l'ús i destí de la finca, tenint en compte els objectius de conservació del Parc Natural .

6. Els aprofitaments dels productes forestals que recull la llei forestal estaran condicionats a l'autorització de la propietat dels terrenys forestals. L'òrgan gestor podrà imposar restriccions a l'aprofitament dels productes forestals secundaris d'acord amb la normativa forestal que es realitzin amb finalitats comercials, estiguin o no subjectes a autorització per part de l'administració forestal competent, d'acord amb el pla de conservació o altres plans del Parc Natural.

7. Amb caràcter general, no és permesa la substitució dels hàbitats naturals propis de cada unitat de paisatge que no estigui justificada per l'ocurrència de pertorbacions o per la necessitat de portar a terme actuacions d'adaptació al canvi climàtic.

8. No es permetrà l'ampliació de superfície de plantacions existents ni noves plantacions amb espècies exòtiques. La reforestació amb espècies no autòctones amb caràcter productiu, incloses les espècies de creixement ràpid, només és permesa quan s'adeqüin els supòsits següents:

- En els terrenys que ocupen actualment, sense que s'hagi donat un abandonament de l'activitat superior als 5 anys després de la tallada final.
- Quan es facin fora del domini públic hidràulic i la seva zona de policia. En cap cas pot suposar la substitució, eliminació o degradació de la vegetació autòctona de ribera.
- Quan no afectin directament o indirectament els processos ecològics, hàbitats i/o espècies d'interès per a la conservació definits per part de l'òrgan gestor, recollits a l'Annex 1 *Hàbitats i espècies d'interès de conservació*.
- Quan es faci fora de la Zona d'Interès Natural de Protecció Prioritària (ZINPP) i Zona d'alt interès Natural (ZAIN).

9. El desarrelament d'arbres i arbustos amb finalitats comercials, en cap cas es considerarà com a tractament silvícola tradicional sinó com una pràctica d'aprofitament puntual i excepcional del bosc admesa en els supòsits següents:

- En franges o infraestructures de protecció contra incendis forestals o similars que requereixin una reducció de la cobertura arbrada o arbustiva, com línies de defensa, franges de camí, zones de prevenció, etc.)
- En l'àmbit de canvis d'usos legalment autoritzats, com les rompudes.
- En l'àmbit de canvis substancials de la coberta forestal legalment autoritzats, com adevesaments o creació de pastures.
- En les caixes de nous camins o obres legalment autoritzades.

Prèviament a qualsevol desarrelament serà obligatori el marcatge dels arbres i/o arbusts que s'hagin de treure i no podrà entrar maquinària pesant dins del bosc en terrenys amb un pendent transversal superior al 15%.

10. Es permet el canvi d'ús de terrenys forestals a agrícoles mitjançant rompuda en els supòsits establerts per als usos i activitats agrícoles admeses en aquestes normes.

Les transformacions que no suposin un canvi d'ús dels terrenys, però comportin una modificació substancial de la coberta vegetal o naturalesa dels terrenys només seran admeses quan les característiques de pendent, situació i estructura del bosc ho permetin.

11. A les àrees de gestió mixta, i en general a les vores dels teixits urbans i en les marges de les carreteres i vies del Parc es durà a terme una gestió forestal d'acord amb l'establert per la normativa sectorial vigent.

12. El tractament silvícola dels àmbits de protecció de les línies de transport elèctric haurà de tenir en consideració les determinacions expressades a l'[article 89](#) d'aquesta normativa, on es recullen les condicions específiques fixades per l'òrgan gestor del Parc Natural del Montseny a l'empara de la normativa sectorial vigent.

13. Les actuacions de recuperació de les àrees afectades per incendis forestals i altres pertorbacions hauran de tenir com a objectius bàsics la protecció del sòl i la recuperació de la coberta vegetal autòctona i de la diversitat biològica que li pertoca.

Les actuacions de restauració, i en general d'afavoriment de la regeneració natural, s'hauran d'ajustar al que disposa la [Secció 1a. Ús forestal](#), amb especial èmfasi als condicionants de conservació, atesa la fragilitat de les zones afectades per incendis forestals i altres pertorbacions.

Les actuacions es realitzaran d'acord amb les directrius tècniques que recull l'Annex 7 *Recomanacions tècniques de gestió forestal per a la protecció patrimoni natural*.

Article 68. Actuacions en terrenys forestals

1. Els aprofitaments forestals amb finalitat comercial o altres treballs forestal que tinguin intervenció per part de l'administració competent, sigui en regim de comunicació o autorització, requeriran informe preceptiu de l'òrgan gestor previ a la seva realització. Queden exclosos els treballs a l'empara d'un Instrument d'Ordenació Forestal informat prèviament per l'òrgan gestor i les tallades per consum propi, sens perjudici de les restriccions o condicionants per a la seva execució que estableix al punt 3 d'aquest article.
2. L'òrgan gestor podrà posar en coneixement durant la vigència de les autoritzacions o notificacions qualsevol canvi de les condicions de conservació del medi natural, modificació de les directrius legals o de gestió de l'espai. Aquests canvis podran implicar una modificació de les actuacions previstes.
3. Els aprofitaments, estassades i tractament silvícoles que no requereixin d'autorització prèvia, subjectes a comunicació (actuacions en IOFs, aprofitaments de consum propi, tallades de plantacions de menys de 2 ha, etc.) s'hauran de comunicar a l'òrgan gestor del Parc del Montseny per part de l'administració forestal competent, a excepció de les estassades sense Instrument d'Ordenació Forestal dins la ZINPP, que requeriran autorització del Parc. En cas que es detecti alguna incompatibilitat amb el que estableix el Pla de protecció, l'òrgan gestor informará a l'administració competent.
4. Es requereix autorització per dur a terme treballs que generin restes vegetals, sempre que no suposin un risc, d'acord amb els supòsits d'excepcionalitat i els períodes que determini la normativa sectorial vigent.
5. Amb caràcter general, no és permès l'ús d'herbicides, insecticides, fungicides i pesticides, ni de productes químics hormonals pel tractament de les masses forestals. De manera excepcional es permetrà l'ús d'aquests productes per raons de protecció fitosanitària o per al control de poblacions invasores, o altres qüestions de conservació, que requerirà autorització expressa a través d'informe preceptiu de Parc amb els condicionats que estableixi l'equip gestor.
6. És permès el pasturatge –de bestiar boví, equí, cabrú, oví i porcí— en les àrees forestals, d'acord amb l'ús i gestió de la finca, sempre que no comportin un efecte negatiu sobre la fauna salvatge, i amb les condicions específiques que s'estableixen a l'[article 74](#) de les presents normes.

Article 69. Condicions tècniques dels aprofitaments forestals

1. Resten prohibides les tallades arreu, llevat d'aquells supòsits previstos a l'article 58.2 de la *Llei 6/1988 Forestal de Catalunya* que no contravinguin les disposicions específiques

de protecció del present Pla. En el cas de les vernedes i de la resta de formacions naturals de ribera, s'admetran els treballs i directrius previstos en les condicions tècniques que recull l'Annex 7 *Recomanacions tècniques de gestió forestal per a la protecció patrimoni natural*.

2. Les restes dels aprofitaments forestals sense valor comercial que no siguin retirades podran romandre sobre el terreny sempre i quan no es facin piles sinó que es disposin sobre el terreny de manera perpendicular al pendent que permetin una fàcil descomposició i afavoreixi la retenció de sediment. L'acumulació de restes vegetals a banda i banda dels camins estratègics o dels camins públics haurà de respectar el llinar de distàncies que determini la normativa vigent en matèria de prevenció d'incendis forestals.

L'equip gestor podrà establir condicions específiques per la disposició de la brancada en zones de risc d'erosió o quan afectin la xarxa hidrogràfica.

3. El desembosc dels productes d'explotació forestal s'haurà de fer amb tècniques que assegurin la protecció del sòl i malmetin el mínim possible la vegetació del sotabosc, i la regeneració d'espècies arbòries autòctones. Només es podrà utilitzar maquinària pesant quan es compleixin estrictament aquestes condicions.

4. No es permet la utilització dels cursos d'aigua permanents o temporals com a vials d'arrossegament de fusta o restes i/o com a lloc d'emmagatzemat de fustes.

5. Només s'admet l'estassada selectiva del sotabosc quan aquesta vagi orientada a l'aprofitament de pastura o forestals admesos per la normativa, a millorar les condicions de regeneració dels hàbitats naturals o adaptació al canvi climàtic, o que pugui justificar-se com a mesura preventiva contra els incendis forestals o altres pertorbacions que impliquin un risc. Caldrà tenir en compte l'adaptació als efectes del canvi climàtic.

Es promourà el manteniment d'espècies arbòries i arbustives que produeixen fruits silvestres, pel seu valor per a la fauna.

6. Cal d'adequar la realització dels treballs forestals, de manera que s'executin en èpoques que no interfereixin amb el cicle biològic de les espècies objecte de protecció específica i d'altres espècies sensibles a aquests treballs, d'acord amb el Pla de conservació i la normativa sectorial vigent. En aquest sentit, l'òrgan gestor, en els informes preceptius que emeti o en les restriccions o condicionants establerts per a la seva execució d'acord amb l'aplicació del punt 4 d'aquest article, concretarà en cada zona d'actuació i en funció de la informació disponible les espècies i èpoques a què fa referència aquesta norma. L'òrgan gestor podrà posar en coneixement de les administracions competents qualsevol canvi en aquest sentit en les condicions d'execució de les actuacions informades.

7. S'aplicarà les exclusions i limitacions establertes en els protocols vigents relatius a la protecció dels punts de nidificació d'espècies d'interès .

En els hàbitats amb nius de rapinyaires detectats, es respectarà les zones de restricció o d'exclusió dels aprofitaments concretades pel protocol en funció de cada espècie i que recull l'Annex 7. En aquesta zona de protecció s'establiran diferents perímetres amb diferents restriccions segons si la zona és lloc de reproducció, sector de cria o àrea crítica.

8. En general, cal conservar un mínim d'arbres vius de mida excepcional i arbres amb microhàbitats, així com arbres talaia o d'aguait, que son un bon recurs estratègic per a la biodiversitat. Aquests arbres seran identificat i seleccionats per l'òrgan gestor del parc en base a l'Annex 7 *Recomanacions tècniques de gestió forestal per a la protecció patrimoni natural*.

9. En el cas de rodals qualificats com a singulars per l'òrgan gestor del parc, en base al seu grau de maduresa, o d'altres, es podran imposar restriccions a les actuacions establint-se el model de gestió més adient per protegir la seva singularitat, d'acord amb l'aplicació de les estratègies vigents en matèria de patrimoni natural i de biodiversitat i d'acord amb les condicions tècniques que estableix Annex 7 *Recomanacions tècniques de gestió forestal per a la protecció patrimoni natural*.

D'acord amb el seu interès, seran zones preferents per promoure sistemes de compensació, mesures de foment, acords de custòdia, establir drets de compra, tempteig i retracte o, si s'escau, la seva adquisició, sens perjudici de la seva superfície.

10. D'acord amb la necessitat de millorar la biodiversitat associada a la maduresa forestal, amb caràcter general, no es traurà sistemàticament l'arbrat mort o moribund en peu, així com els arbres sencers o troncs tombats al terra o els arbres afectats per processos de decaïment i envelliment. Es deixaran un mínim de 10 arbres extrafusters per hectàrea i 5 d'arbres per hectàrea morts o en procés de decaïment.

11. En les actuacions forestals cal respectar els arbres d'espècies acompanyants, com cirerers, moixeres, aurons, roures, arboços, etc., pel seu elevat valor biològic com refugi per a la fauna (microhàbitats) i com a productors de fruits, i alliberar-los si és convenient, tallant els arbres veïns que els puguin fer competència.

12. En aprofitament forestal, cal evitar l'exportació involuntària d'invertebrats i les seves postes, seguint les consideracions de l'Annex 7.

13. Amb caràcter general, cal aplicar mesures de bioseguretat, d'acord amb l'Annex 7 per l'ús de maquinària, i especialment en la interacció amb medis aquàtics.

Article 70. Condicions tècniques per a l'obertura de camins o pistes vinculades a la gestió forestal

1. L'obertura de nous camins o pistes vinculades a la gestió forestal de les finques del Parc del Montseny s'admet en els supòsits següents:

- Per actuacions de gestió forestal que ho justifiquin i estiguin autoritzades per l'administració forestal competent
- Quan es tracti de vials amb caràcter temporal, els quals, un cop finalitzats els treballs que en justifiquin l'obertura, hauran de quedar tancats a la circulació o sotmesos a restauració.
- Sempre que no hi hagi alternativa per realitzar els treballs amb camins preexistents, encara que estiguin perduts o emboscats.
- Sempre que no perjudiqui els hàbitats i espècies d'interès per a la conservació, d'acord amb les directrius de gestió del Parc Natural.
- Sempre que garanteixin la connectivitat ecològica fluvial i es minimitzin les afectacions a la llera.

2. Com a camí principal, o pista forestal, s'ha d'entendre el camí que pertany a la finca i pel qual es transporten els productes forestals de més d'una unitat d'actuació. Poden o no estar connectats amb les finques veïnes.

L'obertura dels camins principals de les finques del Parc Natural del Montseny s'haurà d'ajustar –en concordança amb les prescripcions tècniques recomanades per l'administració competent— a les directrius següents:

a) Pendent longitudinal màxim del 15% i transversal màxim del 40%, amb una amplada màxima de 3,50 metres, sense perjudici de les amplades determinades pels plans de prevenció d'incendis forestals.

b) Disposició de cunetes, trenques i passos d'aigua que respectin la llera natural del curs fluvial allà on sigui necessari.

c) Altura màxima dels desmunts i dels terraplens d'1,50 metres, tret de casos extraordinaris per prevenció d'incendis o seguretat de les persones.

d) Pendent transversal del camí dirigit vers el desmunt.

e) No podran abocar-se terres sobreres al vessant del camí ni sobre cap curs d'aigua, permanent o temporal. En cada projecte d'obertura caldrà definir els indrets adients on efectuar l'acumulament del material sobrer.

3. Els camins de desembosc, o pistes de desembosc, són vies forestals de caràcter temporal fetes per a l'extracció de productes forestals d'una unitat d'actuació o part d'ella.

L'obertura dels camins de desembosc de caràcter temporal –la permanència dels quals només es justifica durant el període de l'explotació forestal—, s'haurà d'ajustar a les directrius següents:

- a) S'ha de seguir el criteri de mínima obertura de pistes de desembosc. S'han d'utilitzar les existents sempre que sigui possible, o bé habilitar pistes antigues reconeixibles abans d'obrir-ne de noves, sempre i quan això no suposi un impacte més gran sobre els sòls i la coberta vegetal.
- b) No han de discórrer per la llera de rieres o torrents, ni produir-hi alteracions a la seva morfologia o a les seves comunitats vegetals.
- c) S'hauran de fer amb el mínim moviment de terres possible i el seu traçat haurà de permetre la restauració posterior, quan aquesta esdevingui necessària a causa del risc d'erosió.
- d) No s'admet l'obertura de noves pistes de desembosc dins de la Zona d'Interès Natural de Protecció Prioritària (ZINPP). No obstant, es podran autoritzar de forma extraordinària, per motius justificats de millora d'hàbitats o d'espècies d'interès.
- e) Amb caràcter general, s'admetrà una amplada màxima de 3,5 metres i un pendent longitudinal màxim del 30%.

No es permet fer nous camins, permanents, temporals ni de desembosc, a 100 m a banda i banda dels cursos d'aigua.

4. Quan les condicions topogràfiques impedeixin el compliment estricte dels condicionants tècnics establerts al present article, les noves alternatives que puguin plantejar-se s'hauran de justificar en el corresponent instrument d'ordenació forestal. Les finques que no disposin de cap instrument d'ordenació les hauran de justificar amb un permís de l'administració forestal.

5. L'obertura de camins o pistes vinculades a la gestió forestal pot estar sotmesa al tràmit d'avaluació d'impacte ambiental, per la qual cosa i amb caràcter general serà d'aplicació el que estableix l'[article 7](#) de les presents normes.

Article 71. Instruments d'ordenació forestal

1. Els instruments d'ordenació forestal a que fa referència aquesta normativa són aquells que determini la legislació sectorial.

D'acord amb la legislació sectorial vigent, aquests instruments són:

- *Pla simple de gestió forestal*, per a les finques forestals de titularitat privada menors de 25 hectàrees,

- *Pla tècnic de gestió i millora forestal, per a les finques forestals de titularitat privada de més de 25 hectàrees,*
- *Pla tècnic de gestió i millora forestal conjunt, per a les finques forestals de diferent titularitat,*
- *Projecte d'ordenació forestal, per als boscos de titularitat pública, i*
- *Pla d'ordenació forestal municipal,*

2. L'òrgan gestor del Parc podrà impulsar la redacció dels instruments d'ordenació forestal adients de les finques de titularitat pública així com de les de titularitat privada situades dins del seu àmbit.

3. L'òrgan gestor del Parc del Montseny haurà d'emetre informe preceptiu sobre els instruments d'ordenació forestal, abans de la seva aprovació definitiva per l'organisme competent. D'igual forma, hauran de ser objecte d'informe les modificacions dels instruments d'ordenació forestal ja aprovats amb anterioritat.

4. Els plans de gestió forestal ja aprovats hauran d'incorporar les posteriors normatives en el moment d'aprovació del present Pla.

Article 72. Gestió forestal de finques públiques

1. L'objectiu de la gestió de les finques públiques s'orientarà a l'assoliment d'un estat de conservació favorable dels hàbitats naturals, entès com el manteniment de la seva estructura i funcions ecològiques en una superfície d'ocupació òptima, així com el manteniment i millora de les espècies de fauna i flora silvestres que li són pròpies.

2. El manteniment i millora d'un estat de conservació favorable dels hàbitats implica tenir una representació significativa de rodals en etapes madures, és a dir, dels estadis més avançats de la successió ecològica, perquè aquestes acullen la situació de major diversitat de l'hàbitat tant en espècies com en funcions i processos ecològics i una representació de les espècies típiques i característiques de l'hàbitat. Aquests rodals més madurs han d'estar integrats en un mosaic en què hi hagi també rodals amb menys grau de maduresa, per assegurar la resiliència temporal i l'heterogeneïtat a escala de paisatge.

3. Es podran admetre altres usos d'acord amb el motiu de declaració de la titularitat pública o la seva naturalesa, com el paisatgístic, d'ús socials, infraestructures, equipaments, recerca, etc. , sempre que no es contradiguin les directrius de conservació del Parc Natural.

4. L'orientació productiva dels terrenys públics serà admesa de forma excepcional i vinculada a projectes de recerca o de millora del patrimoni natural i la seva biodiversitat d'acord amb el Pla de conservació, previ informe favorable de l'òrgan gestor. Per motius d'eficiència, podria ser admesa la comercialització de productes naturals d'acord amb la

seva regulació que es poguessin obtenir per la gestió amb objectius de conservació i millora del patrimoni natural.

5. S'implementarà una gestió forestal que incorpori criteris d'adaptació al canvi climàtic i garanteixi els serveis ecosistèmics que proporcionen els boscos. Es promourà una estructura heterogènia, una major diversitat d'espècies arbòries i una reducció de les densitats, així com una millora de les característiques de maduresa per tal d'augmentar la resiliència de les masses forestals, essent d'aplicació obligatòria els criteris establerts a l'*Annex 7 Recomanacions tècniques de gestió forestal per a la protecció patrimoni natural*.

6. La gestió de les finques públiques promourà i mantindrà els espais oberts d'acord amb els objectius i directrius del Pla de conservació.

Article 73. Ajuts a la propietat forestal

L'òrgan gestor donarà suport tècnic i econòmic als titulars de les explotacions forestals situades totalment o parcial dins l'àmbit del Pla de protecció. Aquest suport anirà destinat a impulsar un millor tractament silvícola de les masses forestals en concordança amb els criteris de conservació del present Pla de protecció, a afavorir les tasques de restauració i millora dels terrenys forestals, a racionalitzar-ne l'aprofitament i a incentivar l'activitat econòmica, d'acord amb aquestes normes, alhora que es podran realitzar compensacions per les limitacions de gestió derivades de la seva aplicació.

Secció 2a. Ús ramader

Article 74. Usos i activitats ramaderes

1. Els usos i activitats ramaderes són un valor a potenciar, sempre que siguin compatibles amb la conservació global de l'espai natural protegit, d'acord amb els objectius del Pla de protecció – definits a l'article 2 d'aquesta normativa – i amb les disposicions que estableixi la legislació sectorial vigent. En cap cas, poden suposar el deteriorament, empobriment dels habitats naturals o erosió dels sòls.

2. S'admet amb caràcter general la pràctica de la ramaderia extensiva i la semi-extensiva – de bestiar boví, equí, cabrú, oví i porcí— en tot l'àmbit del Pla de Protecció d'acord amb l'ús i gestió de la finca, segons les condicions que s'estableixen en aquest article.

S'admet amb caràcter general la pràctica de la ramaderia intensiva en el bestiar reproductor d'oví i cabrum, amb una producció inferior a 500 Kg de nitrogen.

3. S'admet el trànsit del bestiar i l'aprofitament permanent de pastures i matollars amb una càrrega ramadera no superior a 1UBM/ha. La determinació de la càrrega ramadera en aquests casos es realitzarà exclouent-hi els terrenys forestals arbrats.

En el cas de les formacions arbrades, s'admetrà una càrrega màxima de 0,30 URM/ha, en funció de factors com la cobertura herbàcia, l'estat del sotabosc i/o la producció de fruits.

4. S'admeten les activitats d'autoconsum d'acord amb la normativa vigent.

5. A efectes del càlcul de les dejeccions i de la fertilització del sòl s'aplicaran els llindars establerts a la normativa sectorial per a les zones de màxima vulnerabilitat en tot l'àmbit del Pla de protecció.

6. Amb caràcter excepcional i només temporalment per raons de prevenció d'incendis o altres casuístiques autoritzades per l'òrgan gestor i sempre que no tinguin un efecte negatiu sobre el sòl o que entri en conflicte amb elements de conservació, la càrrega ramadera d'un determinat àmbit es podrà superar a criteri de l'òrgan gestor del Parc.

7. Amb caràcter general, només s'admet la pastura en aquelles finques amb unes característiques geomorfològiques que ho permetin i sempre i quan es preservin les zones més sensibles: llocs d'especial interès natural, masses forestals en regeneració i sòls vulnerables a l'erosió.

8. Es podrà utilitzar les cremes prescrites, d'acord amb la normativa vigent, com a eina de millora de pastures i/o gestió d'hàbitats d'interès quan el corresponent pla específic de gestió justifiqui la seva conveniència i es garanteixin les mesures de seguretat necessàries.

9. En les zones afectades per incendis forestals, atenent l'evolució de la regeneració de la vegetació, l'òrgan gestor del Parc podrà establir un període de moratòria durant el qual no es podran efectuar activitats ramaderes per tal de garantir la recuperació de la zona cremada, sens perjudici de les competències que puguin recaure sobre altres administracions.

10. En cas que resulti necessari per motius de protecció, de reforestació o de regeneració, per la presència d'elements de conservació que així ho requereixin o, en general, per assolir els objectius d'aquest Pla de protecció o per altres motius justificats, l'òrgan gestor del Parc adoptarà les mesures oportunes per tal de limitar la pastura en indrets especialment vulnerables.

11. Per al desenvolupament de l'activitat de pastura serà preceptiu l'informe previ de l'òrgan gestor del Parc del Montseny.

12. Les construccions i les dependències pròpies de l'activitat ramadera s'adequaran als criteris i determinacions generals que estableix el present text normatiu per a les edificacions dins l'àmbit territorial del Pla. Els tancaments necessaris per al maneig del

bestiar s'ajustaran als tipus i regulacions específiques que estableix l'article 6 i 9 del decret 40/2014, de 25 de març d'ordenació de les explotacions ramaderes així com dels annexes específics per a cada espècie.

13. S'admeten les activitats ramaderes en règim d'estabulació permanent de caràcter intensiu (granges) existents, legalment autoritzades en el moment de l'aprovació inicial d'aquest Pla de protecció. Les esmentades granges podran adequar les seves instal·lacions amb la finalitat d'adaptar-les als requeriments de la legislació sectorial vigent en tot el que faci referència al benestar animal, però no s'admetrà la seva ampliació pel que fa al nombre d'animals, ni pel que fa a les construccions i instal·lacions existents, excepte si és per adaptar-se a les noves normatives en matèria de benestar animal.

Article 75. Activitat apícola

1. S'admet amb caràcter general la pràctica de l'apicultura amb excepció de la Zona d'Interès Natural de Protecció Prioritària (ZINPP), d'acord amb les condicions que s'estableixen en aquest article.

2. Els aprofitaments apícoles ubicats dins l'àmbit del Pla de protecció han de consistir en l'establiment d'assentaments apícoles i la seva gestió per aprofitar els recursos florals que envolten l'assentament, atenent a un codi de bones pràctiques de forma que es pugui garantir la producció de mels, geleses, pròpolis, pol·len, melats i ceres de forma tradicional, amb uns estàndards de qualitat ambiental d'alt valor afegit, mantenint alhora unes condicions zoo sanitàries adequades i minimitzant l'impacte sobre la fauna existent a la zona.

Els assentaments apícoles hauran de respectar les distàncies de seguretat definides per la legislació vigent. No s'autoritzarà la instal·lació d'assentaments transhumants, amb excepció d'aquells que es realitzin la transhumància dins l'espai definit pels límits de la Reserva de la Biosfera del Montseny.

3. Només es permet la utilització de la raça autòctona d'Apis melífera i als seus ecotips locals, per la seva major capacitat d'adaptació a les condicions bioclimàtiques locals.

4. Amb caràcter excepcional, es podrà recórrer a sistemes de control de la vespa asiàtica (*Vespa velutina*), així com d'altres plagues, sempre que la valoració de les afectacions als assentaments apícoles justifiqui la seva conveniència i es garanteixi el seu caràcter selectiu, per evitar danys en les poblacions d'altres espècies.

5. Per al desenvolupament de l'activitat apícola serà preceptiu l'informe previ favorable de l'òrgan gestor del Parc del Montseny, on es determinaran les condicions en què es podrà realitzar l'aprofitament.

Secció 3a. Ús agrícola

Article 76. Usos i activitats agrícoles

1. L'ús agrícola es podrà desenvolupar en els espais agroforestals, d'acord amb les prescripcions específiques que el Pla estableix per a cadascuna de les zones.
2. En concordança amb l'apartat anterior, es permetran les rompudes de terrenys forestals per reinstaurar usos i activitats agrícoles dins l'àmbit definit com a espai agroforestal. També es permetrà la rompuda, fora d'aquests àmbits, quan es pugui demostrar de manera fefaent, mitjançant referència del cadastre a partir de l'any 1956, fotografia aèria de data posterior a juliol de 1977 i/o altre document cartogràfic de caràcter públic anàleg, que l'indret havia estat camp de conreu. En aquests casos, la recuperació de l'activitat agrícola estarà subjecta a la redacció d'un projecte tècnic i precisarà l'autorització de l'administració competent amb l'informe previ favorable de l'òrgan gestor del Parc. Un cop autoritzat el canvi d'ús, caldrà sol·licitar a l'organisme competent l'actualització de la informació continguda al Sistema d'Informació Geogràfica de Parcel·les Agrícoles.
3. Fora dels casos contemplats als apartats anteriors, s'admetran els usos agrícoles quan es desenvolupin sobre sòls on urbanísticament sigui admissible aquest ús, sempre subjecte a la redacció d'un projecte tècnic i a l'informe previ de l'òrgan gestor del Parc.
4. En cap cas s'admetran les plantacions d'espècies forestals de creixement ràpid o exòtiques en terrenys agrícoles.
5. S'entendran com a activitats vinculades a l'ús agrícola les referides a l'elaboració de productes derivats i de caràcter artesanal, les relacionades amb la conservació, manipulació, l'envasament i la transformació dels productes agrícoles i pecuaris, amb la guàrdia de la maquinària corresponent així com la prestació de serveis a la pagesia i a l'activitat agrícola.

Article 77. Tipus de conreu

1. Els sistemes de producció agrària més adequats dins el Parc Natural del Montseny, són els de producció integrada i els de producció agroalimentària ecològica, o sistemes de certificació pública equivalent, definides d'acord amb la normativa vigent, amb el doble objectiu de, per un costat, reduir els efectes contaminants d'aigües i sòls i per l'altra fomentar l'adopció de metodologies de producció vegetal que utilitzin amb la màxima eficiència els recursos i els mecanismes de producció naturals i assegurin a llarg termini una agricultura sostenible i la protecció dels recursos naturals.

2. Atenent la conservació del patrimoni genètic del Parc del Montseny, es recomana que els conreus siguin de varietats locals així com els adaptats a les característiques bioclimàtiques del Parc del Montseny tenint en compte criteris d'adaptació al canvi climàtic. En cap cas s'admeten conreus de varietats modificades genèticament (OMG).

Article 78. Prats de dall

1. Els prats de dall tradicionals, aquells que ho han estat sense solució de continuïtat des de fa desenes d'anys i s'han dallat regularment durant tot aquest període, tenen un interès patrimonial que justifica la seva conservació preferent. No es consideren prats de dall tradicionals els prats artificials farratgers de creació recent (menys de vint-i-cinc anys). Tampoc ho són els prats que només són aprofitats per a pastura, encara que haguessin estat prats de dall fins fa uns anys. Es podran recuperar els prats de dall que no s'han dallat darrerament si el titular de l'activitat s'acull a un pla de gestió que ho permeti. La recuperació restarà sotmesa a la demostració de la seva viabilitat.

2. S'hauran de mantenir els prats de dall seguint pràctiques tan semblants com es pugui a les tradicionals –sense perjudici de la mecanització a petita escala—, i realitzar com a mínim una sega anual. No es podrà deixar l'herba dallada en el camp ni cremar-la. S'haurà d'evitar la proliferació d'espècies nitròfiles o ruderals, impeding l'aparició de clapes de terra nua i controlant l'excés de fertilitzants.

Article 79. Ambientaltització de les àrees de conreu

1. Per tal d'evitar l'erosió, els terrenys agrícoles es conrearan perpendicularment al pendent, sempre que sigui possible.

2. En les àrees agrícoles es potenciarà la presència de vegetació arbustiva i arbòria als marges de les parcel·les, així com els enclavaments de vegetació natural al seu interior, en tant que representen un element de millora de la biodiversitat, d'interès paisatgístic. A tal efecte, es mantindrà o, en el seu cas, es reposarà la vegetació natural espontània o les plantacions tradicionals de la zona (rengles d'arbres o arbusts, bardisses, tanques verdes), de forma compatible amb les pràctiques agrícoles existents.

3. En les parcel·les agrícoles que limitin amb marges de ribera, es deixarà de conrear en 2 metres des del límit del camp.

4. L'ús sostenible de productes fitosanitaris s'ajustarà a la normativa vigent. En els marges arbrats o arbustius entre parcel·les dels espais agroforestals, s'establirà una franja de 3 metres d'amplada des del límit del marge, en la qual no es podran utilitzar productes fitosanitaris de cap tipus.

5. La vegetació constituent dels marges descrits als apartats 3 i 4 del present article, no podrà ser eliminada mitjançant l'ús de productes fitosanitaris ni de cremes, amb l'objectiu de preservar la biodiversitat i els hàbitats de fauna, alhora que es redueix l'erosió hídrica, l'evaporació i es millora el paisatge.

El manteniment de la vegetació herbàcia d'aquests marges i la poda dels arbres s'haurà de realitzar fora de l'època de nidificació d'aus.

6. S'hauran de conservar, mantenir i protegir els marges i murs de pedra seca, exclusivament amb pedra i sense fer servir cap material d'unió com ciment o morter. Així mateix també s'han de conservar les canalitzacions de reg, i realitzar tasques de manteniment en general, i especialment dels desguassos per evitar danys per erosió hídrica.

7. Per tal de contribuir al manteniment de la biodiversitat en els sistemes agraris i a la conservació de l'estructura del paisatge agrícola en mosaic, l'ens gestor del Parc promourà la sembra de barreges de cereals i lleguminoses en les terres agrícoles abandonades.

8. En els conreus herbacis es tendirà a utilitzar sistemes que protegeixin el sòl enfront l'erosió i millorin la fertilització, com la incorporació de la palla de cereal al terreny, o la sembra directa. En el cas dels conreus llenyosos, es tendirà a establir una coberta vegetal protectora a partir de la vegetació natural espontània o a partir de sèmres.

9. Per tal de garantir la fertilitat i l'activitat biològica del sòl, s'aplicaran tècniques culturals com ara la rotació plurianual de cultius que inclogui lleguminoses i altres adobs verds i l'aplicació de dejeccions ramaderes o matèria orgànica preferentment compostada.

10. No es permet l'aplicació de fangs de depuradora com a fertilitzant

11. S'admet la instal·lació dels tancaments per la protecció dels conreus. Els elements de tancament (tanques, portes, etc.) es regularan de conformitat a l'article xx. (tancaments).

12. L'establiment de menjadores i abeuradors per la ramaderia haurà d'assegurar el bon estat de conservació de mulladius, ecosistemes de ribera i ecosistemes aquàtics. Caldrà adoptar mesures per evitar els efectes negatius produïts per l'acumulació del bestiar o per altres motius.

13. L'òrgan gestor del Parc establirà les mesures preventives a adoptar en els espais agroforestal per evitar l'expansió d'espècies invasores la propagació de les quals pugui veure's afavorida per l'ús de maquinària agrícola, moviments del bestiar, o activitats agroforestals en cas que sigui necessari.

14. L'òrgan gestor del Parc definirà projectes de restauració i programes d'ajuts, com també contractes de conreu per tal que les mesures d'ambientalització no gravin significativament l'activitat agrària.

Article 80. Hivernacles

Els hivernacles han de complir les condicions següents:

1. S'han d'ubicar exclusivament associats a algun conjunt edificat o habitatge.
2. No poden estar instal·lats o construïts amb estructures permanents, i el desmuntatge és obligatori en cas d'abandonament de l'activitat.
3. No poden romandre desmuntats a l'aire lliure.
4. Han de tenir una alçada màxima de 3,5 m.
5. Per a l'adaptació visual a l'entorn immediat, cal fer servir, per als elements estructurals, materials incolors o de tonalitats semblants als elements naturals o agrícoles.

Secció 4a. Recol·lecció d'elements naturals

Article 81. Recol·lecció d'elements naturals

1. La normativa sectorial permet la recollida de fongs tals com bolets, amb la subjecció als següents requisits:

- a) Que sigui per a consum propi. Queda prohibida la recollida amb finalitats lucratives.
- b) Que no s'utilitzin rasclets ni altres eines que puguin produir danys al bosc i a la part subterrània dels fongs.
- c) Sempre i quan es compti amb el permís dels titulars del terreny, el qual s'haurà d'acreditar amb la corresponent autorització per escrit.

2. Amb caràcter general no es permet la recollida de fruits (castanyes o pinyes) o falsos fruits (maduixes, pomes o gavarrera), amb les excepcions previstes en els següents apartats.

3. Les pinyes només poden ser recollides amb els requisits que fixa la normativa sectorial aprovada per la Generalitat de Catalunya.

4. Les castanyes només es poden recollir si es compleixen els següents requisits:

- a) Que siguin madures i ja hagin caigut de l'arbre
- b) Que siguin per al consum propi. Es prohibeix la recollida amb finalitats lucratives.
- c) Que es compti amb el permís dels titulars del terreny.
- d) Es prohibeix sacsejar les branques o colpejar-les per fer caure les castanyes.

5. Queda prohibit la recollida de qualsevol espècie, sigui protegida o no, amb finalitats comercials.

Secció 5a. Activitat cinegètica i piscícola

Article 82. Ordenació sostenible de la caça i la pesca

1. L'activitat cinegètica dins del Parc Natural està permesa amb la finalitat de contribuir en la regulació de les poblacions d'ungulats i d'altre fauna cinegètica, que no s'estiguin regulant de manera natural.

2. Al Parc Natural del Montseny la caça està regulada, tant per raons de protecció del patrimoni natural, per vetllar per la sostenibilitat dels recursos cinegètics, com també, per garantir la seguretat de les persones i dels seus béns. L'òrgan gestor del parc, conjuntament amb les administracions competents han de promoure aquesta regulació de la caça i vetllar perquè no perjudiqui l'estat favorable de les espècies cinegètiques, de manera que no interfereixi negativament en els processos ecològics.

Dins del Parc Natural, no es permeten l'activitat cinegètiques amb caràcter de competició, demostració, formació, o festivitat, ni per l'obtenció de trofeus de caça. Es podran establir moratòries temporals o prohibicions especials quan ho aconsellin raons de tipus biològic o sanitari.

3. Amb la finalitat de regular les poblacions, el nombre de captures està supeditada a les densitats estimades de poblacions.

4. En la Zona d'Interès Natural de Protecció Prioritària (ZINPP) només es podran realitzar l'activitat cinegètica per raons de gestió de poblacions que així ho aconsellin, proposat per l'administració competent o amb informe previ favorable de l'òrgan gestor del Parc Natural.

5. En els terrenys de titularitat pública l'activitat cinegètica és admesa únicament amb la finalitat de regulació de poblacions salvatges i conservació del patrimoni natural.

6. L'activitat cinegètica dins de les Àrees Privades de Caça del Parc Natural del Montseny es pot dur a terme en període hàbil de caça de la tardor i hivern en batuda o acostament, quan hi hagi el pertinent Pla de Gestió Cinegètica aprovat per l'administració competent. Fora d'aquest període, també es podrà practicar la caça per motius excepcionals que requereixen la reducció d'exemplars d'una determinada espècie (danys, epizooties, situacions d'emergència...), o bé quan el responsable de l'Àrea Privada de Caça pugui demostrar a l'òrgan gestor del parc i a l'administració amb competències de caça, que la gestió cinegètica desenvolupada i l'activitat de caça proposada no afecta negativament l'equilibri demogràfic i entre sexes de les poblacions cinegètiques, amb censos avalats per l'administració competent.

7. Les actuacions cinegètiques pel control de poblacions faunístiques han de ser promogudes per l'administració competent i/o l'òrgan gestor del parc i s'han d'executar amb totes les mesures de seguretat possibles.
8. Quan es comprovi, per part de l'òrgan gestor del parc o de l'administració amb competències de caça, que la gestió cinegètica desenvolupada en una Àrea Privada de Caça, afecta negativament la renovació o sostenibilitat dels recursos naturals, les administracions públiques competents poden suspendre totalment o parcialment la vigència dels drets de caça.
9. En les zones d'alta freqüentació de visitants, establertes per l'òrgan gestor del parc, l'activitat cinegètica s'haurà d'adaptar a les condicions que determini l'òrgan gestor del parc o l'administració competent, abans de l'inici del període hàbil de caça o en el seu defecte, a les condicions establertes en l'any anterior.
10. La captura de depredadors cinegètics ha d'estar regulada per tal d'evitar desequilibris i alteracions dels ecosistemes naturals. Per aquest motiu la captura i control de depredadors ha d'estar supeditada a un programa de seguiment plurianual de les seves poblacions, s'ha d'executar amb una metodologia tècnica-científica validada per l'administració competent, i ha de permetre estimar l'evolució de les poblacions de depredadors i que aportí indicadors sobre la gestió que s'està portant a terme o es proposa.
11. L'activitat cinegètica de caça menor només és permesa quan les poblacions objectes d'explotació tinguin la capacitat de tolerar una determinada pressió cinegètica i un aprofitament ordenat. Aquesta pressió de caça s'haurà de definir en base a les densitats estimades de la població salvatge (calculades amb mètodes científics i amb personal qualificat) i l'activitat cinegètica ha d'estar condicionada a un programa de seguiment que assegura la seva sostenibilitat ecològica. Amb caràcter excepcional, també pot ser autoritzada per l'administració competent d'activitats cinegètiques i per l'òrgan gestor del parc la captura d'espècies de caça menor, quan s'argumentin finalitats científiques, de conservació dels processos ecològics, de control demogràfic, o de control sanitari i d'epizoòties.
12. La caça menor d'espècies migratòries de fauna silvestre¹ només està permès amb caràcter excepcional de manera argumentada i sigui autoritzat per l'administració competent i l'òrgan gestor del parc.
13. Queden prohibits l'alliberament no autoritzat i la introducció d'espècies atlòctones. Només s'admet la repoblació i alliberaments d'espècies quan siguin pròpies de la fauna autòctona de l'espai i amb l'informe favorable de l'òrgan gestor, i sempre d'acord amb la normativa aplicable en la matèria. En el cas d'introduccions o alliberaments accidentals o

¹ **Conveni de Bonn:** Conveni sobre conservació de les espècies migratòries de fauna silvestre.

il·legals, no se'n pot autoritzar en cap cas l'aprofitament cinegètic o piscícola, i s'han de promoure les mesures apropiades de control o erradicació.

14. En general l'activitat de pesca resta prohibida en tots els embassaments i a la Zona d'Interès Natural de Protecció Prioritària. Amb caràcter excepcional, l'administració competent pot declarar algun tram de riu concret com a Àrees de Pesca Controlada sense mort (ZPC), sempre i quan hi hagi una societat de pescadors que se'n faci responsable de la seva gestió i que hi hagi l'informe favorable preceptiu de l'òrgan gestor del Parc Natural sobre el *Pla tècnic de gestió piscícola*.

15. Amb caràcter excepcional l'òrgan gestor del Parc Natural pot autoritzar la pesca per raons científiques, de gestió o de salvament d'espècies piscícoles per motius de conservació de la biodiversitat i per control i erradicació d'espècies exòtiques.

16. Resten prohibides les arts de pesca per crustacis, per tal conservar els crans de riu autòctons i d'evitar la introducció de crancs al·lòctons als rius, excepte per activitats científiques i control de poblacions.

Secció 6a. Aprofitaments d'aigua

Article 83. Aprofitaments d'aigua

1. Amb caràcter general, els aprofitaments d'aigua es regulen per la legislació sectorial aplicable.

2. S'han de prioritzar i exhaurir les possibilitats tècniques de la recollida d'aigües pluvials sobre cobertes o d'escorrentia. Les captacions superficials no seran admeses.

3. No s'atorgarà llicència de cap tipus quan les captacions d'aigües existent no disposin de l'autorització corresponent.

4. Els aprofitaments d'aigua, a més de complir tots els tràmits legals pertinents, han de garantir les següents condicions:

a) Que no excedeixi la capacitat de càrrega de l'aqüífer de la zona, aspecte que caldrà justificar mitjançant un estudi de recàrrega de l'aqüífer.

b) La permanència del cabal ecològic aigües avall de l'extracció, d'acord amb la legislació i normativa vigent en matèria d'aigües, dels cursos d'aigua de l'espai.

c) La permanència dels cabals de les fonts i surgències properes.

d) En cap cas poden efectuar extracció directa d'un curs d'aigua superficial d'origen natural. Estan expressament prohibides les captacions d'aigües superficials en terrenys adscrits a Zona d'Interès Natural de Protecció Prioritària (ZINPP), a excepció de les que es

realitzin en l'àmbit de les Àrees de Tractament Específic i/o les dotacions relacionades a en els Annexos 3 i 4.

e) Les instal·lacions de captació situades a prop de torrents i cursos d'aigua no poden limitar la secció de la llera ni malmetre les comunitats naturals adjacents amb les obres de construcció i manteniment de la captació.

f) Els camins d'accés a la captació han de seguir, sempre que sigui possible, camins ja existents. En cas de construcció de nous camins s'han de regir per l'establert per l'[article 95](#) de les presents normes.

5. L'òrgan gestor en col·laboració amb el departament competent en matèria de gestió de l'aigua pot promoure la regularització, la revocació o la clausura dels aprofitaments d'aigua per garantir les condicions a què fan referència els apartats 1 i 2 de forma justificada a partir de dades contrastades. En aquest sentit, per garantir en tot moment el cabal ecològic, d'acord amb la legislació i normativa vigent en matèria d'aigües, aquest condicionant de possible revocació total o parcial de l'aprofitament ha de ser inclòs en la concessió de nous aprofitaments.

Article 84. Activitats extractives i d'aprofitament de recursos minerals

1. No es permet la implantació de noves activitats extractives derivades dels aprofitaments de recursos miners i geològics enumerats a la *Llei 22/1973, de 21 de juny, de Mines*, modificada parcialment per diverses lleis posteriors, o la legislació sectorial vigent, a la totalitat de l'àmbit del Pla de protecció. Tampoc es permeten les noves activitats extractives derivades d'aprofitaments d'aigües minerals naturals i de brollador als efectes de la seva comercialització com a aigua de beguda envasada².

Excepcionalment es pot autoritzar l'extracció de determinats recursos dels esmentats en el present article quan aquests siguin declarats expressament d'interès social i d'utilitat pública conforme a la legislació vigent. Aquesta declaració ha de ser degudament formulada, motivada i justificada pels organismes competents en base a l'especificitat i l'excepcionalitat del recurs a explotar, i s'ha de sotmetre al procediment d'avaluació d'impacte ambiental, en aplicació de la legislació vigent.

² No incloses a la secció B de la Llei de Mines, ja que en el moment de la redacció d'aquesta Llei no existien les denominacions d'aigües minerals naturals i de brollador com a tipus d'aigua envasada. Des de la entrada en vigor del Real Decreto 1074/2002, de 18 de octubre, por el que se regula el proceso de elaboración, circulación y comercio de aguas de bebida envasadas, l'autorització d'aquests tipus d'aprofitaments d'aigües minerals estan sotmesos al procediment que estableix la Llei de Mines per a les aigües minerals.

2. Les activitats extractives existents i degudament legalitzades conforme a la legislació urbanística i sectorial vigents en el moment de l'aprovació inicial del present Pla de protecció, poden prosseguir la seva activitat, però es consideren a efectes urbanístics en situació d'ús disconforme i com a conseqüència no s'admetrà cap modificació o ampliació de l'aprofitament ni de la concessió/autorització i/o de la llicència urbanística que tinguin atorgada, amb la única excepció de la seva titularitat. Això no obstant, es poden atorgar aquelles llicències l'objecte de les quals sigui l'adaptació de les instal·lacions als nivells de molèstia, nocivitat, insalubritat o perillositat d'acord amb les determinacions que estableixi la reglamentació vigent per raó de la matèria.

A més, en les explotacions d'extracció d'àrids i d'explotació de pedreres existents en la data d'aprovació inicial del present Pla de protecció – és a dir, les que pertanyen a les seccions A i C de la *Llei de Mines*—, per poder mantenir l'explotació s'exigirà el compliment de les condicions següents:

a) Es considerarà àmbit de l'aprofitament el perímetre que consti en l'autorització i llicència municipal en el moment de l'aprovació inicial del present Pla, i no serà possible la seva ampliació. D'igual forma, es considerarà improrrogable el període temporal d'explotació que consti a l'autorització o llicència.

b) Haurà de tenir aprovat o revisat el programa de restauració previst a la *Llei 12/1981 per la qual s'estableixen normes addicionals de protecció dels espais d'especial interès natural afectats per activitats extractives* i les seves normes de desenvolupament reglamentari, així com donar el compliment adequat a les mesures de restauració i protecció del medi ambient, establertes al programa d'execució en relació amb les diverses fases de l'explotació.

c) Els treballs d'extracció s'hauran d'adequar als plans de labors anuals aprovats per l'administració competent, considerant que l'explotació es realitzarà de preferència en un únic front. No s'admetrà l'explotació simultània de dos o més fronts, de no estar contemplada aquesta possibilitat al pla anual de labors.

d) S'exigirà l'aplicació escrupolosa de les mesures preventives i correctores per a la protecció del medi ambient que constin a les preceptives llicències i autoritzacions atorgades per les administracions competents.

e) En qualsevol cas s'hauran d'adaptar als límits de molèstia, de nocivitat, d'insalubritat i de perill que estableixi la reglamentació vigent per raó de la matèria.

3. No es permeten les extraccions ocasionals de recursos minerals realitzades per la persona propietària d'un terreny encara que sigui per a l'ús propi i no exigeixi l'aplicació de cap tècnica minera ³.
4. En cas de demostrar-se l'afectació de les activitats extractives sobre el cicle hidrològic, hi ha la possibilitat de revisar les concessions atorgades.

³ Activitat exclosa de l'àmbit d'aplicació de la Llei estatal de mines i del seu Reglament.

CAPÍTOL 6. Infraestructures de serveis tècnics

Article 85. Contingut

Tracta de les diferents xarxes destinades a la distribució de serveis –aigua, gas i electricitat—, a la prestació de serveis de telecomunicació, a l'evacuació de les aigües pluvials i residuals fins a les estacions de depuració, així com altres instal·lacions ambientals d'interès públic.

El present Pla de protecció regula les infraestructures dels serveis tècnics, sense perjudici del que regula la legislació tècnica específica sobre la matèria.

Article 86. Disposicions generals per a la nova construcció, ampliació, manteniment i millora de les infraestructures requerides per la planificació urbanística, territorial o sectorial

1. En les àrees de sòl no urbanitzable, el present Pla de protecció admet el desenvolupament de les infraestructures de serveis tècnics previstes per la planificació urbanística, territorial o sectorial dins l'àmbit territorial del Parc Natural del Montseny –com un aprofitament raonable del seu relleu— amb les condicions definides en el present article i els següents.

2. Per a la nova construcció de les infraestructures, així com l'ampliació de les existents, a banda d'adequar-se al que preveu la normativa vigent en matèria d'avaluació ambiental, s'estableixen les següents condicions generals:

a) S'ha de justificar la necessitat de la seva implantació, la inexistència d'alternatives de localització fora de l'àmbit del Parc Natural i l'elecció justificada en funció del menor impacte en el medi. També caldrà estudiar alternatives de pas, com el soterrament, segons la sensibilitat ambiental dels àmbits d'ordenació específica del Pla.

b) Si tècnicament no és possible la seva implantació fora de l'àmbit del Parc Natural caldrà redactar un pla especial urbanístic o altres procediments que determini la legislació urbanística, que estableixi l'ordenació i les condicions d'implantació. Aquest pla haurà de justificar que no s'afecten de forma substancial els valors naturals i que l'impacte sobre la biodiversitat, l'avifauna i el paisatge és el menor possible, tant pel que fa al propi traçat com en la seva execució material. El pla inclourà, quan s'escaigui, mesures per a la restauració o el condicionament de les àrees alterades.

L'aprovació dels plans especials o altres procediments requerits per al desenvolupament de les infraestructures de serveis tècnics legitimaran l'expropiació del sòl necessària per a aquesta finalitat.

c) El traçat no pot afectar la Zona d'interès natural de protecció prioritària, ni de forma directa sobre el seu àmbit, ni de forma indirecta amb efectes sobre els valors naturals que són objecte de protecció.

3. S'admet també el manteniment i millora de les infraestructures i els serveis existents per bé que, a banda d'adequar-se al que preveu la normativa vigent en matèria d'avaluació ambiental, hauran de preveure mesures correctores per assegurar la permeabilitat ecològica i social. En aquest sentit, s'hauran de contemplar solucions permeables específiques, especialment quan les infraestructures travessin algun element de la xarxa hidrogràfica, de la xarxa de camins o els àmbits identificats com a "Espais d'interès connector o Àrees d'especial significació"

Les obres de manteniment, millora i ampliació de les línies existents s'han de dur a terme de manera que es minimitzi el seu impacte sobre el medi natural i el paisatge, que pot incloure un tractament cromàtic de les instal·lacions semblant al dels espais de l'entorn, contemplar les mesures correctores necessàries i, quan s'escaigui, la restauració i/o el condicionament de les àrees alterades.

4. La modificació de les instal·lacions de serveis tècnics existents, l'objecte de la qual consisteixi, exclusivament, en la substitució o reposició del material emprat en les instal·lacions per raons de millora de la seguretat de les persones, d'actualització tecnològica, o bé d'ordinària gestió de manteniment i conservació d'aquestes, només està subjecte a la llicència municipal previ informe de l'òrgan gestor del Parc Natural, sens perjudici de les determinacions que siguin aplicables d'acord amb la legislació sectorial.

5. Només es permetran els usos propis o directament vinculats amb la instal·lació o servei tècnic de que es tracti amb les condicions de funcionament específicament regulades per la legislació tècnica de la matèria, i en especial aquella que asseguri les condicions de protecció de la instal·lació.

6. Les instal·lacions de serveis tècnics i les seves edificacions complementàries existents a l'entrada en vigor del present Pla de protecció, s'adequaran de forma progressiva a les prescripcions tècniques que –per a cada tipus d'instal·lació— fixa les presents normes, a fi i efecte de disminuir l'eventual impacte negatiu que puguin produir en el paratge on s'ubiquen.

7. Les connexions necessàries per a l'execució de les instal·lacions hauran de complir les directrius següents:

- Caldrà evitar l'afectació als cursos fluvials i zones humides en general i evitar el pas per punts molt visibles.
- Els traçats seran soterrats, excepte per a les línies elèctriques de distribució, que poden ser trenades si per causa tècnica degudament justificada no es poden soterrar, i les línies de telecomunicació, en el cas que la manca de canalitzacions disponibles o altres recursos necessaris per al desenvolupament de la xarxa n'impossibiliti la viabilitat des del punt de vista tècnic i econòmic. En tot cas, caldrà incorporar estudis de traçats alternatius que justifiquin la solució menys lesiva al medi.
- S'han d'aprofitar els recorreguts de la xarxa viària preferentment o de la xarxa de camins existent, a no ser que tècnicament no sigui possible. Caldrà enderrocar i

retirar les infraestructures existents innecessàries o que quedin obsoletes amb l'entrada en funcionament de la nova infraestructura.

- Durant l'execució del projecte s'ha d'evitar al màxim l'obertura de camins temporals. En qualsevol cas, s'han de preveure mesures de control de l'erosió i de prevenció del risc d'incendi i s'ha de presentar un projecte de restauració de conjunt d'àrees afectades.

8. L'espai lliure necessari per a la funcionalitat de les instal·lacions es tractarà també amb criteris de paisatge i vegetació adequades a les característiques del lloc.

9. Com a criteri general, no s'admetran les instal·lacions de producció industrial d'energia a partir de fons renovables, en sòl no urbanitzable, dins l'àmbit del Parc Natural del Montseny. Per la qual cosa no seran admissibles els parcs eòlics, ni les centrals d'energia electrosolar, ni les hortes solars, ni les centrals de biomassa a partir de residus agropecuaris o de cultius energètics.

Tampoc seran admissibles les noves instal·lacions de generació d'energia a partir de petits salts d'aigua.

10. No obstant allò establert en el paràgraf anterior, el Pla de protecció fomentarà –a una escala més petita– la utilització d'energies de fons renovables en les edificacions del Parc Natural del Montseny, amb la consegüent reducció de l'ús d'energies fòssils i de la contaminació que aquestes comporten. Les energies de fons renovables contemplades en aquest Pla es desenvolupen a l'[article 61](#) de les presents normes.

A banda d'aquests criteris generals, s'estableixen a continuació **criteris i condicions específiques** segons la tipologia de les infraestructures i els serveis.

Article 87. Sistemes de subministrament d'aigua, gas i sanejament

1. Caldrà que les instal·lacions fixes necessàries per als sistemes de subministrament es disposin amb criteris d'encobriment, sia enterrant-les o amb tractament vegetal, per tal de minimitzar l'impacte visual. Quan aquestes necessitin edificacions complementàries, de vigilància o de regulació, serà necessari un tractament d'integració de l'edificació en el paisatge de l'entorn. Per al tancament exterior de les instal·lacions seran d'aplicació els criteris expressats a l'[article 53](#) d'aquestes normes. L'espai lliure necessari per a la funcionalitat de les instal·lacions es tractarà amb criteris paisatgístics d'acord amb les característiques de l'indret.

2. Els elements nodals d'aquestes xarxes –estacions de tractament d'aigua potable i les estacions depuradores d'aigua residual– atesa la seva magnitud i potencial impacte es tracten específicament a l'[article 92](#). Altres instal·lacions ambientals de les presents normes.

3. No serà necessària l'aprovació d'un pla especial urbanístic ni projecte d'actuació específica per a l'obtenció de la llicència urbanística de les instal·lacions soterrades de connexió de les obres implantades legalment a les xarxes de transport, que no comportin afectacions ambientals importants.

Article 88. Sistema de telecomunicació

1. Es prohibeix la implantació de tota mena d'instal·lacions de telecomunicació dins l'àmbit del Pla de protecció llevat d'aquelles destinades a donar servei a la població del Parc Natural del Montseny o les necessàries per la seva gestió. Només se'n podran instal·lar de noves quan se'n justifiqui degudament la utilitat pública i l'absència d'alternatives equivalents en altres indrets del territori situats fora de l'espai natural protegit.

2. Amb caràcter general, els traçats seran soterrats, excepte si la manca de canalitzacions disponibles o altres recursos necessaris per al desenvolupament de la xarxa n'impossibilita la viabilitat des del punt de vista tècnic i econòmic.

En aquests casos, s'hauran de compartir les torres de suport d'antenes i/o repetidors i camins d'accés i escomeses elèctriques sempre que sigui tècnicament i econòmicament viable, amb la finalitat de reduir el seu impacte ambiental, d'acord amb el procediment d'utilització compartida establert en la normativa sectorial de telecomunicacions.

Les torres i antenes de telecomunicacions hauran de preveure el mínim impacte paisatgístic i mesures amb relació al seu color, forma i estructura, alçada i emplaçament, per evitar col·lisions.

3. Les instal·lacions de telefonia mòbil i, en general, les instal·lacions de radiocomunicació han de ser projectades, instal·lades, utilitzades, mantingudes i controlades de manera que s'ajustin a les determinacions del planejament urbanístic i assoleixin els objectius de qualitat ambiental i de seguretat que fixa la legislació sectorial vigent.

4. En la *zona de seguretat radioelèctrica* de les instal·lacions de telecomunicació del Puig Sesolles no és permesa l'erecció d'obstacles que puguin interceptar els feixos d'emissió o recepció de les comunicacions, ni la instal·lació d'aparells capaços de detectar o interferir les esmentades comunicacions, en concordança amb el règim de protecció que estableix la Ley 8/1975 i el Reglament que la desenvolupa (Real Decreto 689/1978). La realització de plantacions arbòries o arbustives i la implantació d'edificacions o d'instal·lacions anàlogues de superfície dins d'aquesta zona, requerirà l'autorització prèvia del Ministeri de Defensa.

Article 89. Sistema de subministrament d'energia elèctrica

1. Es prohibeix en tot l'àmbit del Pla de protecció la implantació de noves línies de transport i de repartiment d'energia elèctrica d'alta tensió. S'admeten únicament les línies de distribució i abastament directe a edificis i instal·lacions dels municipis que s'integren dins de l'àmbit del Parc Natural.

2. Les línies de distribució i abastament directe a edificis i instal·lacions, amb l'objectiu de minimitzar el seu impacte sobre el paisatge, s'hauran d'ajustar als criteris de disseny i d'estesa següents:

a) Aprofitar al màxim la xarxa elèctrica existent.

b) Intentar sempre l'alternativa de subministrament amb línia de baixa tensió a partir del centre de transformació existent més pròxim.

c) En els subministraments allunyats -més d'1 km- de la xarxa de distribució existent, s'haurà de considerar l'alternativa de sistemes autònoms de producció d'energia a partir de fons renovables.

d) Els trams més propers a l'edifici o instal·lació que es consideri, hauran de transcórrer soterrats i, amb caràcter general, els nous projectes hauran d'incorporar el soterrament de la major part possible de la línia.

Les esteses soterrades s'efectuaran preferentment de forma contigua a les vies de comunicació.

Les línies elèctriques de distribució podran ser trenades si per causa tècnica degudament justificada no es poden soterrar. Caldrà incorporar estudis alternatius que justifiquin la solució menys lesiva pel medi.

e) Es reduiran al màxim els trams de mitja tensió mitjançant la màxima llargada possible dels trams de baixa tensió (de 1.000 a 1.200 metres).

f) Les **esteses aèries** adoptaran els següents criteris:

- Hauran de discórrer per àrees forestals arbrades, preferentment de forma contigua a les vies de comunicació o seguint el límit entre bosc i camps de conreu.
- S'evitarà travessar àrees forestals on predominin les espècies de creixement ràpid.
- S'evitaran tant les esteses per espais oberts –àrees agrícoles i forestals sense arbres— com les de carena a carena on la línia serà més visible.
- S'escolliran preferentment traçats que discorrin per cotes baixes i subministraments de baix a dalt.
- Es finalitzarà la línia aèria abans de sortir del bosc.
- No es permet la utilització de productes químics hormonals per al retard del creixement de la vegetació ni l'ús de cap tipus d'herbicida en les zones d'influència de les línies aèries de conducció elèctrica.

3. En tot cas, el disseny d'aquestes noves línies haurà d'incorporar les prescripcions tècniques següents:

a) Tractament cromàtic dels suports de les línies, per assolir un millor mimetisme amb la vegetació de l'entorn, sense entrar en conflicte amb les regulacions actuals sobre seguretat del trànsit aeri.

b) Tractament de la vegetació –situada a la projecció vertical de la línia— que respecti l'estrat arbustiu d'alçada no superior a 1,50 metres, i les espècies arbòries que no suposin un perill per a la necessària seguretat de la línia.

c) Instal·lació i manteniment de les línies elèctriques amb l'adopció de mesures per a la disminució del perill per l'avifauna. Restaran prohibits els dissenys de torre de suport que potencialment comportin riscos d'electrocució de les aus.

d) Incorporació als suports i a les línies dels sistemes de abalisament necessaris per garantir el tràfic dels mitjans de transport aeri en cas d'incendi.

e) Incorporació a les proteccions de línies, tant fusibles com disparadors, dels corresponents mecanismes o enfundats que evitin la caiguda de materials fosos incandescents sobre el sòl.

4. En el cas de les estacions transformadores i d'altres possibles edificacions complementàries caldrà justificar degudament la necessitat d'emplaçament dins de l'àmbit del Parc Natural del Montseny, així com la inexistència d'alternatives fora d'aquest àmbit. En aquest cas, es buscaran emplaçaments adequats, tècnicament i paisatgísticament, i la implantació requerirà d'un tractament d'integració de l'edificació en el paisatge de l'entorn.

5. S'haurà de potenciar la màxima racionalització del conjunt de l'estesa elèctrica que travessa el Parc Natural, amb la progressiva eliminació dels trams duplicats i/o en desús, a més de l'adequació ambiental de les que romanguin en servei, per tal de reduir el seu impacte negatiu sobre la vegetació, l'ornitofauna i el paisatge. En aquest sentit, seran també d'aplicació les següents determinacions específiques:

a) Els treballs de manteniment i conservació de les instal·lacions existents es duran a terme de forma que es disminueixi el seu impacte negatiu.

b) Atesa la necessitat de llicència municipal i d'autorització per part de l'òrgan gestor del Parc, la tala d'arbrat i de vegetació arbustiva en el tractament dels àmbits de protecció de les línies d'alta tensió requerirà l'elaboració d'un projecte tècnic.

6. Quan esdevingui necessària l'obertura de camins d'accés als suports per al manteniment de la línia elèctrica, aquests es consideraran de caràcter temporal –la permanència dels quals només es justifica mentre durin els treballs— i caldrà que s'ajustin a les directrius següents:

a) S'ha de seguir el criteri de mínima obertura de nous camins. S'han d'utilitzar els existents sempre que sigui possible, o bé habilitar camins antics reconeixibles abans d'obrir-ne de nous, sempre i quan això no suposi un impacte més gran sobre els sols i la coberta vegetal. Es podran obrir nous camins, només quan la manca d'altres accessos impedeixi dur a terme les tasques de revisió i manteniment de la línia.

b) Els camins tindran una amplada màxima d'1 metre, i procuraran seguir un traçat sinuós adaptat a la morfologia del terreny i minimitzant els efectes negatius sobre el paisatge, sempre que això no impedeixi assolir els objectius tècnics.

c) Es prendran mesures oportunes per evitar l'erosió, especialment en els marges i talussos resultants.

d) Es prendran les mesures oportunes per a la posterior restauració –topogràfica i vegetal— de les vies obertes. Excepte en el cas que coincideixin amb la xarxa viària bàsica definida per aquest Pla de protecció, els camins d'accés als suports de la línia han de ser tancats a la circulació motoritzada general en el moment que s'acabin les tasques de manteniment.

e) Es prendran mesures de prevenció del risc d'incendi.

7. Les diputacions de Barcelona i de Girona, així com les altres administracions implicades, promouran la signatura de convenis de col·laboració amb les empreses

instal·ladores i subministradores, per tal de garantir l'assoliment de les determinacions d'aquest article.

8. No serà necessària l'aprovació d'un pla especial urbanístic ni projecte d'actuació específica per a l'obtenció de la llicència urbanística de les instal·lacions soterrades de connexió de les obres implantades legalment a les xarxes de transport, que no comportin afectacions ambientals importants.

Article 90. Tractament de residus

1. Amb caràcter general es prohibeixen els abocadors, els dipòsits controlats, les plantes de tractament de residus i les incineradores a tot l'àmbit del Pla de protecció, així com el tractament o eliminació de qualsevol tipus de residu o deixalla.

Tanmateix, amb l'objectiu d'aprofitar la fracció orgànica dels residus dels municipis del Parc Natural del Montseny, i d'acord amb els principis generals de sostenibilitat ambiental, s'admetran les instal·lacions per al compostatge comunitari—per a una agrupació de municipis— fins a una capacitat màxima de brossa a reciclar de 300 tones/any. Aquestes instal·lacions requeriran la tramitació d'un pla especial urbanístic, d'acord amb el contingut i el procediment que s'estableixen a l'article 11 de les presents normes.

2. S'entenen exclosos de la prohibició esmentada a l'apartat anterior:

a) el compostatge domèstic i l'acumulació –a petita escala— de fems, purins, restes vegetals agrícoles i forestals o altres restes orgàniques per a ser utilitzades en les activitats agràries, les quals es regulen d'acord amb la legislació sectorial aplicable.

b) la utilització de runes –conjunt de materials provinents d'una demolició o enderroc— triades i de fangs procedents de la depuració d'aigües residuals per al rebliment i restauració d'activitats extractives autoritzades o abandonades.

Article 91. Infraestructura hidràulica

1. Amb caràcter general, al Parc Natural del Montseny, no s'admetran nous embassaments, sigui quina sigui la seva finalitat. Tampoc seran admissibles les instal·lacions de generació d'energia elèctrica a partir de salts d'aigua.

2. Els aprofitaments hidràulics existents en la data d'aprovació inicial del present Pla de protecció, per a la producció d'energia elèctrica amb finalitats comercials podran seguir amb l'activitat conforme les condicions i els terminis de la llicència municipals que les empari.

Tanmateix, atès que la naturalesa d'aquestes activitats és incompatible amb els objectius i determinacions del Pla, tenen la consideració de fora d'ordenació i queden sotmeses al règim que preveu l'article 108 del TRLU i l'article 119.4 del *Reglament de la Llei d'urbanisme*.

3. Només seran admissibles els aprofitaments hidràulics per a la producció d'energia elèctrica de petit abast, és a dir exclusivament per a l'autoconsum d'una edificació,

sempre que el sistema de generació d'energia elèctrica emprat no comporti obres hidràuliques de cap tipus que interrompin la continuïtat del curs d'aigua. Només s'admetran aquells aprofitaments hidroelèctrics que optin per solucions tècniques que no afectin ni la llera ni el cabal.

4. Seran admissibles els embassaments existents si garanteixen el manteniment del cabal ecològic del curs d'aigua on desguassa, en qualsevol estació de l'any.

Excepcionalment, en situacions d'emergència, les finalitats descrites per a cadascun dels embassaments es podran veure modificades, d'acord amb el que es pugui establir en aquesta matèria per part de l'Agència Catalana de l'Aigua o del govern de la Generalitat.

5. Els embassaments hauran de buidar-se periòdicament amb l'objectiu d'efectuar la seva neteja i d'eliminar les espècies foranes que puguin amenaçar la fauna d'amfibis i peixos autòctona del massís el Montseny. Per al buidat dels embassaments s'aprofitaran els períodes d'estiatge. Aquesta operació es farà amb l'assabentat i supervisió de l'òrgan gestor del Parc.

6. D'acord amb la normativa específica de l'ACA per a la regulació de les activitats recreatives als embassaments, resta prohibida la navegació i el bany en tots els embassaments del Parc Natural del Montseny.

7. Amb caràcter general, els aprofitaments d'aigua es regulen per la legislació sectorial aplicable.

8. Les noves captacions d'aigua subterrània es regulen de conformitat amb l'[article 83](#) d'aquestes normes.

Article 92. Altres instal·lacions ambientals

Pel que fa a altres instal·lacions ambientals –com deixalleries, les estacions de tractament d'aigua potable (ETAP) i les estacions depuradores d'aigua residual (EDAR)— en el cas de ser necessària la implantació dins l'àmbit del Parc Natural del Montseny, atès el seu interès públic, es regiran per les disposicions generals per als sistemes urbanístics recollides al [capítol 6. Infraestructures de serveis tècnics](#) de les presents normes.

CAPÍTOL 6. Sistema viari i xarxa viària bàsica del Parc Natural

Article 93. Contingut.

Aquesta secció fa referència a la vialitat existent dins l'àmbit territorial del Pla de protecció.

La xarxa viària existent dins l'àmbit del Parc Natural del Montseny l'integren les següents vies:

- a) trams de la xarxa bàsica de carreteres de Catalunya que recorren per la perifèria de l'àmbit o serveixen de suport a la seva delimitació: un tram de la C-17 entre La Garriga i Figaró-Montmany i un tram de la C-25 (eix transversal) entre els punts kilomètrics K.204 i K.208 en el terme municipal d'Arbúcies,
- b) les carreteres de la xarxa comarcal que travessen el massís: la BV-5301 de Santa Maria de Palautordera a Seva, la GI-552 de Breda a Arbúcies i la BV-5303/GI-520 de Balenyà a Viladrau,
- c) les carreteres de la xarxa local: la BP-5107 de Cànoves a La Garriga, la N-152a de La Garriga a Figaró-Montmany (per Gallicant), la BV-5114/GIV-5201 de Sant Celoni a Viladrau, la BV-5119 de Mosqueroles a la Costa del Montseny, GIV-5521 de Breda a Riells i la GI-543 d'Arbúcies a Viladrau (pel coll de Ravell),
- d) la xarxa viària municipal, integrada per les vies i accessos als nuclis de població que no tinguin la consideració de tram urbà o travessera ,
- e) el conjunt de camins rurals, camins i pistes forestals, camins de bast i ramaders, senders i corriols inclosos dins l'àmbit territorial del Pla i,
- f) els camins de serveis o d'accés, de titularitat pública o privada, construïts com a elements auxiliars o complementaris de les activitats específiques de llurs titulars.

Article 94. Xarxa viària bàsica del Parc

1. Entre la vialitat existent dins l'àmbit del Parc Natural del Montseny –relacionada a l'article anterior—, el Pla de protecció selecciona els elements viaris d'ús públic més consolidat i que estructurin millor el territori i d'altres de caràcter estratègic, no necessàriament d'ús públic, que assegurin l'accessibilitat general al Parc i així estableix la seva xarxa viària bàsica.

2. La xarxa viària bàsica del Parc Natural del Montseny està formada pels elements de vialitat definits en els plànols d'ordenació O-2 (escala 1:25.000) d'aquest Pla. Aquesta infraestructura es subdivideix a efectes normatius en tres subxarxes:

a) **Xarxa rodada principal.** Està formada per les carreteres de trànsit general que travessen l'àmbit del Pla, les finalitats bàsiques de les quals són la circulació general pel territori, la

comunicació entre els nuclis de població i la vertebració general del trànsit rodat d'aquest sector geogràfic.

b) **Xarxa rodada secundària.** Està integrada pels camins d'ús públic i els camins estratègics. Els primers configuren l'estructura bàsica global del Parc i responen als objectius fonamentals de permetre l'accessibilitat general al territori i l'accés directe a edificis i equipaments. Els segons garanteixen el pas dels vehicles de servei per a facilitar les tasques de vigilància i de prevenció i extinció d'incendis forestals i poden ser de circulació restringida.

c) **Xarxa de senders senyalitzats.** Està constituïda bàsicament pels senders de Gran recorregut i Petit recorregut, catalogats pels organismes competents, i els itineraris senyalitzats per l'òrgan gestor del Parc del Montseny.

3. La xarxa bàsica del Parc es complementa amb un conjunt d'**àrees d'aparcament**, de capacitat variable, situades en indrets estratègics confrontants amb la xarxa rodada principal. Aquestes àrees venen assenyalades, amb el símbol corresponent, en els plànols d'ordenació O-2 (a escala 1:25.000).

4. En la xarxa de senders senyalitzats, l'òrgan gestor del Parc definirà itineraris amb les característiques adients per a la passejada a cavall.

5. Per garantir un dels objectius específics del Pla –que tothom pugui tenir accés real al Parc—, allà on sigui possible s'habilitaran senders senyalitzats adequats per a persones amb mobilitat reduïda. En la xarxa de senders senyalitzats, l'òrgan gestor del Parc decidirà les prioritats en l'adequació d'aquests itineraris en funció de la representativitat i singularitat dels indrets i de les possibilitats d'adequació.

6. Fora d'aquestes xarxes, únicament podran obrir-se nous camins en les circumstàncies i casos previstos a l'article següent.

Article 95. Disposicions generals

1. No es permesa l'obertura de cap nou camí si no és prevista en el present Pla de protecció. D'acord amb la legislació vigent, són camins les vies i els accessos als nuclis de població que integren la xarxa viària de titularitat municipal, les pistes forestals i els camins rurals. Els vials de propietat privada tenen sempre la consideració de camí.

S'exceptuen d'aquesta norma els camins -principals i de desembosc- vinculats a la gestió forestal inclosos en els respectius instruments d'ordenació forestal. Els esmentats camins es regulen específicament a l'[article 70](#) de les presents normes. També s'exceptuen d'aquesta norma els camins de caràcter temporal necessaris per al manteniment de línies elèctriques o d'altres infraestructures de serveis tècnics que, en qualsevol cas, s'hauran d'adequar a les directrius expressades a l'[article 89.6](#) de les presents normes.

2. Les noves infraestructures d'accessibilitat que hagin d'implantar-se necessàriament dins del Parc Natural del Montseny requeriran la formulació i tramitació de la figura normativa que estableixi la legislació urbanística. El planejament que tingui aquest objectiu haurà de justificar l'interès general de la proposta i la necessitat d'implantar-se dins l'àmbit del Parc Natural del Montseny i alhora, ser coherent amb els objectius i el conjunt de determinacions del present Pla de protecció.

L'esmentat planejament haurà d'incorporar un estudi comparatiu d'alternatives que acrediti la idoneïtat de la proposada així com el corresponent Estudi d'impacte i integració paisatgística, d'acord amb el que estableix l'[article 7](#) de les presents normes.

Les noves infraestructures d'accessibilitat hauran de tenir en consideració els criteris de disseny següents:

- a) adoptaran solucions que minimitzin els desmunts i terraplens,
- b) adoptaran mesures per a la protecció del sòl, la minimització de l'erosió i l'estabilitat dels marges i talussos coherents amb la naturalesa geològica del substrat, i
- c) evitaran interferir els connectors hidrogràfics i biològics.

Tot això sens perjudici dels criteris de protecció de la connectivitat ecològica que s'estableixin en aquestes normes. Els projectes que emparin aquestes infraestructures hauran de preveure, tècnicament i pressupostàriament, la restauració dels sistemes naturals afectats.

3. L'arranjament de vials existents que no formin part de la xarxa viària bàsica del Parc –i que no puguin ser substituïts per d'altres en bon estat—, es podrà desenvolupar mitjançant projectes d'obra ordinària, els quals hauran de justificar la conveniència i necessitat de l'arranjament.

4. L'obertura, la pavimentació i les modificacions que impliquin canvis del traçat, del pendent o del ferm, de camins i pistes de la xarxa viària existent dins l'àmbit del Parc Natural del Montseny, són actuacions sotmeses a llicència urbanística.

TÍTOL 2. DETERMINACIONS ESPECÍFIQUES PER A LES ZONES

CAPÍTOL 1. Estructura general de l'ordenació

Article 96. Definició de l'ordenació

L'ordenació plantejada es fonamenta en la divisió del territori del Parc Natural en **tres (3) zones**, subdividides en alguns casos en subzones, mitjançant les quals s'assigna el destí del sòl, les condicions dels usos admissibles i les condicions específiques d'edificació.

Damunt d'aquesta zonificació s'hi superposa un segon nivell de protecció complementari de l'anterior, de caràcter més puntual, aplicat a aquelles àrees (normalment de superfície reduïda) i indrets puntuals, que pels seus valors rellevants de caràcter geològic, geomorfològic, botànic o cultural, o per la seva especial vulnerabilitat, precisen de regulacions addicionals i de mesures de gestió específiques. Es tracta dels àmbits denominats com **àrees específiques** (v. el punt x), els quals poden localitzar-se en zones distintes.

El règim d'aplicació és el de la regulació zonal de caràcter general que en cada cas correspongui, més les disposicions específiques establertes per a cada àmbit de protecció complementària.

Un tercer element vertebrador de l'ordenació del Pla el constitueixen la regulació de la xarxa viària i de l'accés motoritzat i, estretament vinculada, l'ordenació territorial dels usos públics (dotacions i àrees de tractament especial).

Article 97. Zones d'ordenació del Parc Natural

Sens perjudici de la qualificació urbanística establerta pel planejament vigent, el Pla de protecció delimita dins del Parc Natural tres categories de zones per raó dels seus valors naturals i/o de conservació, subdividides en alguns casos en subzones, mitjançant les quals s'assignen el destí del sòl, les condicions dels usos admissibles i les condicions específiques d'edificació d'acord amb les següents categories:

- Clau **ZIN**, Zona d'Interès Natural
- Clau **ZAIN**, Zona d'Alt Interès Natural
- Clau **ZINPP**, Zona d'Interès Natural de Protecció Prioritària

El Pla de protecció estableix determinacions de caràcter genèric per regular els diferents usos i/o activitats que es poden desenvolupar en l'àmbit del Parc.

De manera complementària, i atenent la singularitat de cadascuna de les zones i els valors que s'hi volen protegir, s'estableixen mesures més específiques per tal de preservar els objectius que s'estableixen a l'article 4.

Article 98. Àrees específiques

Sens perjudici de la zonificació definida en l'[article 97](#), aquest Pla de protecció estableix un segon nivell de protecció complementari de l'anterior, de caràcter més puntual, aplicat a aquelles àrees (normalment de superfície reduïda) i indrets puntuals, que pels seus valors rellevants naturals, culturals, per la intensitat d'ús o per la seva especial vulnerabilitat, precisen de regulacions addicionals i de mesures de gestió específiques.

Les àrees específiques es localitzen en tot l'àmbit del Parc Natural, independentment de les zones d'ordenació establertes per aquest Pla de protecció, i es classifiquen en quatre categories llistades a continuació:

- **[ATE]** Àrees de Tractament Específic
- **[APCS]** Àrees de Pesca Controlada sense mort
- **[APD]** Àrees de regulació específica mitjançant Pla director
- **[AIC]** Àrees d'interès per a la connectivitat ecològica

CAPÍTOL 2. REGULACIÓ DE LA ZONA D'INTERÈS NATURAL (ZIN)

Article 99. Descripció

1. Definició i delimitació. La Zona d'Interès Natural està integrada un conjunt d'espècies, hàbitats naturals i paisatges característics del massís del Montseny, que mereixen ser protegits amb caràcter general.

Les característiques d'aquesta zona queden plenament descrites a la Memòria del Pla i la seva distribució territorial i delimitació es precisa als plànols d'ordenació O-1 *Zonificació i Ordenació* (a escala 1:25.000) i O-1.01 *Zonificació* i O-01.02 *Zonificació i ordenació* (escala 1:75.000), els quals formen part de la seva documentació gràfica. Aquesta zona s'identifica amb la clau **ZIN**.

2. Objectiu. L'objectiu és la conservació i protecció del patrimoni natural, del patrimoni cultural i del paisatge. L'aprofitament dels seus recursos naturals i les activitats d'ús públic ha de ser de manera compatible i respectuosa amb el bon estat de conservació de la biodiversitat i dels seus hàbitats naturals.

3. Subzones:

Clau 3.1. Espais agroforestals

Article 100. Regulació dels usos en la ZIN

1. Regulació genèrica

A la ZIN seran d'aplicació íntegra totes les disposicions recollides als capítols 3, 4, 5 i 6 del [Títol 1](#) d'aquestes normes, sempre i quan no siguin contradictòries o incompatibles amb les determinacions del present capítol.

Quadre-resum dels usos vinculats a edificacions

USOS	REGULACIÓ GENÈRICA	MESURES ESPECÍFIQUES
HABITATGE	Article XX. A Capítol 4	
HABITATGE D'ÚS TURÍSTIC	Article XX. A Capítol 4	
TURISME RURAL	Article XX. C Capítol 4	
HOTELER	Article XX. D Capítol 4	
RESTAURACIÓ	Article XX. E Capítol 4	
CÀMPING	Article XX. F Capítol 4	
RESIDENCIAL	Article XX. B Capítol 4	
ASSISTENCIAL	Article XX. J Capítol 4	
EDUCATIU	Article XX. I Capítol 4	
DOTACIONAL	Article XX. H Capítol 4	Inclusos en l'Annex 4
CIENTÍFIC/CULTURAL	Article XX. K/M Capítol 4	
COMERCIAL/ARTESANAL	Article XX. N/R Capítol 4	
ARTÍSTIC/PROFESSIONAL	Article XX. Q Capítol 4	
INDUSTRIAL	Article XX. O Capítol 4	
VINCULATS A LA XARXA VIÀRIA	Article XX. P Capítol 4	

2. Regulació específica

Clau 3.1. Espais agroforestals

1. La delimitació dels espais agroforestals –definita a l'[article 13](#)— que el Pla reconeix dins la zona d'interès natural del Parc del Montseny, es precisa en els plànols d'ordenació O-1.03. *Zonificació i àrees agroforestals* (a escala 1:75.000).
2. Quan a l'espai agroforestal hi hagi edificació destinada a habitatge familiar, directament associat a l'explotació agrícola, la importància de vitalitzar-la permet plantejar usos complementaris que enforteixin la conservació de l'activitat de conreu, d'acord amb el que estableix l'article 80 i sempre i quan les obres necessàries per a la implantació d'aquests usos i el conjunt dels espais transformats al voltant de l'edificació no sobrepassin els llindars definits als articles 70 i 68 respectivament de les presents normes.
3. En el supòsit que a l'espai agroforestal no hi hagi edificació destinada a habitatge familiar, directament associat a l'explotació agrícola, no s'admetrà altre ús que l'agrícola i les edificacions de suport necessàries per a l'agricultura a cel obert.
4. El desenvolupament de les edificacions, els usos i activitats admissibles en els espais agroforestals es regirà, amb caràcter general, pels criteris i determinacions que s'estableixen amb aquesta finalitat als capítols 3 i 4 respectivament del Títol 1.

Limitacions a l'ús públic

1. Les activitats dels usuaris del Parc Natural dins ZIN es regulen amb caràcter general a l'Ordenança de regulació dels usos públics.

CAPÍTOL 3. REGULACIÓ DE LA ZONA D'ALT INTERÈS NATURAL (ZAIN)

Article 101. Descripció

1. Definició i delimitació. La Zona d'Alt Interès Natural engloba un conjunt de peces territorials de valor natural notable que justifiquen un grau de protecció elevat i la intervenció activa per assolir els objectius de conservació i per reduir les amenaces identificades. S'hi inclouen ecosistemes, hàbitats o espècies de gran interès, i terrenys que són especialment vulnerables a l'erosió del sòl, a l'explotació de recursos naturals o a la degradació dels seus valors botànics, faunístics, ecològics, hidrològics o paisatgístics, atès que aquesta zona conté elements singulars el deteriorament dels quals pot considerar-se difícilment recuperable.

Les característiques d'aquesta zona queden plenament descrites a la Memòria del Pla i la seva distribució territorial i delimitació es precisa als plànols d'ordenació O-1 *Zonificació i Ordenació* (a escala 1:25.000) i O-1.01 *Zonificació* i O-01.02 *Zonificació i ordenació* (escala 1:75.000), els quals formen part de la seva documentació gràfica. Aquesta zona s'identifica amb la clau **ZAIN**.

2. Objectiu. L'objectiu general és la conservació i millora del patrimoni natural, del patrimoni cultural i del paisatge de manera que l'activitat humana tingui una interferència moderada en els processos naturals. L'aprofitament dels seus recursos naturals i les activitats d'ús públic hauran de ser compatibles i respectuosos amb el bon estat de conservació de la biodiversitat i els seus hàbitats naturals.

3. Subzones:

Clau 2.1. Àmbits fluvials

Clau 2.2. Espais agroforestals

Article 102. Regulació dels usos en la ZAIN

Regulació genèrica

A la ZAIN seran d'aplicació íntegra totes les disposicions recollides als capítols 3, 4, 5 i 6 de Títol 1 d'aquestes normes, sempre i quan no siguin contradictòries o incompatibles amb les determinacions del present capítol.

Quadre-resum dels usos vinculats a edificacions

USOS	REGULACIÓ GENÈRICA	MESURES ESPECÍFIQUES
HABITATGE	Article XX. A Capítol 4	(*)
HABITATGE D'ÚS TURÍSTIC	Article XX. A Capítol 4	(*)
TURISME RURAL	Article XX. C Capítol 4	(*)
HOTELER	Article XX. D Capítol 4	(*)
RESTAURACIÓ	Article XX. E Capítol 4	(*)
CÀMPING	Article XX. F Capítol 4	No s'admeten nous càmpings

RESIDENCIAL	Article XX. B Capítol 4	(*)
ASSISTENCIAL	Article XX. J Capítol 4	(*)
EDUCATIU	Article XX. I Capítol 4	(*)
DOTACIONAL	Article XX. H Capítol 4	Inclosos en l'Annex 4
CIENTÍFIC/CULTURAL	Article XX. K/M Capítol 4	(*)
COMERCIAL/ARTESANAL	Article XX. N/R Capítol 4	(*)
ARTÍSTIC/PROFESSIONAL	Article XX. Q Capítol 4	(*)
INDUSTRIAL	Article XX. O Capítol 4	(*)
VINCULATS A LA XARXA VIÀRIA	Article XX. P Capítol 4	(*)

(*) De manera general, no s'admet la implantació d'usos que puguin afectar directament o indirecta àmbits fluvials.

Regulació específica

Clau 2.1. Àmbits fluvials

1. La delimitació dels àmbits fluvials que el Pla reconeix dins la ZAIN, es precisa en el plànol d'ordenació O-1.04 *Zonificació i subzones fluvials* (a escala 1:75.000).
2. En els àmbits fluvials situats dins la ZAIN, seran d'aplicació les determinacions de l'[article 24](#) referent a la *Protecció dels recursos hídrics, dels cursos d'aigua i de les riberes*.
3. Quan l'àmbit prengui la forma de corredor fluvial, tindrà la consideració de *sistema hídric*. En conseqüència, no s'hi admet cap nova edificació o construcció ni cap ús o activitat que suposi una modificació sensible del perfil natural del terreny, que pugui representar un obstacle al flux de l'aigua o l'alteració del règim de corrents en cas d'avinguda.

Clau 2.2. Espais agroforestals

1. La delimitació dels espais agroforestals que el Pla reconeix dins la ZAIN, es precisa en els plànols d'ordenació O-1.03 *Zonificació i àrees agroforestals* (a escala 1:75.000).
2. En els espais agroforestals situats dins la ZAIN seran d'aplicació, amb caràcter general, les determinacions de l'[article 100.2](#) referent a les disposicions específiques per a la ZIN.
3. No és permesa la implantació de nous conreus forestals. En els conreus forestals existents que es trobin a menys de 25 m d'un curs fluvial o que rebin l'aportació d'aigües superficials (fonts, surgències, canals artificials, ...) hauran de tallar-se arreu abans de cinc anys de la data d'aprovació inicial del Pla de protecció, per ser substituïts per espais oberts o per facilitar la recuperació del bosc natural de l'indret. En els conreus forestals existents en la data d'aprovació inicial del present Pla de protecció, seran d'aplicació amb caràcter general els criteris que s'estableixen als [articles 68 i 69](#) d'aquestes normes.

Article 103. Limitacions a la regulació genèrica

Limitacions a l'edificació

1. S'admeten com a noves edificacions les definides a l'[article 43](#) de les presents normes, excepte en el cas de les edificacions pròpies de les explotacions agràries, definides a l'[article 44](#) d'aquestes normes, que només s'admetran les noves edificacions necessàries per a la agricultura a cel obert i la ramaderia extensiva.

2. No s'admet la implantació de nous equipaments, llevat de les dotacions del Parc previstes en el present Pla de protecció.

Limitacions a l'ús forestal

1. No s'admet la gestió forestal en finca pública, excepte que els treballs forestals estiguin vinculats a un projecte de conservació i millora del patrimoni natural o arqueològic, o per temes puntuals de seguretat de les persones o infraestructures.

2. S'admeten els aprofitaments forestals en finques de titularitat privada, sempre que es respectin els criteris de l'annex7 *Recomanacions tècniques de gestió forestal per a la protecció del patrimoni natural*. En qualsevol cas serà d'aplicació el que estableixen els [articles 67](#), [68](#) i [69](#) d'aquestes normes. Aquests aprofitaments **es podran veure restringits, o fins i tot prohibits, de forma temporal, per tal de preservar els valors definitoris** de la ZAIN. Les limitacions excepcionals que puguin derivar-se d'aquests supòsits seran objecte d'indemnització, si s'escau, per part de l'òrgan gestor del Parc Natural.

3. No seran admesos els aprofitaments forestals de les finques públiques i només podran ser considerats quan siguin un subproducte de la gestió forestal amb finalitats de conservació del patrimoni natural.

4. La gestió forestal en general ha de respectar especialment els rodals madurs o els rodals de bosc amb tendència a la maduresa. També cal aplicar estrictament les recomanacions tècniques de gestió forestal acordades per Diputació de Barcelona i Diputació de Girona (Annex 7. *Recomanacions tècniques de gestió forestal per la protecció del patrimoni natural*) i les que es deriven de la legislació sectorial que tinguin incidència en la gestió forestal.

Aquestes normes hauran d'incorporar-se en els PTGMF, i Plans Ordenació Forestal existents i en vigor, abans de 2 anys un cop aprovat el present Pla. Aquestes actualitzacions podrien ser subvencionables per l'òrgan gestor del Parc.

Limitacions a l'ús ramader

1. En tant que l'objectiu prioritari de la **ZAIN** és la conservació i millora dels sistemes naturals, els criteris de gestió dels usos i aprofitaments ramaders hauran d'adequar-se a aquest objectiu. En aquest sentit, l'òrgan gestor del Parc podrà desenvolupar programes de gestió ramadera orientats al manteniment de la qualitat de les pastures i del paisatge que generen.

2. Les infraestructures ramaderes es poden mantenir i restaurar per a usos ramaders tradicionals que no tinguin una incidència negativa en la conservació del prats i de la seva

biodiversitat. No s'admetran impactes ecològics que malmetin el bon estat de conservació del patrimoni natural.

3. En termes generals, no s'admet la pràctica de l'apicultura. De manera excepcional s'admetrà l'apicultura ecològica de caràcter familiar, amb una baixa capacitat de càrrega que serà definida en l'autorització que haurà d'emetre l'òrgan gestor del parc per practicar l'apicultura. Aquelles activitats apícoles que tinguin autorització o concessió de l'administració competent quan sigui aprovat el present Pla de Protecció, la podran mantenir fins al final del termini establert, però en el termini de dos anys de l'aprovació d'aquest Pla hauran d'incorporar els requeriments que estableixi l'òrgan gestor del parc i l'administració competent del recurs en qüestió, per assegurar una gestió sostenible i respectuosa amb el medi natural.

Limitacions a l'ús de càmping

- 1.** No s'admet la implantació de nous càmpings a la **ZAIN**.
- 2.** Els càmping existents hauran d'adaptar, abans de cinc anys de la data d'aprovació inicial del Pla de protecció, de les instal·lacions per fer un aprofitament de les aigües pluvials i un reciclatge de les aigües grises, amb la finalitat de que els usos que no siguin de consum humà (reg, piscina, cisternes de vàter, neteja, bestiar, ...) provenguin de la pluja o del reciclatge.

Limitacions a la xarxa viària

No es permet l'obertura de noves pistes de desembosc o de qualsevol tipus de camí. De manera excepcional es podrien autoritzar per motius de conservació d'una hàbitat o espècie determinada.

Es permet la reobertura de camins ja existents per finalitats forestals, agroramaders o de conservació del patrimoni natural i recerca, només en caràcter temporal i per tant hauran de tancar-se a la circulació motoritzada un cop finalitzat el motiu de la seva reobertura. Aquests camins no es podran ampliar ni d'amplada ni llargada i hauran de disposar del permís de l'òrgan gestor abans de la seva rehabilitació temporal.

Els camins ja existents i en desús, seria convenient eliminar-los, sempre i quan l'òrgan gestor del parc no ho consideri d'interès mantenir-lo perquè siguin de caràcter estratègic.

Els camins ja existents que l'òrgan gestor determini que tenen un impacte negatiu sobre el patrimoni natural, que cal mantenir com a xarxa bàsica del parc, per un ús particular o per desenvolupar les activitats socioeconòmiques existents, hauran de condicionar-se per eliminar o reduir l'impacte negatiu identificat, abans de 3 anys de l'aprovació del Pla. Aquestes mesures correctives podrien ser subvencionables per l'òrgan gestor del Parc.

Limitacions a l'ús públic

- 1.** Les activitats de les persones usuàries del Parc Natural dins ZAIN es regulen amb caràcter general a l'Ordenança de regulació dels usos públics.

CAPÍTOL 4. REGULACIÓ DE LA ZONA D'INTERÈS NATURAL DE PROTECCIÓ PRIORITÀRIA (ZINPP)

Article 104. Descripció

1. Definició i delimitació. La Zona d'Interès Natural de Protecció Prioritària (ZINPP) està destinada a la conservació dels elements essencials del Parc Natural del Montseny. Es tracta d'elements en perill d'extinció (EN) segons el Catàleg de flora amenaçada de Catalunya i el Catàleg de la fauna salvatge autòctona amenaçada de Catalunya o al Parc Natural, així com elements qualificats amb un interès molt alt de conservació pel Pla de Conservació del Parc Natural. Els elements amb aquesta etiqueta, no només es troben en perill d'extinció sinó que el Parc Natural presenta un paper important per a la seva conservació global.

O-1 *Zonificació i Ordenació* (a escala 1:25.000) i O-1.01 *Zonificació* i O-01.02 *Zonificació i ordenació* (escala 1:75.000), els quals formen part de la seva documentació gràfica. Aquesta zona s'identifica amb la clau **ZINPP**..

2. Objectiu. L'objectiu és la conservació i protecció d'aquest patrimoni natural, cultural i del paisatge de manera específica i respectant els processos ecològics i la seva evolució natural, evitant que l'activitat humana alteri els valors que es volen protegir.

3. Subzones:

Clau 1.1. Àmbits fluvials

Clau 1.2. Espais agroforestals

Article 105. Regulació dels usos en la ZINPP

Regulació genèrica

1. A la ZINPP seran d'aplicació íntegra totes les disposicions recollides als capítols 3 , 4, 5 i 6 de Títol 1 d'aquestes normes, sempre i quan no siguin contradictòries o incompatibles amb les determinacions del present capítol.

Quadre-resum dels usos vinculats a edificacions

USOS	REGULACIÓ GENÈRICA	MESURES ESPECÍFIQUES
HABITATGE	Article XX. A Capítol 4	(*) / Només en els inclosos en ATE
HABITATGE D'ÚS TURÍSTIC	Article XX. A Capítol 4	(*) / Només en els inclosos en ATE
TURISME RURAL	Article XX. C Capítol 4	(*) / Només en edificis existents legalment implantats inclosos en ATE
HOTELER	Article XX. D Capítol 4	(*) / Només en edificis existents legalment implantats inclosos en ATE
RESTAURACIÓ	Article XX. E Capítol 4	(*) / Només en edificis existents legalment implantats inclosos en ATE
CÀMPING	Article XX. F Capítol 4	No s'admeten
RESIDENCIAL	Article XX. B Capítol 4	No s'admeten
ASSISTENCIAL	Article XX. J Capítol 4	No s'admeten
EDUCATIU	Article XX. I Capítol 4	(*) / Només en els inclosos en ATE o Dotacions del Parc
DOTACIONAL	Article XX. H Capítol 4	Inclosos en l'Annex 4
CIENTÍFIC/CULTURAL	Article XX. K/M Capítol 4	(*) / Només en els inclosos en Dotacions del Parc
COMERCIAL/ARTESANAL	Article XX. N/R Capítol 4	(*) / Només en els inclosos en ATE
ARTÍSTIC/PROFESSIONAL	Article XX. Q Capítol 4	(*) / Només en els inclosos en ATE
INDUSTRIAL	Article XX. O Capítol 4	No s'admeten
VINCULATS A LA XARXA VIÀRIA	Article XX. P Capítol 4	(*) / Només en els inclosos en ATE

(*) De manera general, no s'admet la implantació d'usos que puguin afectar directament o indirecta àmbits fluvials.

Regulació específica

Clau 1.1. Àmbits fluvials

1. La delimitació dels àmbits fluvials que el Pla reconeix dins la ZINPP, es precisa en els plànols d'ordenació O-1.04 *Zonificació i subzones fluvials* (a escala 1:75.000).
2. En els àmbits fluvials situats dins la ZINPP, seran d'aplicació les determinacions de l'[article 24](#) referent a la *Protecció dels recursos hídrics, dels cursos d'aigua i de les riberes*.
3. Quan l'àmbit prengui la forma de corredor fluvial, tindrà la consideració de *sistema hídric* d'acord amb la definició i directrius que estableix l'article 6.3 del *Reglament de la Llei d'urbanisme*. En conseqüència, no s'hi admet cap nova edificació o construcció ni cap ús o activitat que suposi una modificació sensible del perfil natural del terreny, que pugui representar un obstacle al flux de l'aigua o l'alteració del règim de corrents en cas d'avinguda.

Clau 1.2. Espais agroforestals

1. La delimitació dels espais agroforestals que el Pla reconeix dins la **ZINPP**, es precisa en els plànols d'ordenació O-1.03 *Zonificació i àrees agroforestals* (a escala 1:75.000).
2. La regulació dels espais agroforestals d'acord amb les limitacions que s'estableixen a l'apartat següent *Limitacions a l'ús agrícola i ramader*.

Limitacions a la regulació genèrica

Article 106. Titularitat i afectacions a la propietat del sòl dins la ZINPP

1. El règim de restriccions excepcionals necessari per preservar els valors que caracteritzen els terrenys d'aquesta zona, assenyala la conveniència de que **els terrenys qualificats com a ZINPP siguin de propietat pública**.

L'òrgan gestor del Parc impulsarà les accions necessàries per arribar a un acord amb els propietaris dels terrenys afectats per la ZINPP, per tal de poder procedir a la seva adquisició.

2. En tot cas, l'aprovació del present Pla de protecció implica la declaració d'utilitat pública i necessitat d'ocupació dels bens immobles i els drets afectats compresos en la ZINPP, d'acord amb allò que disposa l'article 5.3 de la Llei 12/1985 d'espais naturals, en la mesura que ho requereixi la seva gestió eficaç i, molt particularment, dels terrenys que, per la seva fragilitat o l'excepcionalitat dels sistemes naturals que contenen, han de ser objecte de la protecció més estricta.

3. Amb caràcter general, els aprofitaments de recursos de qualsevol mena en finques de titularitat privada dins d'una ZINPP es podran veure restringits, o fins i tot prohibits, per tal de preservar els valors definitoris d'aquesta zona.

4. Les limitacions dels drets dominicals que es derivin d'aquests supòsits seran, si escau, objecte d'indemnització per part de l'òrgan gestor del Parc Natural.

Article 107. Usos i activitats compatibles

Amb caràcter general, només s'admeten les activitats directament associades a la recerca i la conservació i restauració del patrimoni natural i cultural. Es prohibeix qualsevol ús o aprofitament que pugui tenir un efecte negatiu significatiu sobre el bon estat de conservació de la biodiversitat i els seus processos ecològics vinculats. En aquest sentit, s'admeten exclusivament els següents usos i activitats:

- a) Els treballs científics de recerca i de gestió,
- b) Les activitats destinades a la divulgació i educació ambiental, quan resultin compatibles amb la preservació estricta de la ZINPP, així com els seus valors naturals i processos ecològics,

- c) l'accés i circulació públics pels llocs i els itineraris expressament assenyalats,
- d) la circulació motoritzada per la *xarxa viària bàsica* establerta pel Pla de protecció, només quan alguna d'aquestes vies travessi la zona i sigui d'accés lliure.
- e) les intervencions imprescindibles per a la conservació i manteniment de la *xarxa viària bàsica del Parc*, però sempre respectant unes bones pràctiques ambientals.
- f) les obres i instal·lacions que resultin justificadament indispensables per a la gestió de la ZINPP i la seva conservació.
- g) els usos i activitats admissibles als àmbits de les ATE i les dotacions previstes al capítol X del Títol 4.
- h) en general, les activitats relacionades amb la gestió del Parc Natural com a espai natural protegit i les activitats destinades a la conservació i restauració dels sistemes naturals i del patrimoni construït que es desenvolupin d'acord amb els objectius d'aquest Pla de protecció i amb la protecció estricta de la zona.

Article 108. Usos i activitats incompatibles

1. A més dels usos i les activitats incompatibles en tot l'àmbit territorial del Pla de protecció definides a l'article 107 d'aquestes normes, en aquesta zona són incompatibles tots els usos i activitats següents:

- a) Es prohibeix qualsevol ús o aprofitament que pugui tenir un efecte negatiu significatiu sobre el bon estat de conservació de la biodiversitat i els seus processos ecològics vinculats.
- b) l'accés i circulació fora de les àrees habilitades a tal efecte i del llocs i itineraris expressament assenyalats,
- c) les noves infraestructures, serveis tècnics, construccions i edificacions a excepció de les expressament previstes en el present Pla de protecció,
- d) els moviments de terres i en general alteracions de l'orografia natural del terrenys, llevat que tinguin per objecte treballs de restauració o millora ambiental,
- e) amb caràcter general, les activitats que directament o indirectament puguin perjudicar els valors naturals o els béns protegits en aquesta zona, sent d'aplicació el principi de precaució.

Limitacions a l'edificació

1. Es prohibeix tota construcció de nova planta, a excepció de les admissibles en els àmbits de les ATE i de les dotacions.
2. S'admet la realització d'actuacions relacionades amb la recuperació d'edificacions d'interès patrimonial, d'acord amb la definició continguda en el Glossari de termes del present Pla, sempre que aquesta operació no es vinculi a l'ús d'habitatge o a activitats de caràcter econòmic. En qualsevol cas, es requerirà que l'entorn de l'element o de l'edificació restaurada es retorni a l'estat original anterior a la intervenció.

Limitacions a l'ús forestal

1. No s'admet la gestió forestal, excepte que els treballs estiguin vinculats a un projecte de conservació i millora del patrimoni natural, que haurà d'estar liderat per l'òrgan gestor del parc o per aquelles entitats o institucions a qui ho delegui.
2. Els treballs forestals que siguin autoritzats excepcionalment, hauran de ser treballs vinculats a una gestió de la vegetació amb la finalitat de fer conservació i millora del patrimoni natural (fauna, flora, gea, etc.) i patrimoni cultural (torre de guaita, castell, dolmen, etc.). Aquests treballs no podran tenir una finalitat productiva ni d'obtenció de beneficis econòmics.

Limitacions a l'ús ramader i agrícola

Amb caràcter general, no s'admeten els usos i activitats agràries –agrícoles, ramaderes i forestals— excepte d'aquelles que siguin necessàries per al manteniment d'hàbitats i espècies de flora i fauna que hagin de ser objecte de conservació en l'àmbit del Pla de protecció, i els vinculats als àmbits definits a les ATE.

Les infraestructures ramaderes en ZINPP es poden mantenir i restaurar, per usos ramaders tradicionals que tinguin una incidència positiva en la conservació dels prats i de la seva biodiversitat.

No s'admet la pràctica de l'apicultura dins de la ZINPP.

Els drets privats legalment consolidats, que puguin veure's afectats per aquestes determinacions, podran ser objecte d'indemnització.

Limitacions a l'aprofitament dels recursos naturals

1. Amb caràcter general, en ZINPP queden prohibits els usos vinculats a l'aprofitament de recursos naturals, d'acord amb els continguts al [capítol 5 del Títol 1](#) de les presents normes. Es troben també a l'abast d'aquesta prohibició les activitats de recol·lecció d'elements de la gea, de la flora i de la fauna, llevat que estiguin justificades per raons de gestió per a la conservació i comptin amb l'autorització expressa de l'òrgan gestor del Parc.

Els drets privats legalment consolidats, que puguin veure's afectats per aquestes determinacions, podran ser objecte d'indemnització.

2. Amb caràcter excepcional, l'extracció de recursos naturals podrà ser autoritzada sempre i quan estiguin vinculada a objectius de recerca, de conservació del patrimoni natural o d'activitats econòmiques del sector primari per a les quals sigui imprescindible dita activitat. En aquest cas, les autoritzacions requerides legalment hauran d'estar vinculades a les normatives sectorial en vigor i també a l'avaluació d'impacte ambiental que demostrï els efectes positius de l'activitat extractiva o que n'asseguri l'absència d'efectes negatius al patrimoni natural.

Limitacions a l'activitat cinegètica

1. L'activitat cinegètica està prohibida. Únicament, i per motius excepcionals de control d'exemplars o poblacions salvatges, danys, epizooties, o situacions d'emergència, que requereixen la reducció d'exemplars d'una determinada espècie, l'òrgan gestor del parc i l'administració competent pot autoritzar l'activitat de la caça, buscant la màxima eficiència i el menor impacte possible sobre el patrimoni natural. En aquest cas, el permís emès per l'òrgan gestor del parc i l'administració competent, ha d'estar vinculat al compliment de la normativa sectorial en vigor i també a l'avaluació d'impacte ambiental que asseguri l'absència d'efectes negatius al patrimoni natural o a la necessitat de controlar determinades poblacions autòctones amb la intervenció humana.

2. Els plans de gestió cinegètica dins de finques privades aprovats per l'administració competent podran continuar executant-se, sempre i quan les captures d'animals tinguin l'objectiu de controlar i regular les poblacions silvestres. Amb aquesta finalitat, si es considera que cal un control de determinades poblacions cinegètiques, a l'inici de la temporada de caça es podran emetre autoritzacions especial per caçar en la ZINPP, requerint-se l'autorització de l'òrgan gestor del parc i l'administració competent en l'àmbit cinegètic.

CAPÍTOL 5. ÀREES DE TRACTAMENT ESPECÍFIC

Article 109. Definició i classificació de les àrees de tractament específic

1. Amb independència de la zonificació que el Pla estableix dins l'àmbit territorial del Parc Natural del Montseny –les zones definides a l'[article 97](#) de les presents normes—, també defineix unes àrees '*singulars*' en les quals es preveu una superior utilització, ja sigui des del punt de vista quantitatiu (es a dir, s'hi pot concentrar un elevat nombre d'usuaris) o

qualitatiu (s'hi desenvolupen activitats singulars, diferents de la resta del Parc, de caràcter molt divers en funció de la localització) que anomena **àrees de tractament específic**.

Per tal de fer compatibles una elevada freqüentació i/o artificialització amb la preservació dels valors naturals, ecològics i paisatgístics d'aquests paratges singulars, serà necessària una intervenció "d'acomodació" més elevada que a la resta del Parc. D'això se'n deriva que aquestes àrees singulars requeriran un *tractament específic* amb la finalitat d'organitzar i configurar l'espai en funció del tipus d'activitat que es plantegi desenvolupar, de la intensitat d'utilització o del grau d'artificialització que les afecti i del valor natural de les zones on es localitzin. En aquest sentit s'estableixen diferents nivells d'intervenció.

Les àrees de tractament específic es defineixen sobre peces de territori que, per ser fàcilment accessibles amb cotxe des de la xarxa viària bàsica i per la seva localització dins del Parc —a prop de punts culminants, inici d'itineraris excursionistes o destinacions en si mateixes per les activitats que acullen—, constitueixen paratges amb ús de lleure intensiu que requereix un tractament funcional i paisatgístic integrat amb la finalitat d'acomodar i mitigar els efectes de la freqüentació que suporten.

També es consideren àrees de tractament paisatgístic alguns mosaics d'edificació aïllada i restes d'antigues urbanitzacions. Per acollir-los correctament dins del Parc cal adequar-los des del punt de vista funcional i paisatgístic, fent-los congruents amb l'entorn o eliminar-los.

També es consideren àrees de tractament específic aquelles peces de territori fàcilment accessibles amb cotxe des de la xarxa viària bàsica i amb un ús públic complex, on es concentren una considerable varietat d'activitats recreatives i la freqüentació més intensa del Parc, i que requereixen un grau d'intervenció més elevat per tal d'acollir i contenir els usos i la pressió que suporten.

2. Totes les àrees de tractament específic queden definides amb les claus corresponents en els plànols O-1 *Zonificació i Ordenació* (escala 1:25.000).

Article 110. Regulació de les àrees de tractament específic

A les àrees de tractament específic seran d'aplicació íntegra totes les disposicions recollides al Títol 1 d'aquestes normes, sempre i quan no siguin contradictòries o incompatibles amb les del present capítol.

Això no obstant, en funció de la zona on s'inscriguin les àrees de tractament específic, caldrà donar també compliment a les determinacions del Títol 2 que els siguin d'aplicació.

Article 111. Caracterització de les àrees de tractament específic

1. La definició de les característiques i del sentit general de cadascuna de les àrees de tractament específic s'estableix de forma detallada a la Memòria d'ordenació del Pla de protecció i en les fitxes de l'Annex III. La descripció de les propostes que s'hi fan és de caràcter indicatiu sobre allò que pot desenvolupar-se en aplicació d'aquest Pla de protecció.

2. A les àrees de tractament específic, segons la finalitat definida a la memòria i fitxes i d'acord amb la seva morfologia i la zonificació del Pla, es permet la restauració paisatgística i l'arranjament del paratge amb l'objectiu d'adequar-lo a l'ús públic com a àrea d'esbarjo o de pícnic a l'aire lliure, com a mirador o com àrea d'aparcament. Per a l'arranjament del paratge d'acord amb la funció concreta que li assigna el Pla de protecció, s'admet la construcció de petites edificacions auxiliars –com punts d'informació, aixoplucs, punt d'aigua o elements d'observació de fauna—, el condicionament i equipament d'itineraris i la instal·lació de mobiliari i de senyalització informativa.

El tractament paisatgístic dels mosaics d'edificació aïllada i de les restes d'antigues urbanitzacions admet actuacions relacionades amb la restauració paisatgística del paratge i la minoració de l'impacte de les edificacions i dels seus accessos així com la provisió d'un sistema de sanejament que eviti la contaminació dels aqüífers del Parc.

3. Les àrees de tractament específic on es concentrin una considerable varietat d'activitats recreatives i la freqüentació més intensa del Parc, requeriran el seu desenvolupament global a fi i efecte d'ordenar els usos i activitats que s'hi admeten i de definir les intervencions necessàries per acomodar-les i mitigar els efectes del trepig que comporta la seva utilització més intensa.

S'hi admetran, a més de les actuacions descrites a l'apartat 111.2, la implantació de serveis propis del Parc -quioscs d'informació, serveis sanitaris-, de dotacions del Parc i/o petites edificacions per a la prestació de serveis als visitants del Parc.

4. L'edificabilitat en les àrees de tractament específic es considerarà exhaurida d'acord amb les determinacions del present Pla de protecció i, si fos el cas, amb les que determinin els plans d'ordenació urbanística del municipi corresponent.

5. Amb caràcter general, sigui quin sigui el tipus d'intervenció, haurà de prevaler el sentit general de l'àrea de tractament específic –expressats per a cadascuna d'elles a la Memòria del Pla i les fitxes de l'Annex III— i la idoneïtat paisatgística de l'actuació.

Article 112. Desenvolupament de les àrees de tractament específic

1. El desenvolupament de les àrees de tractament específic es podrà fer mitjançant:

- a) Projectes d'obra ordinària, quan es tracti d'obres de condicionament d'itineraris, de miradors, de petits indrets, de punts d'aigua, de replans d'estada, etc.
 - b) Projectes d'urbanització, quan les *àrees de tractament específic* s'abordin globalment i coincideixin amb els criteris i l'àmbit definits a la memòria i els plànols d'ordenació respectivament.
 - c) Plans especials, quan comportin el seu desenvolupament total l'àrea.
 - d) Quan existeixin indrets d'especial interès paisatgístic o patrimonial i de dimensió reduïda (inferior a mitja hectàrea) el caràcter dels quals justifiqui el seu condicionament per a la visita i el lleure –sense haver estat definits com a àrees de tractament específic en el Pla de protecció—, es podrà tractar com a àrea de tractament específic mitjançant la formulació i tramitació d'un Pla especial.
2. Les àrees de tractament específic que es desenvolupin d'acord amb els supòsits descrits en els apartats b), c) i d) del paràgraf anterior, requeriran l'elaboració i presentació d'un *Estudi d'impacte i integració paisatgística* en concordança amb el que estableix l'[article 7](#) d'aquestes normes.
3. El desenvolupament de les àrees de tractament específic requerirà l'informe preceptiu de l'òrgan gestor del Parc del Montseny previ al tràmit que li correspongui d'acord amb el marc legislatiu vigent.

CAPÍTOL 6. REGULACIÓ MITJANÇANT PLANS DIRECTORS DE GESTIÓ

Article 113. Plans directors de gestió

1. Atenent les característiques i grau de freqüentació de cadascuna de les peces territorials que formen part de la ZINPP i de la ZAIN, aquest Pla de protecció distingeix, els següents 7mbits de gestió específica i diferenciada: la Calma, el massís de Matagalls, el conjunt del turó de l'Home i les Agudes i la vall de Santa Fe.

Per a la gestió de cada un d'aquests àmbits s'haurà de redactar un **pla director** d'acord amb el contingut i la tramitació que s'estableix al present article.

2. Els plans directors de gestió que estableix el Pla de protecció són:

- Pla director de gestió de la Calma,
- Pla director de gestió del massís de Matagalls,
- Pla director de gestió del turó de l'Home i les Agudes
- Pla director de gestió de la vall de Santa Fe.

3. El contingut dels esmentats plans directors establirà criteris de gestió específics i diferenciats per a cadascun dels àmbits definits, sense que en cap cas puguin establir altres criteris de regulació diferents dels que constitueixen les presents normes.
4. Els plans directors de gestió hauran de ser aprovats per l'òrgan gestor del Parc, previ informe de la junta rectora un cop escoltat el parer del seu òrgan consultiu i del comitè científic, sense perjudici de les competències d'altres administracions.

CAPÍTOL 7. REGULACIÓ DE LES ÀREES D'INTERÈS PER A LA CONNECTIVITAT ECOLÒGICA

Article 114. AIC, Àrees d'interès per a la connectivitat ecològica

1. El Pla de protecció identifica unes àrees per a la millora de la connectivitat interna i externa del Parc per tal de garantir la conservació de la biodiversitat i dels processos ecològics que hi tenen lloc.
2. La delimitació gràfica d'aquests espais és l'establerta al plànol d'ordenació O-4 *Connectivitat i encaix territorial* (e 1:50.000), considerant que els plans o projectes que els afectin poden de manera justificada ajustar la delimitació, si és necessari, per a garantir els objectius específics de la protecció d'aquests espais. Així mateix, mitjançant un pla especial urbanístic i de manera justificada també es podrà incorporar nous espais dins de les categories establertes.

En el territori circumdant del Parc Natural del Montseny així com en les *àrees d'interès per a la connectivitat ecològica* definides en aquestes normes, l'òrgan gestor del Parc haurà d'emetre l'informe preceptiu previ a l'atorgament de les autoritzacions necessàries per a l'execució de qualsevol pla, obra, moviment de terres o explotacions dels recursos naturals que puguin afectar el Parc Natural, d'acord amb el que determina l'article 29.2d) de la *Llei 12/1985, d'Espais Naturals*.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

1a. Edificacions en municipis sense catàleg de masies i cases rurals

L'autorització de rehabilitació o reconstrucció de masies, cases rurals o altres edificacions situades en SNU en absència de catàleg, es regirà d'acord amb el que determina la Disposició Transitòria Quinzena del TRLU.

2a. Edificacions no incloses als Catàleg de masies, cases rurals i altres construccions en sòl no urbanitzable

1. Edificacions en situació de volum disconforme:

a) Les edificacions i instal·lacions degudament autoritzades d'acord amb la legislació anterior a la *Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme*, que no s'ajusten als usos admesos o als paràmetres urbanístics establerts per aquestes normes o la legislació vigent poden mantenir-se sempre que no augmentin la intensitat de l'ús o perjudiquin la conservació de la biodiversitat. En aquestes edificacions i instal·lacions només s'admeten obres de manteniment estricte i no poden ampliar-se. En aquelles edificacions de caràcter no residencial s'admet la seva transformació si és per adaptar-se als usos fixats per aquestes normes.

b) En el supòsit de transformació en cap cas es podrà sobrepassar l'ocupació permesa, per la qual cosa serà requisit per autoritzar la transformació d'ús fer-se càrrec dels costos i de l'execució de l'enderroc, desmantellament i recuperació paisatgística de l'excés d'ocupació existent.

2. Edificacions en situació de fora d'ordenació:

a) Totes les edificacions no emparades pel planejament urbanístic ni incloses al Catàleg de masies, cases rurals i altres construccions en sòl no urbanitzable tenen assignat l'objectiu d'extinció immediata o diferida i de retorn del sòl a les condicions naturals anteriors a la seva construcció. En qualsevol cas, queden fora d'ordenació totes les edificacions no emparades pel planejament urbanístic ni incloses al Catàleg de masies, cases rurals i altres construccions en sòl no urbanitzable construïdes abans de la data d'aprovació definitiva del Pla de protecció.

b) En les construccions en situació fora d'ordenació els és d'aplicació el disposat en els articles 108 i 109 i següents del TRLU, així com el títol II del RPLU i la resta de legislació aplicable i, com a conseqüència, no poden ésser objecte d'obres de consolidació ni d'augment de volum, llevat de les reparacions que exigeixin la salubritat pública, la seguretat de les persones o la bona conservació de les dites construccions i instal·lacions, com també les obres destinades a facilitar l'accessibilitat i la supressió de barreres arquitectòniques de conformitat amb la legislació sectorial en aquesta matèria. Les obres que s'hi autoritzin en cap cas poden comportar augment del valor en el cas d'expropiació.